# கவிதைப் பூம்பொழில்

வித்துவான் க. வேந்தனார்

ௐ

Kausalya

'தமிழகம்'

பிட்டியோலை,

[illegible]

கவிஞர் செ. சுந்தரம்பிள்ளை
அல்வாய் வடக்கு
அல்வாய் (இலங்கை)

# கவிதைப் பூம்பொழில்

★

ஆக்கியோன்:
**வித்துவான் க. வேந்தனார்.**
தமிழ் விரிவுரையாளர், பரமேசுவரக் கல்லூரி.

★

விற்பனை உரிமை:
**ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை**
234, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
1964.

விலை: ரூ. 2-00.

முதற் பதிப்பு கார்த்திகை, 1964.
படிகள்: 1000.

★

உரிமை: ஆசிரியருக்கே.

★

அச்சுப் பதிவு:
சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம் நூலகம் என்பவற்றின் அதிபர்

**உயர் திருவாளர்**

# நா. தெய்வேந்திரனார் அவர்களுக்கு

**இக் கவிதைப் பூம்பொழிலை**

# நன்றிக் காணிக்கையாக நல்கும்

# உ ரி மை ம யு ரை

தண்ணருள் நிறைந்த சான்றோன் **தவநெறித் தந்தை யோகர்**
கண்ணருள் நோக்கம் பெற்றுக் கவினுறுங் **கருணைப் பூங்கா**
எண்ணருங் குணஞ்சா லேந்தல் இலக்கிய இன்பங் காண்போன்
விண்ணருள் மழைபோ லென்றும் விளைபயன் வேண்டா தீய்வோன்.

கற்றவர் களிக்கும் மேலாம் காவியத் தலைவன் போன்ற
கொற்றமும் **குலமும் சால்பும்** கொண்டொளி பரப்புங் கோமான்
உற்றவர்க் குறுதி சூழ்வோன் ஊருடன் உவந்து வாழ்வோன்
அற்றவர்க் கன்னை யாகி அறம்பல ஆற்றி நிற்போன்.

அலகில் புகழ்ச்ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம் நூலக மிவற்றின்
தலைமை கொளுந்தண்ணளியான் **தமிழ்வா மூத்தான்வாழ்வோன்**
உலகு புகழ்சிவ நெறியின் ஒளிஓம் பியுயிர் தழைத்தோன்
நிலவு புலநெறி வழக்கின் நிலைநின் றோர்நெஞ் சகத்தான்.

அன்புடன் என்னைக் கூவி அருகினில் இருத்தி நீங்கள்
இன்தமிழ் இலக்கி யநூல் சமயநூல் எழுதித் தந்தால்
பொன்தரு கின்றேன் என்று புகன்**றெனைப் புரந்த** வள்ளல்
தன்திரு அனைத்தும் ஈசன் தாள்நிழல் தந்த தென்போன்.

என்றுமென் உள்ளந் தன்னில் இருந்திடும் இனியோன் தில்லை
மன்றில்நின் றுடும் ஈசன் மலரடி மறவாத் தூயோன்
பொன்றிகழ் **தெய்வேந் திரனார்க்** கிக்கவி தைப்பூம் பொழிலை
**நன்றியின் காணிக் கையாய்** நயந்துநான் நல்கு கின்றேன்.

8, கலைச்சோலை, கந்தர்மடம்
17—11—64.

க. வேந்தனார்.

# சிறப்புப் பாயிரம் I

**சித்தாந்தசாகரம்**

## *பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்*

## *நல்கியது*

ஒரு நாள் மாலை **நேரத்திலே** "சும்மா இருப்ப தெப்படி" என்று சிந்தித்துக்கொண்டு, நான் சும்மா இருந்தேன். எனது கண்ணுக் கணிகலம் கண்ணின் ஒத்துழைப் பின்மையால் தூரத்திலே ஒதுங்கிக் கிடந்தது. கைக்கணியான எழுதுகோலும் எங்கேயோ மறைந்துவிட்டது.

இந்நிலையில் இருக்கும்போது கவிராயர் ஒருவர் அச்சுப் பிரதி ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு என் முன்னிலையில் தோன்றினர். நான் அவரை உபசரித்து எதிரிலே இருத்தி அவர் கைகளை நோக்கினேன்.

கவிராயர் 'இஃதொரு **கவிதைப் பூம்பொழில்;** பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் உதித்தவை இப்பொழிலில் ஒருங்கு காட்சியளிக்கின்றன; அவற்றைச் சற்றே தரிசியுங்கள்' என்று கூறிப் பிரதியை என்பால் உதவினர். நான் சற்றே தயங்கினேன். என்னிலையைக் கண்டுகொண்ட கவிராயர் பிரதியை என்னிடம் பெற்றுக்கொண்டு, தம் குரலையும் ஒருவாறு சரி செய்து, பூம்பொழிலில் உயிர்ப்பான பகுதிகளை எட்டியும் சுட்டியும் தொட்டுக் காட்டுவாராயினர்.

பூம்பொழிலில் யான் புகுந்தேன். **குயில்கள் கூவின. மயில்கள் ஆடின. கிளிகள் மழலை பொழிந்தன. மந்த மாருதந் தவழ்ந்தது. மல்லிகை முல்லைகள் மலர்ந்தன. ஆறுகள் மலைகள் முகில்கள் அணிசெய்தன. ஐந்திணை**

வளங்கள் மிகுந்தன. சிறுவர் சிறுமியர் ஆடினர்; பாடினர். எனக்குக் குதூகலம் வீறியது. அங்கும் இங்கும் உலாவத் தொடங்கினேன். அருமந்த பாடல்கள் இனிய இசைக்கறியோடு சற்றே அபிநய தாளிதமுஞ் சேருமானல் என்னை ஆனந்தக்கூத்தாட்டி யிருக்கும். முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னே தோன்றியிருக்குமானல் கத்தரித் தோட்டத்துக்கு அருகிலே ஆடிப்பிறப்பை அடுத்து இப் பாடல்கள் அமர்ந்திருக்கும். அது நிற்க.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் அருமைப்பாடு என்னைப் பெரிதும் வசீகரித்தது. அவர்களின் அரும்பெருஞ் செயல்கள் மலையடுக்கங்களா யெழுந்தன. கதிர்காம தலத்துக்கு வணக்கஞ் செய்தேன். 'அதிரவரு மாணிக்க கங்கைதனில் மூழ்கி' என்று பாடிய சோமசுந்தரப் புலவரின் ஞாபகம் வந்தது. புலவர் தோன்றினர். அவர் பாடல்கள் திரையெறிந்தன. நல்லூரைத் தரிசித்தேன், இன்னும் எத்தனை! எத்தனை!

மற்றும் ஒருமுறை மாலைநேரத்திலே அவ்வாறுகியதொரு நிலையில் கவிராயர் தோன்றினர். அன்று அவர்கையிலிருந்தவை (அவனும் அவளும் பக். 168 — 177) புறநானூற்றின் சாரமாய் அதன் உயிர்துடிக்கும் பாடல்கள். அவைகள் அத்தனையும் உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் மனனஞ் செய்வதோடமையாது சிந்திக்கவேண்டியவை. கவிதைகளின் தெளிவும் சொல்லோட்டமும் என்னை விழுங்கிவிட்டன.

சும்மாவுக்கு இருந்த என்பால் சுமை ஒன்றிருந்ததை அப்பொழுது உணர்ந்தேன். அங்கே தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை இங்கே சோமசுந்தரப் புலவர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவன் யான். தேசிகவிநாயகம்பிள்ளைக்கு

வாரிசு ஆய் அங்கே எத்தனையோபேர் உளராமே. இங்கே **சோமசுந்தரப் புலவரின் வாரிசு யார் என்பதுதான் என்பாலிருந்த சுமை.**

கிழக்கு மாகாணத்தில் **விபுலானந்த சுவாமிகளின்** அரும்பெருங் கவித்துவத்துக்குப் **புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை வாரிசு.** வடக்கு மாகாணத்தில் **சோமசுந்தரப் புலவரின் வாரிசு யார் என்பதற்கு இப்பொழுது விடை எளிதாய்ப்போய்விட்டது.**

அன்று ஒருநாள் மாலையிலும் மற்றொருநாள் மாலையிலும் கவிராயரெதிரில் நான் சும்மாவிருந்தது பொய்; சுமையோடுதானிருந்தேன். கவிராயர் கவிதைப் பூம்பொழிலைத் திரைப்படஞ் செய்தபிறகுதான் என் சுமை இறங்கிச் சும்மா இருக்கத் தொடங்கினேன். **இதனை நான் சும்மா சொல்லவில்லை.**

இனி இரசிகசிகாமணிகளே, **சோமசுந்தரப் புலவரின் வாரிசு ஆகிய கவிராயர் அவர்களின் நாமத்தை உச்சரித்துக்கொள்ளுங்கள்.** நான் கவிராயர் என்று வழங்குவதுபோலவே, பலவேறு சந்தர்ப்பங்களில் பலவேறு முகமாகப் **பலவாகிய பட்டங்களை அவருக்கு வழங்கியிருக்கின்றார்கள்.** முயற்சி திருவினையாக்கும் அன்றோ.

**கவிராயர் உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களுக்கு மிகப் பழக்கமானவர்,** யாவருக்கும் அறிமுகமானவர்.

**கவிராயர் வாழ்க!** **கவிதைப் பூம்பொழில் வாழ்க!!**

***சி. கணபதிப்பிள்ளை.***

---

# சிறப்புப் பாயிரம் II

தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத் தலைவர்

**நவாலியூர்**

**பண்டிதர். சோ. இளமுருகனுர் அவர்கள்**

**நல்கியது**

**ஆசிரியப்பா**

ஆன்றவிந் தடங்கிய வருணெறிக் கொள்கைச்
சான்ருே ரிருந்து தமிழ்வளர்த் திட்ட
பொன்றிக ழீழ மண்டலத் திந்நாட்
கன்றிய வரன்முறைக் கல்வியுங் கேள்வியுங்
குன்றிய வருதலிற் **குலவிய மரபும்**
**இலக்கண வரம்பு மிலக்கியச் செம்மையும்**
அடிதலை மாறித் தடுமா றுற்றன;
இலைமறை காய்போ லொருசில ரிருந்து
தலைமுறை வழக்கைத் தாங்கா நின்றனர்;
கட்டளைப் பட்டுச் சூளையில் வெந்த
இட்டிகைச் செங்கல் லிருப்பினைக் கைவினை
சாலாச் சிற்பி மேலெடுத் தமைத்த
கோலங் கொள்ளாக் கோபுரம் போலப்
பொருள்வறி தான **சொன்னிலை மாடக்**
காப்பியங் கட்டுங் கவிஞரு முளரே;
யாப்பியல் வழக்கு மணிவகைத் திறமுஞ்
சொல்லின் நுட்பமும் பொருளின் செம்மையுந்
தொல்வழி மரபு மல்வழிப் படவே
புதுமை புதுமை புதுமை யென்றே
மதுமலர் நாடும் வண்டினம் போலப்
பூசலி னெழுந்து புன்மையி னிகலி
**மாசறு பழைமைக்கு நீர்க்கட னிதுவெனச்**
சீரடி தளையெலா மடிதலை மாற்றி

வேற்றுமை வழியிற் புணரிய லழித்தே
அறமுதற் பொருட்கு விடுதலை தந்து
வேற்று நாட்டார் வேண்டும் பொருளே
ஊற்ற மாக வுணர்வினிற் கொண்டு
பாவகை யிதுவெனத் தேவருந் தேரு
வசனக் கவிதையும் பிசினக் கவிதையும்
மண்வா சனைப்படு மண்ணின் கவிதையும்
இயற்றுங் கவிஞரு மிங்குள ரம்ம !!

அவர்தாம்,

பற்றிலார் போலப் பழைமையும் பேணுர்
பழைமை தழுவிய புதுமையுங் காணுர்
அவர்திற மெல்லா மவ்வா ருக
ஒல்லும் வகையா **னவையவை யோம்பிக்**
கல்விச் சிறுவர் களஞ்சிய மாகப்
புதிய **கவிதைப் பூம்பொழில்** சமைத்தனன்;

ஆங்கண்,

மதிவளர் செஞ்சடை மணிமிடற் றண்ணல்
தந்தவேன் முருகனைத் தமிழ்கூட் டுண்ணுபு
வந்தருள் கென்றழை வண்ணக் குயின்முதல்
நாவலர் பாவலர் காவலர் முதலாம்
பூவலந் தொழூஉம் **புண்ணியச் சான்ருேர்க்**
கரும்புக ழுடம்பு விரும்புறத் தந்தே
உலவா திருத்தி யுலாப்புக வைத்தனன்;

அதாஅன்று,

விண்ணக மீனினம் மண்ணகம் புக்கெனத்
தண்ணடை யூடே வெண்மலர் பரப்பிய
மல்லிகைப் பந்தரும் மலர்ப்பூங் காவும்
**நல்லியற் காதலர்** பயிலிட மாக
வாலிதி னமைத்தனன் மற்றவ ராங்கண்

பான்மதி வெண்ணிலாப் பரப்பிய முற்றத்து
மன்ற லளைஇய தென்றலை நுகர்ந்தும்
திமிதிமி திமியெனச் சதிபெற மிதித்தே
நாடக மாமயி லாடுதல் கண்டும்
ஏடவிழ் மலர்மணத் தின்பந் துய்த்துங்
குயிலொடு கூவியுங் கிளியொடு பேசியும்
ஊச லாடியும் வாசமலர் கொய்தும்
கந்துகப் பாடல் முந்துறப் பாடி
வந்துபந் தடித்தும் மகிழ்தரச் செய்தனன்;
அதாஅன்று,
பழகு தமிழிற் **குழவிப் பாடல்**
எழுதிய **கவிஞனுந்** தலைகிழக் கிடவே
கனிவுறு சொன்மலர் கருவி யாக
இனியன வெளியன விசைவன பற்றிச்
சுவைகெழு பாத்தொடை பலபல யாத்தே
அழுகெனக் குழந்தைக ளணிதரச் செய்தனன்;
மற்றவன் யாவ னேவெனின் மாசறக்
கற்றவர் மதிக்குங் கலைதெரி பண்டிதன்
**நாவலர் பாவலர் நயமறி சுவைஞர்**
மேவிய வவைதொறு மிடுக்கொடு புகுந்து
குறிக்கோள் முழக்கஞ் செவிப்பட் டதிர
விரிவுரை யமுதப் பெருமழை பொழியும்
தெரிதமிழ்க் கொண்டல் செஞ்சொற் பாவலன்
சேலனை பழனத்து வேலணை யூரன்
காலெழுந் தடித்துக் கதிர்நிலை மாறினும்
**வாழி செந்தமிழ்க் கொள்கையின் வழுவான்**
ஏந்து நல்லிசை யெங்கணு நிறீஇய
**வேந்த னுரெனும்** விளங்குபெய ரோனே.

# பொருளடக்கம்

## தெய்வம்

## (பக். 1 — 10)


1. திருநல்லூர்க் குயிற்பத்து
2. கதிர்காம யாத்திரைப் பத்து
3. தெய்வக் காதல்
4. கலைத் தெய்வம்
5. கலைத்தேவி கழல்பரவல்


## தமிழ்

## (பக். 11 — 24)


1. செந்தமிழ்த்தாய் வழிபாடு
2. செந்தமிழே எங்கள் திரு
3. செந்தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து
4. தமிழின்பம்


## சான்றோர்

## (பக். 27 — 43)


1. தெய்வப் புலவன்
2. கம்பன் தந்த கவிதை
3. நாவலன்
4. நாவலன் சீர்
5. ஞானத் திருநாடு
6 காவலன்

7. காவலன் சீர்
8. வாழ்க காந்தீயம்
9. சத்தியப் போர்வீரன் காந்தி
10. வீரனெங்கள் பாரதி
11. தங்கத் தமிழ்ப் புலவன்
12. உலகத்தில் ஒரு வீரன்

## குழந்தை மொழி
## ( பக். 47 — 81 )

1. நல்லூர்
2. அம்மாவின் அன்பு
3. பாட்டி
4. வள்ளி
5. பவளம்
6. ஆறுமுக நாவலர்
7. பொன். இராமநாதன்
8. புலவர் கோன்
9. நொண்டி
10. எங்கள் வீட்டுப் பூனை
11. புள்ளிக் கோழி
12. பறவைக் குஞ்சு
13. மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
14. வெண்ணிலா
15. இளமைப் பருவம்
16. மான்
17. மயில்
18. குயில்

19. கூவுதே குயில்
20. பார்க்குந் தெய்வம்
21. நாட்டில் அன்பு
22. ஊஞ்சல் ஆடுவோம்
23. பந்தடிப்போம் நாங்கள்
24. இளநீர் குடிப்போம்
25. கரும்பு தின்போம்
26. உதவி
27. செயல்
28. ஒழுக்கம்
29. கொடிய மொழிகள்
30. பச்சைக் கிளியின் பழைய நினைவுகள்
31. கூண்டிற் கிளி
32. அணில்
33. கீரிமலை
34. பண்ணைப் பாலம்
35. இனிய மொழிகள்

## நாடு

## (பக். 85 — 94)

1. இலங்காதேவி வாழ்க
2. இலங்கை எங்கள் நாடு
3. கொடி தாங்குவோம்
4. தீயணைத்திடக் கூடுங்கள்
5. சுதந்திர வெள்ளம்
6. உழவு
7. ஒன்று சேர்வோம்!
8. உலகம் எங்கள் தாயகம்

## வாழ்வு

## ( பக். 97 — 116 )

1. நாமகள் வழிபாடு
2. அன்பின் சாயல்
3. கவிஞன்
4. வீறுகொண்ட தமிழன்
5. வீரர் முரசு
6. கைதொழுவேன்
7. உரிமை வாழ்வு காண்போம்
8. எழுத்தாளன் உறங்குவானே
9. புதுமைக் காதல்
10. காதற் கனல்
11. நன்றியுள்ளம்
12. கனவு தந்த காதல்
13. இன்று பொங்கல்
14. தீபாவளித் திருநாள்

## காவியம் I

கற்பனைக் காதல்

( பக். 119 — 144 )

## காவியம் II

அவனும் அவளும்

( பக். 147 — 177 )

# தெய்வம்

# தெய்வம்

## 1. திருநல்லூர்க் குயிற்பத்து

1 இன்பத் தமிழின் தீஞ்சுவைபோல்
இனிமை பரப்பும் இளங்குயிலே
அன்பர்க் கினியான் ஆறுமுகன்
அமரர் கோமான் அருளாளன்
துன்பப் பிறவி தொலைத்திடுவோன்
தொல்லோன் நல்லூர்த் திருமுருகன்
என்பும் உருக்கி எமையாள்வோன்
ஈசன் மைந்தன் வரக்கூவாய்.

2 கல்லுங் கனியக் கூவியுளங்
களிக்கும் குயிலே கற்றுணர்ந்தோர்
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தானைத்
தூய ஞானச் சுடர்விளக்கை
அல்லும் பகலும் அடியார்கள்
அழுதும் தொழுதும் அருள்வேண்டும்
நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானை
நயந்து நம்பால் வரக்கூவாய்.

3 கன்னற் சாற்றின் சுவைநாணக்
கானம் பொழியுங் கருங்குயிலே
அன்னை தனிலும் மிகநல்லோன்
அவுணர் குலத்தை வேரறுத்தோன்
இன்னற் பிறவி எய்தாமல்
எம்மைக் காக்கும் இளஞ்சேயோன்
தென்னை செழிக்குந் திருநல்லூர்ச்
செவ்வேட் பெருமான் வரக்கூவாய்.

4 தெள்ளத் தெளிந்த அமுதினிசைத்
தேனைச் சொரியுந் தீங்குயிலே
வள்ளிக் குகந்த மணவாளன்
மாலோன் மருகன் மறைவல்லோன்
புள்ளிக் கலாப மயில்வீரன்
புனிதன் போக்கு வரவில்லோன்
விள்ளற் கரியான் திருநல்லூர்
வெற்றி வேலன் வரக்கூவாய்.

5 பண்ணின் பயனும் குரலெடுத்துப்
பாடுங் குயிலே பாவாணர்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூரக்
காட்சி கொடுக்குங் கதிர்வேலோன்
உண்ணின்(று) உயிர்கள் உடனாகி
ஒன்றாய் வேறாய் உறைந்திடுவோன்
நண்ணும் அடியார் நலம்புரப்போன்
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கூவாய்.

6 எங்கும் இசையின் நலங்கனிய
இன்பம் நல்கும் எழிற்குயிலே
சங்கம் இருந்து தமிழாய்ந்தோன்
தவத்தோர் பரவுந் தண்ணளியான்
கங்கை மைந்தன் களிற்றுமுகக்
கடவுள் பின்னோன் காங்கேயன்
கொங்கின் சோலைத் திருநல்லூர்க்
குமரப் பெருமான் வரக்கூவாய்.

7 கொந்தார் சோலைக் கொம்பிருந்து
கூவுங் குயிலே குலமகளிர்
செந்தீ மெழுகாய் நெஞ்சுருகித்
திருமுரு காற்றுப் படைபாடச்

சிந்தா நின்ற சேல்விழிநீர்
தீபம் வளர்க்கும் நெய்யாகி
நந்தா அன்பின் நலங்காட்டும்
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கூவாய்.

8 அள்ளி அருளின் விருந்தளிக்கும்
அமுதக் குயிலே அடியார்கள்
உள்ளம் உருகி ஊனுருகி
ஊற்றுய்க் கண்ணீர் வார்ந்தோடக்
கள்ளந் தவிர்ந்த மெய்யன்பால்
கருணைக் கடலே என்றேத்தும்
வள்ளற் பெருமான் திருநல்லூர்
வடிவேற் கந்தன் வரக்கூவாய்.

9 தேமாங் கனிகள் தேன்சொரியச்
சிந்தை சிறந்து கூவுங்குயிலே
பூமாண் கடம்ப மலர்மாலை
புரளும் மார்பன் பொன்னகரின்
கோமான் தேவ குஞ்சரியின்
கொழுநன் சேவற் சொடிவீரன்
பாமாண் புலவர் பயில்நல்லூர்ப்
பதியுறை கந்தன் வரக்கூவாய்.

10 தென்றல் தவழச் செம்மாந்து
தெய்வக் கானஞ் செயுங்குயிலே
குன்றம் எறிந்தோன் குறுமுனிக்குக்
கொழுந்தீந் தமிழின் புலங்கொடுத்தோன்
மன்றல் கமழும் மலர்க்கூந்தல்
மங்கை உமையாள் மகிழ்புதல்வன்
நன்று நயந்தோர் ஞானச்சொல்
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கூவாய்.

## 2. கதிர்காம யாத்திரைப் பத்து

1 அன்பின் உருவாய் அமைந்தானை
ஆறு முகனை அடியார்கள்
என்பும் உருக நின்றேத்தும்
ஈசன் மகனை இன்னமுதைச்
சென்று தொழுவோம் கதிர்காமம்
திரண்டு வாரீர் தொண்டரெலாம்
என்றும் இறவாப் பேரின்பம்
எய்தும் காலம் இதுவன்றே.

2 உலகப் பற்றை ஒழித்துள்ளம்
உருகிக் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்க
நிலவும் ஞானப் பேரொளியாய்
நிறைந்த செவ்வேட் பெருமானைப்
புலவர் போற்றுங் கதிர்காமம்
புகுந்து தொழுவோம் புறப்படுமின்
தலைமை சான்ற பேரின்பம்
சாருங் காலம் இதுவன்றே.

3 அன்னை தனிலும் இனியானை
அடியார் அல்லல் அறுப்பானைப்
பொன்னும் பொருளும் புணர்ப்பானைப்
போகம் ஆர்ந்த புண்ணியனைக்
கன்னல் மொழியாள் வள்ளியுளங்
கவர்ந்த கந்தப் பெருமானை
மன்னுங் கதிரை மலையேறி
வணங்க வாரீர் வாழ்ந்திடுவோம்.

# தெய்வம்

4 கண்ணார் ஒளியே கதிர்காமக்
கந்தா கருணைப் பெருங்கடலே
விண்ணோர் தலைவா வெஞ்சூரை
வென்ற வீரா என்றேத்தித்
தண்ணார் சுவைத்தீந் தமிழ்பாடிச்
சார்வோம் வாரீர் கதிர்காமம்
உண்ணா ரமுதாந் திருமுருகன்
ஒளிசேர் அடிகள் தொழுதுய்வோம்.

5 மூவர் கோனே வேல்முருகா
மூவாச் சுவைதீந் தமிழாய்ந்த
தேவ தேவா கதிர்காமச்
செல்வா காவாய் என்றேத்தி
ஆவல் கனியக் கதிர்காமம்
அடைவோம் வாரீர் அன்பரெல்லாம்
மேவும் மேலாம் பேரின்ப
வீட்டின் பயனார் விருந்துண்போம்

6 கொல்லும் புலிகள் யானைகளும்
கொடிய கள்வர் மறவர்களும்
அல்லல் புரியா வகையென்றும்
அடியார் தம்மைக் காத்தருள்வோன்
வில்லின் வீரன் வேல்முருகன்
விழைந்து மேவும் கதிர்காமம்
செல்லுந் தொண்டர் நாமெல்லாம்
திருவார் இன்பம் சேர்ந்துய்வோம்.

7 வானோர் சிறையை மீட்டருளும்
வள்ளல் மாலோன் திருமருகன்
ஊனோ டுள்ளம் உருகியழும்
உண்மை அடியார் துயர்ஒழிப்போன்

காஞே டுயர்ந்த மலைகள்நிறை
கதிர்கா மத்தைக் கண்டுதொழத்
தேஞே டினிய திணைகொண்டு
திரண்டு வாரீர் சென்றிடுவோம்.

8 தமிழுக் குருகும் பெருமானைத்
தண்ணுர் கடப்பந் தாரானை
அமிழ்தின் குரலால் அடியார்கள்
அழைக்கும் ஆறு முகத்தானைக்
கமழுந் திருநீர் மாணிக்கக்
கங்கை ஆடிக் கைதொழுவோம்
இமிழும் புகழார் கதிர்காமம்
எய்த வாரீர் இப்பொழுதே.

9 குன்று அன்பின் தொண்டருளக்
கோயில் கொண்ட குமரோனை
ஒன்ருய் வேருய் உடனுகி
உயிரோ டுறைவும் முருகோனை
நன்ருய் ஞானப் பெருஞ்செல்வர்
நண்ணும் நலஞ்சேர் கதிர்காமம்
சென்றுர் இன்பத் திருவுறுவோம்
திரண்டு வாரீர் தொண்டரெலாம்.

10 மங்கை உமையாள் உளம்மகிழ்ந்து
வாரித் தூக்கும் மாமணியைக்
கங்கை பெருகும் கதிர்காமக்
கந்த வேளைக் கண்டுதொழப்
பொங்கும் ஆர்வம் அலைமோதப்
போவோம் வாரீர் தொண்டரெலாம்
எங்கும் அவனுய் இலங்கியொளிர்
எழிலைப் போற்றி இன்புறுவோம்.

## 3. தெய்வக் காதல்

1 உங்கள் உயிர்நான் என்றென்றே
ஓயா துரைக்கும் என்தலைவி
திங்கள் சூடும் சிவன்மைந்தா
திருநல் லூரா திருமுருகா
எங்கும் உன்னைக் காண்கின்றேன்
என்னுள் நீயே இருக்கின்றாய்
மங்கை வள்ளி போலுன்னை
மருவி மகிழ்வேன் என்கின்றாள்.

2 நல்லூர் வரையும் என்னுடனே
நண்பாய் வந்த என்தலைவி
வில்லோர் முருகன் மயில்மீதில்
விளங்குங் கோலங் கண்டவுடன்
எல்லா மானாய் வேல்முருகா
ஈசன் மைந்தா என்தலைவா
நல்காய் உன்தன் திருவருளை
நானுன் அடிமை என்கின்றாள்.

3 கொந்தார் கூந்தல் புறந்தாழக்
கொஞ்சும் காதல் மொழிபேசிச்
சிந்தா மணிபோல் என்னுடனே
சேர்ந்து வந்த என்தலைவி
நந்தா விளக்கார் மஞ்சமிசை
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கண்டு
நெஞ்சார் காதல் நிழலாட
நீயென் தலைவன் என்கின்றாள்.

4 கத்தரிப் பூநிறப் பட்டாடை
கட்டுதல் வடிவு எனக்கென்று
முத்தினை வென்ற புன்முறுவல்
முகிழ்த்துடன் வந்த என்தலைவி

பத்தர்கள் கூடி நல்லூரா
 பன்னிரு கையா என்றவுடன்
கொத்தலர் கூந்தல் குலைந்துவிழக்
 கும்பிட் டாவி குழைகின்றாள்.

5 ஆர்த்தலை மோதுங் காதலுடன்
 ஆவி குளிர்ப்பச் சேல்விழியால்
பார்த்தெனை உருக்கும் என்தலைவி
 பல்லா யிரம்பேர் பார்த்துநிற்கக்
கார்த்திகை விழவில் நல்லூரான்
 கவினைக் கண்டு களித்தவளாய்
ஈர்த்தெனை ஆள்வாய் திருமுருகா
 இனியான் பிரியேன் என்கின்றாள்.

## 4. கலைத் தெய்வம்

1 தென்றலின் இன்பப் பேறாய்த்
 தீஞ்சுவைக் கனியின் சாறாய்க்
குன்றினிற் சுரந்து பாயும்
 குளிர்புனல் அருவி ஊற்றாய்
இன்றமிழ்ப் பயனாய் யாழின்
 எழுதரும் இசையாய்த் தோன்றி
நின்றெமைப் புரக்குந் தெய்வம்
 நிறைகலைத் தெய்வ மொன்றே.

2 வள்ளுவர் உளத்தில் நின்று
 வையகம் வாழும் வண்ணம்
தெள்ளிய குறளைத் தந்து
 செந்தமிழ் வளர்த்த தெய்வம்

உள்ளொளி பெருக்கிக் கற்பின்
உயர்ச்சியால் அறிஞர் நெஞ்சை
அள்ளிடும் சிலம்பைத் தந்தே
அறநெறி வளர்த்த தெய்வம்.

3 கல்லினை உளியால் வெட்டிக்
கவின்வளர் உருவம் ஆக்கி
நல்லுயிர்ச் சாயல் வீச
நல்கிடும் கலைஞன் கையும்
வில்லினை வளைத்துப் பாணம்
விடுத்திடும் வீரன் கையும்
மெல்லிதழ்க் கமலப் போதும்
வீற்றிருந் துவக்குந் தெய்வம்

4 கொஞ்சிடுங் குழந்தை கூறும்
கொழுஞ்சுவை மழலை இன்பம்
விஞ்சிடும் பொருளை இல்லார்
விருந்துணக் கொடுக்கும் இன்பம்
நெஞ்சினில் வேலைத் தாங்கி
நின்றுயிர் விடுக்கும் இன்பம்
எஞ்சலில் தனது பண்பாய்
இலங்கிடும் கலைமாத் தெய்வம்.

5 கோல மயிலின் கூத்தாகிக்
கூவுங் குயிலின் குரலாகி
நீல வானின் வில்லாகி
நிறைநாண் மதியின் ஒளியாகிக்
கால மழையின் கருவாகிக்
கவிஞர் உளத்தில் விளையாடி
ஞாலம் புதுக்கும் கற்பகமே
நாவின் கிழத்தி அருள்புரிவாய்.

## 5. கலைத்தேவி கழல்பரவல்

1 புத்தகங்கள் பலஅடுக்கிப் பூக்கள் தூவிப்
புதுக்கரும்பும் நறுங்கனியும் படைத்துப் போற்றி
எத்தனையோ நூற்றுண்டாய் ஏத்தி ஏத்தி
எழிலாருங் கலைமகளை இரந்து விட்டோம்
புத்துணர்வும் போர்விறலும் பொலிய வேண்டில்
புலம்பூத்த இளந்தமிழர் புகலக் கேண்மின்
கத்தியுடன் ஈட்டிவாள் தீட்டி வைத்தே
கலைத்தேவி கழல்பரவிக் கடல்போல் ஆர்ப்போம்.

2 குழந்தைபோல் எழில்நிரம்பிக் குலுங்கிப் பூத்த
கொடிமுல்லைக் குறுதுணையாய்க் கொடித்தேர் ஈந்த
இளந்தமிழன் கலையுணர்வின் ஏற்றத் தாலே
இறுமாந்த தமிழகத்தின் இறைவன் அன்றோ;
வளங்கனிந்த தமிழ்நாட்டை வந்தோர் ஆள
மலர்தூவிக் கலைமகளை வணங்கி என்னும்
இழந்தொழிந்த அரசுரிமை எய்தும் வீரம்
எமக்களிப்பாய் கலைமகளே என்று கேட்போம்.

3 வெற்றியுடன் கொடைமுரசை முழக்கும் வீரர்
மூவேந்தர் தமிழகத்தை ஆண்ட முன்னாள்
கொற்றவையின் கோலமுடன் கலைத்தெய் வத்தைக்
கும்பிட்டுக் கூத்தாடிக் கொற்றங் கொண்டார்
கற்றவர்கள் வீரமின்றிக் கைகள் கூப்பிக்
கலைமகளைத் தொழுங்காட்சி கண்டோம் இந்நாள்;
மற்றவர்கள் ஆட்சியின்கீழ் வாழா மானம்
மறத்தமிழர் குலம்பெறநாம் வணக்கஞ் செய்வோம்.

4 போர்க்கலையை அறக்கோலம் செய்து போற்றிப்
பொருட்பாலில் வகுத்துரைத்த புலமை ஆளர்
கார்க்கடலைப் போலார்த்துக் கங்கை கொண்டு
கடாரத்தை வென்றுண்ட கழற்கால் வீரர்
போர்க்கெழுநாள் கொற்றவையைப் போற்றிச் செய்யும்
புதியவிழா இலக்கியத்தின் பொருளாய் வாழ
ஆர்க்கெனினும் அடிமைகளாய் வாழும் நாங்கள்
அருங்கலையின் விழாவெடுத்தல் அறமோ சொல்வீர்.

5 உலகாண்ட தமிழரினம் ஓம்பித் தந்த
உயிர்க்கலையை அடிமைகளாய் உலையும் நாங்கள்
பலவாண்டாய்ப் பாராட்டி வளர்த்திட் டாலும்
பாரிலுள்ளோர் அதன்பெருமை பகர மாட்டார்
புலமாண்ட கலைமகளைப் போற்றும் வீரப்
புதல்வர்களும் புதல்வியரும் புலமை யோடு
நலமாண்ட நம்நாட்டை நாமே ஆளும்
நல்வாழ்வும் தருகவென நயந்து கேட்பீர்.

# தமிழ்

# தமிழ்

## 1. செந்தமிழ்த்தாய் வழிபாடு

### கட்டளைக் கலித்துறை

1 செந்தமிழ்த் தாயைத் திருவளர்
செல்வியைத் தென்பொதியக்
கொந்தலர் சோலையி லேழிசை
கூவுங் குலக்குயிலை
நந்தலில் எல்லை நறைபொழி
கொண்டலை நன்றெனுளம்
வந்து புகுந்திட மாமறை
யாட்டியை வாழ்த்துவனே.

2 தொன்மை மலர்ந்தா ரினிமை
பழுத்துச் சொலும்பொருளேர்
தன்மை கனிந்தோங் கிளமை
செறிந்து தவழ்திருவே
பொன்னையொப் பாய்புக லென்றுன்
கழலிணைப் போதடைந்த
என்னையாண் டுன்மக் களுளொ
ருவனு யெடுத்தருளே.

3 சொல்லினுங் கேட்கினுஞ் சிந்தை
நிறைக்கினுந் தோன்றுமின்ப
நல்லியல் நோக்கித் தமிழென்
றறைந்தனர் நல்லறிஞர்
மெல்லிய லேயவ் விழுப்பொருள்
ஆயாது வேறுசொல்லும்
புல்லியர் தம்மையான் புல்லா
வகைநீ புரிந்தருளே!

4 பொருளா ரிலக்கணச் செவ்வியும்
நாற்பா புகல்வகையும்
திருவார் திணைநெறிப் பண்பும்
பிறவுந் திகழ்ந்துநனி
அருளார் வினைகள் பலசெய்
தரும்புக ழாருமுனை
மருளார் உளத்தர் தனித்தியங்
காயெனும் மாற்றமென்னே?

5 என்னே யிவர்தம் அறிவின்
தகைமை யிரும்புகழார்
பொன்னே யுனதின் பொருணலந்
தோயும் புலமையிலார்
கொன்னே யுனைக்குறை கூறினும்
யானுளங் கொள்ளுவனே
தன்னேர் பிறிதி லுனதருள்
வைப்பெனைத் தாங்கிடுமே!

6 திங்கட் குழவி தவழுந்
திருமுடிச் செல்வனுஞ்சீர்
தங்கும் புலவனு முன்னல
முண்ட தகையையெனிற்
பொங்கும் பொருளார்ந் தினிமை
கனிந்த பொலங்கொடியே
இங்குன் புகழை யெடுத்தார்
முழுது மியம்புவரே.

7 "மாணிக்க வாசகர்" வண்மறைக்
காவில் மணிக்குயிலாய்
அணிப்பொன் னம்பலத் தண்ணலைக்
கூவும் அருட்குயிலே
காணி னுளக்கண் பொலியும்
பொருளே கடலமுதே
பேணி யுனதடிப் போதினை
யான்புகழ் பேறருளே.

8 அருளே யினிமை கனிந்த
அமுதே யரும்புகழார்
திருவே சிவம்பொலி சேக்கிழார்
உள்ளந் திகழொளியே
பொருளே புலவ ருளமார்
புதுநலப் பூங்கொடியே
தெருளே வளருன் திருவடி
போற்றிடுஞ் சீரருளே.

9 தீயிற் கிடந்துநீ ரிற்சென்று
செப்பருந் திண்முதலை
வாயிற்சேர் பிள்ளையைத் தந்து
மறைக்காட்டு வண்மைவளர்
கோயிற் கதவந் திறந்து
புகழார்ந்த கோமளமே
தாயிற் பெரிதும் அருள்சுரந்
தென்னைநீ தந்தருளே.

10 பொன்னுற்ற நீண்முடி மன்னர்
புரந்த பொலங்கொடியே
பன்னுற்ற செம்பொருட் பாடல்
மலிந்து பயன்தரலால்
மன்னுற்ற வுன்சீர் வழுத்திப்
பணியா வளர்வினையேன்
உன்னுற்ற தொண்டர் உறவுபெற்
றுய்ய உவந்தருளே.

11 குன்றுகிய புகழ்க் கொள்கல
மேயுன் கொடைபுகழ்ந்து
சென்று ரளித்த செழும்பொருள்
வைப்பைச் சிறியவனும்
நன்றாய் முகந்து நறைநனி
யுண்டு நலமுறவுன்
பொன்றாள் வணங்கிப் புகழ்ந்தேன்
அருளப் பொருளெனக்கே.

12 தேவர் மணிமுடி சூடித்
திருநின்றார் சிந்தைகொளும்
மூவ ரலங்கல் புனைந்து
திருக்கோவை முத்தணிந்து
காவ லிளங்கோ சிலம்பொலி
செய்தாடுங் கண்மணியே
ஆவ துனதரு ளல்லா
லடியேற்கிங் கார்துணையே.

13 தொல்காப் பியனெனும் உன்னருந்
தோன்றல் துறைபலவும்
பல்காற் பயின்றுன் பழமை
பழுத்த பரும்புகழை
ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்
பியந்தனில் ஓதினால்
நல்கா யதன்பயன் நான்நனி
துய்க்க நறுநுதலே.

14 சிந்தா மணியிருக் கத்திருக்
கோவையந் தேனிருக்க
நந்தா வொளிசே ரகம்புற
நானூறு நன்கிருக்க
எந்தாய் உனதியல் தேர்தற்
கொருகுறை யிங்குளதோ
பிந்தா வுனதின் பொருணலந்
தந்தருள் பெய்வளையே.

15 அறியா மையிலுன் னடியிணை
போற்றா தருவினையேன்
சிறியார் செயல்விழைந் தேதிரிந்
தேனதைச் சிந்தைதனிற்
குறியா துனதளி யான்பெறத்
தந்தருள் கோதிவரும்
நெறியா ருளத்தர் நனியாய்ப்
பொருள்செறி நேரிழையே.

16 காணற் கரியவுன் செவ்வியும்
இன்பமுங் கண்டவன்பர்
பேணத் தகுமுன் புகழ்சிறி
யேனும் பெறுவகைநீ
பூணத் தருவது பொற்பல்ல
வென்று புறக்கணித்தால்
மாணப் பொலிந்த அருளே
யெனையார் வளர்ப்பவரே?

17 கல்லைக் கலமாய்க் கடலைக்
கடக்கக் கருதறிவின்
சொல்லிற் கிறைவர் சிவனைத்
தொழவரு தூமணியே'
எல்லைப் புரையும் புகழுடை
யின்பத் திளங்கொடியே
நல்லை யெனைநீ யுனதடிக்
காளாம் நலமருளே.

18 வண்ணீர் தருவையை சூழ்பாண்டி
நாட்டில் வளருமுன்சீர்
கண்ணீர் தரநின் றெடுத்துப்
புகழாக் கடையவனைத்
தண்ணீர் தருமுன் பொருட்டிங்
கடலினில் தாழவருள்
பண்ணீர் தருவையம் போற்றும்
பயன்கனி பைங்கொடியே.

19 அருளார் முருகன் பெரிதாய்
அகப்பொருள் ஆர்ந்தபெருந்
திருவே யுனதி னரும்புகழ்
பாடித்தஞ் சிந்தைநனி
யுருகார் பணியா ருவமையி
லுன்னடி யுற்றுநலம்
பருகா ரிருந்தெ னிறந்தென்
பரும்பொறை பாரினிற்கே.

20 வாயார வுன்புகழ் வாழ்த்துகின்
றேனருள் வண்மைதனிற்
சாயாத செந்தமிழ்த் தாயே
உனதருந் தாளிணைக்கே
ஓயாத வன்பென துள்ளத்தி
னூறு மொருவரம்நீ
தாயான தன்மையிற் றந்தருள்
வாயித் தமியனுக்கே.

## 2. செந்தமிழே எங்கள் திரு

1 சீர்யாத்த தொடைப்பனுவற் செந்நாவின்
செல்வரொடு சேர்ந்து முன்னாள்
பார்காத்த பாண்டியர்கள் படைத்தருளும்
முதற்சங்கப் பலகை ஏறிக்
கார்காத்த நறுங்கொன்றைக் கண்ணுதலோன்
ஆய்ந்தபுகழ் கவினும் போது
ஆர்காப்பார் செந்தமிழை என்றஞ்சோம்
அவனருளால் அமைந்து வாழ்வோம்,

2 மலையாகிக் கடலாகி வயலாகிக்
காடாகி வயங்கும் பாரைப்
புலியாகிக் கயலாகிச் சிலையாகிப்
புரந்தருளும் புதுமை வீறி
உலையாத பொருள்மரபும் மொழிமரபும்
உற்றுயர்ந்த ஒளியால் ஓங்கும்
கலையானப் பெருமாட்டி கனிச்சுவைத்தீந்
தமிழ்த்தாயைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

3 நுட்பமெனும் அரும்பவிழ்ந்து நுழைபுலனும்
போதாகி நூலோர் போற்றும்
திட்பமெனும் மணங்கமழ்ந்து தெளிவென்னும்
தேன்பிலிற்றித் துளும்பித் தோய்ந்து
செப்பமுறும் அகவிதழைத் திறந்தழைத்துப்
புலவர்களாம் சுரும்பர் உண்ண
எப்பொழுதும் விருந்தளிக்கும் சங்கநூற்
பூம்பொழிலை இறைஞ்சி வாழ்வாம்.

4 சிந்தைதனில் தேனூறச் செம்மாந்து
தமிழ்மரபின் சிறப்பை எல்லாம்
இந்தவுல கேத்திடவே எடுத்துரைக்கும்
புலவீர்காள் இன்று நானும்
செந்தமிழே எங்கள்திரு என்றெடுத்தோர்
தீங்கவிதை செப்பு தற்குத்
தந்தருளும் ஆணையெனத் தமிழன்பால்
உமைவணங்கும் தவப்பே றுற்றேன்.

5 செந்தமிழே எங்கள்திரு என்றசெழுந்
தொடரெந்தன் சிந்தை யுள்ளே
கொந்தலர்தீந் தேனினுடன் கொழும்பாகும்
கரும்பூற்றும் குழைத்து ணல்போல்
அந்தமிலாப் பேரின்ப மளித்தாவி
தளிர்ப்பெய்த அருள லாலே
வந்தலரும் புலமைஒளி வழிகாட்டக்
கவிதைகளை வழங்கு கின்றேன்.

6 அறனாகிப் பொருளாகி இன்பாகி
அமைந்தொளிரும் மக்கள் வாழ்வைத்
திறனுய்வுச் செம்புலமாம் முச்சங்கப்
பண்ணைதனில் செழிக்க வித்திப்
புறமாயும் அகமாயும் வரம்பமைத்துப்
புரந்தருளும் தமிழ்ச் செஞ்சாலி
உறநாவில் செந்தமிழாய் விளைந்துயிர்க்கும்
செம்பொருளாய் ஒளிரக் கண்டோம்.

7 எழுத்தாய்ந்து சொல்லாய்ந்து பொருளாய்ந்த
இலக்கணமாய் இலங்குந் தெய்வ
விழுப்பார்தொல் காப்பியத்தின் விளைபுலத்தைப்
பாயிரத்தில் விளம்பும் மேலோன்
செழிப்பார்செந் தமிழியற்கை சிவணியநல்
நிலமென்று செப்பு வானேல்
மொழித்தாயாஞ் செந்தமிழே எங்கள்திரு
எனமொழிதல் வியப்போ சொல்வீர்.

8 உள்ளுவன உயர்வுள்ளும் உள்ளொளியாய்
இலக்கியத்தை உதவும் சான்றோர்
தெள்ளியவாய் இனியனவாய்த் திருநெறிய
செந்தமிழால் தீட்டிக் கற்றோர்
உள்ளமெனும் திரைப்பரப்பில் உயர்நோக்கம்
நிழலாட உலையா இன்பத்
தெள்ளமுதைச் சுவைத்தினிய திருவருளில்
படிந்தொளிருந் திறமை ஈவார்.

9 அன்னைதரும் முலைப்பாலும் தூய்தாக
அமையாதேல் அருந்தும் பிள்ளைக்
கின்னல்தரும் என்றுணர்வோம் இலக்கியத்தை
படைத்திடுங்கால் இனிய தூய
கன்னல்நறுஞ் சுவைமொழியாய்த் தமிழ்மரபு
கடக்காமல் கவின யாத்துத்
தொன்மைநிலைச் செந்தமிழே எங்கள்திரு
எனுஞ்சிறப்பைத் துலங்க வைப்போம்.

## 3. செந்தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

### முன்னிலை

1 செந்தமிழ்ச் செல்வியாந் தெய்வமடி யிவள்
தேவர்கள் போற்றிடும் தெய்வமடி
கொந்தலர் சோலையில் ஏழிசை கூவிடுங்
கோமளப் பாவையிக் கொம்பரடி.

2 தென்றல் தவழ்ந்திடும் தென்பொதி கைமலை
தேவியிவள் வந்து தோன்றுமிடம்
கொன்றை யணிந்தவன் கோதில்சொற் பாவலர்
கூடி வளர்த்திடுங் கோதையடி

3 சிந்தா மணிதிருக் கோவை சிலம்புடன்
செம்மை திகழ்மணி மேகலையே
நந்தா வளையுயர் குண்டல மாவிவை
நங்கை யணிந்திடும் நல்லணிகள்.

4 தெள்ளுந் திருக்குறள் முடிபுனைந்து நல்ல
சேக்கிழா ரீய்ந்தசெங் கோல்பிடித்தே
அள்ளும் அகம்புற ஆக்கப் பெருக்குடன்
அன்னை யிவளர சாண்டிருந்தாள்.

5 ஓங்கு மிமயத்தில் விற்பொறித்தா ளிந்த
உலகம் முழுதும்பே ரொளிவிரித்தாள்
தாங்கும் அறம்பல போற்றிவைத் தாளெங்கள்
தாயிவள் மாண்பினைச் சாற்றுவமே.

6 ஆங்கில வாணரின் ஆய்வுக் கலையெலாம்
அன்னை யுளங்கொள ஆக்கிடுவோம்
ஓங்குஞ் சுதந்திர உண்மை யுணர்வினுல்
உலகினை யாளவுங் கண்டிடுவோம்.

7 வாழிய செந்தமிழ் வாழியவே கலை
வண்மை கனிந்தென்றும் வாழியவே
ஊழி பலபல சென்றும் உலையாத
உண்மை ஒளியுடன் வாழியவே.

## 4. தமிழின்பம்

1 கண்ணன் ஊதுங் குழலினுங்
கனியில் ஊறுஞ் சுவையினும்,
பண்ணில் ஊறும் பயனினும்
பாடுங் குயிலின் குரலினும்
உண்ணுந் தேவர் அமிழ்தினும்
ஊருந் தென்றல் வளியினும்
நண்ணும் இனிமைப் பண்பெலாம்
நல்ல தமிழின் இன்பமே.

2 சேர னெங்கோ சிலம்பினும்
சேக்கி ழாரின் தெளிவினும்
ஆரு மின்பக் கலியினும்
அன்பின் கோவை மொழியினும்
தேருஞ் சிந்தா மணியினும்
திருந்து நால்வர் அளியினும்
சேரும் இனிமைப் பண்பெலாந்
தெய்வத் தமிழின் இன்பமே.

3 தாயின் அன்புக் குரலினுந்
தண்ணி லாவின் ஒளியினும்,
சேயின் மழலை மொழியினும்
தெய்வக் காதல் வழியினும்
ஆயும் புலமைத் தெளிவினும்
அள்ளும் யாழின் இசையினும்
தோயும் இனிமைப் பண்பெலாந்
தொன்மைத் தமிழின் இன்பமே.

# சான்றோர்

# சான்றோர்

## 1. தெய்வப் புலவன்

1 தெள்ளுதமிழின் செம்மை உலகில்
சிறந்து நின்று வீறவே
அள்ளுமமிழ்தின் அறமும் பொருளும்
இன்ப முடனே ஆய்ந்தவன்
வள்ளுவனும் வாழ்க வாழ்க
வாழ்க வென்று வாழ்த்துவோம்
வையம்போற்றும் தெய்வப் புலவன்
வாழ்க வென்று வாழ்த்துவோம்.

2 முன்னைப்பழ மைக்காலந் தொட்டே
முதன்மை வாய்ந்த தமிழர்கள்
இன்னலின்றி வாழ்ந்த வாழ்வின்
ஏற்ற மெல்லாம் இரண்டடிச்
சின்னஞ்சிறிய பாக்க ளாலே
தெளித்துத் தேனைத் தந்தவன்
தெய்வப்புல வன்வள்ளு வன்சீர்
தேச மெல்லாம் பேசுவோம்.

3 பலபலவாய் உலகம் ஒன்று
பட்டி டாத பழையநாள்
அலகிலின்ப உலக நூலை
ஆக்கி யருளும் வள்ளுவன்
புலமைநெஞ்சில் புகுந்த தமிழின்
புதுமை போற்றிப் பாடுவோம்
பொலியுங்குறளின் உலகப் பொதுமைப்
பொருளை நோக்கி ஆடுவோம்.

4 உலகமொன்று பட்ட இந்நாள்
உலக நூலாய் உலவிடும்
தலைமைசான்ற குறளைத் தமிழில்
தந்த தலைதன் வள்ளுவன்
புலமையாலே உலகில் தமிழர்
புகழும் அறிவும் பூத்தன
புதியபுதிய மொழிகள் குறளின்
பொருளைப் போற்றிக் காத்தன.

5 ஆலமுண்டு தேவர் வாழ
அமுதை ஈந்தஅண் ணல்போல்
காலங்கடந்து வாழுங் குறளைக்
கன்னித் தமிழுக் கீந்தவன்
ஞாலம் பரவும் வள்ளுவப்பேர்
நம்பி என்றே பாடுவோம்
நல்லதமிழர் நாங்கள் என்றே
நயந்து கூத்துப் போடுவோம்,

## 2. கம்பன்தந்த கவிதை

1 கம்பன் தந்த கவிதை
காலங் கடந்த கவிதை
செம்பொன் மேரு போலச்
சிறந்து வாழும் கவிதை.

2 உள்ளங் கவரும் கவிதை
உண்மை நிறைந்த கவிதை
தெள்ளுந் தமிழின் மூவாச்
செம்மை கனிந்த கவிதை.

3 கடலும் மலையும் தெய்வக்
காட்சி அளிக்கும் கவிதை
உடலும் பொருளும் உயிரும்
உலகுக் குதவும் கவிதை.

4 உலகப் பொதுமை எண்ணம்
ஊறிச் சுரக்கும் கவிதை
நிலவின் ஒளியைப் போல
நிறையும் இன்பக் கவிதை.

5 நவிலும் தோறும் புதிய
நயங்கள் தோன்றும் கவிதை
கவியின் தன்மை யெல்லாம்
காணக் கிடைத்த கவிதை,

6 தமிழில் புதிய வீறும்
தருக்கும் தந்த கவிதை
அமிழ்தில் அறத்தைக் கொட்டி
ஆண்மை வளர்த்த கவிதை.

7 அறத்தை மறந்த ஆண்மை
அழியக் கண்ட கவிதை
பிறப்பை மாற்றும் தெய்வம்
பெண்மை என்ற கவிதை.

8 கங்கை வேடன் அன்பைக்
காட்டி மலரும் கவிதை
மங்கை மாரின் காதல்
வாழ வந்த கவிதை.

9 கற்பனை கடந்த இன்பங்
காணத் தூண்டும் கவிதை
அற்புத உலகம் கோடி
ஆக்கும் அமர கவிதை.

10 கற்பின் தெய்வச் சாயல்
கவினும் கம்பன் கவிதை
பொற்பும் பொறையும் சால்பும்
பொலியும் புலமைக் கவிதை.

## 3. நாவலன்

### வெண்பா

1 செந்தமிழும் இன்பச் சிவநெறியும் செம்மைபெற
வந்தருளும் நாவலனை வாழ்த்துவோம் — சிந்தைதனில்
நற்புலமை வீறும் நடுநிலைமைப் பண்பாடும்
உற்றிடவே நாளும் உவந்து.

2 அஞ்சாத நெஞ்சன் அருள்வீரன் ஆகமநூல்
எஞ்சாது கற்ற எழிலாளன் — மஞ்சாரும்
மேருமலை போல்நின்று வேதநெறி காத்துயர்ந்தோன்
தேருகலை நாவலனே செப்பு.

3 ஊசிமருந் தேற்றி உயிர்க்குணர்ச்சி ஊட்டுதல்போல்
பேசிச் சிவநெறியின் பேரொளியை — மாசகல
மக்க ளுளத்தேற்றி வாழ்வளித்த மாண்பாளன்
தக்கபுகழ் நாவலனே சாற்று.

4 தெய்வமிவண் நாங்களெனச் செப்பியிறு மாப்படையும்
பொய்யருரை ஏகான்மப் புன்னெறியை — வெய்யதென
நாட்டியுயர் சித்தாந்த நன்னெறியைப் போற்றிவழி
காட்டியவன் நாவலனே காண்.

5 என்றும் இளமையுடன் எங்கள் தமிழன்னை
நின்று நிலவும் நிலைக்களனாய் — ஒன்றிவளர்
தெள்ளும் உரைநடையைச் செய்தளித்த நாவலன்சீர்
அள்ளும் தமிழகத்தை ஆர்ந்து.

6 எழுத்தியல்பும் சொல்லியல்பும் ஏற்றமுடன் தேர்ந்து
வழுக்களைந்து நூற்பொருளை வாரி — விழிப்புடனே
கற்றவர் உள்ளங் களிக்க வழங்கிமகிழ்
கொற்றவன் நாவலனே கூறு

7 சித்தாந்த பானு சிவஞான யோகிகள்போல்
சித்தாந்தக் கொள்கைச் சிவநெறியை — இத்தரையில்
செந்தமிழர் தெய்வத் திருநெறியாய்க் கண்டுரைத்த
தந்தையுயர் நாவலனே சாற்று.

8 அச்சகத்தில் நூற்பதிப்பும் ஆராய்ச்சிக் கண்டனமும்
மெச்சும் புகழார் விரிவுரையும் — எச்சமின்றி
மாற்றலரும் உள்மதிக்கும் வண்ணம் தனிமுறையில்
ஆற்றியவன் நாவலனே ஆய்ந்து,

9 அருட்பனுவல் ஆய்வும் அரசர்க்கும் அஞ்சி
உருக்குலையாத் தன்மதிப்பும் உற்ற — திருத்தோன்றல்
ஆறுமுக நாவலனுர் ஆக்குந் தமிழ்மரபைத்
தேறுதலே இன்பந் தெளிந்து.

10 உள்ளத் தெளிவும் ஒழுக்கமுங் கொண்டெழுந்த
வள்ளலொரு **நாவலனுர் வாழ்வினிலே**—உள்ளொளியாய்
நின்று சிறந்து நிழலாடும் ஈசனருள்
என்றும் எமைத்தாங்கும் ஏற்று.

## 4. நாவலன்சீர்

1 கற்பகக் காவின் நீழல்
கண்களா யிரத்தோன் போலப்
பற்பல இன்பந் துய்த்தே
பாழ்பட்டார் பயன்ஒன் றில்லார்,
சுற்றமும் பொருளும் நீத்துத்
தொண்டனுய்ச் சைவங் காத்த
அற்புதன் நாவ லன்சீர்
ஆயிரம் ஊழி வாழ்க.

2 ஆகமம் அறிந்த நெஞ்சும்
அருந்தமிழ் சிறந்த நாவும்
போகமும் பொருளும் ஈசன்
பூங்கழல் என்ற வீறும்
மாகமும் மண்ணும் ஆண்ட
மன்னன்போற் சைவங் காக்கும்
வேகமும் விறலும் கொண்டோன்
வீரன்நா வலனே என்போம்.

3 ஐந்தெழுத் தோதி யோதி
அடைந்திடும் அருளின் பேறும்
சிந்தையும் சொல்லும் தூய்தாய்ச்
செயல்புரி தெய்வச் சால்பும்
நிந்தனை செய்வோர் அஞ்ச
நிமிர்ந்தொளிர் ஞானத் தேசும்
செந்தமிழ்த் திறமும் சேர்ந்தோன்
செல்வன்நா வலனே என்போம்.

4 நாவன்மைப் பெருக்கி னாலும்
நற்றமிழ் நடையி னாலும்
பாவன்மை சான்ற தெய்வப்
பனுவலாய் புலமை யாலும்
கோவென்ன எழுச்சி கொண்டு
கொழுந்தமிழ்ச் சைவங் காத்த
மாவன்மை நாவ லன்சீர்
வழிவழி வாழ்த்தி வாழ்வோம்.

5 தனியொரு மகனாய் நின்றே
சைவத்தின் தளர்ச்சி போக்கும்
முனிவன் நாவல னைப்போல
முண்டெழும் பத்தி வீற
இனியெவர் சைவங் காப்பார்
ஈழத்தில் ஈசா என்றே
கனிவுடன் கண்ணீர் வாரக்
கைதொழு திறைஞ்சி நிற்போம்.

## 5. ஞானத் திருநாடு

### கண்ணிகள்

1 பல்லூழி சைவப் பயன்கனிய நாவலனை
நல்கியருள் நல்லூரே ஞானத் திருநாடு.

2 தண்ணார் தமிழ்மொழிக்கும் சைவத் திருநெறிக்கும்
கண்ணான நாவலனைக் கைகூப்பிப் போற்றுதுமே.

3 ஆதிமறை நான்கும் ஆகமமும் ஆர்வமுடன்
ஓதியுளம் தெளிந்த உரவோன் நாவலனே.

4 சிந்தையுடன் சொல்லும் செயலும் மிகத்தூயோன்
தந்தையினும் நல்லோன் தமிழ்முனிவன் நாவலனே.

5 எழுத்தினொடு சொல்மரபும் இனிய பொருள்மரபும்
வழுக்களைந்து கற்றுணர்ந்த வல்லாளன் நாவலனே.

6 அல்லல் பலவரினும் அஞ்சாமல் ஆர்வமுடன்
தில்லைச் சிவனருளைச் சிந்திப்போன் நாவலனே.

7 குறியீட் டிலக்கணத்தைக் கொண்டுவந்து செந்தமிழ்க்கோர்
நெறியிட்டி வைத்தபுது நினைவாளன் நாவலனே

8 காலங் கடந்தென்றும் கனிச்சாற்றுத் தமிழ்வாழக்
கோல வசனநடை கொடுத்தவனும் நாவலனே.

9 கண்டனங்கள் எழுதிடவும் கடலலைபோற் பேசிடவும்
தண்டமிழுந் தக்கதெனத் தந்தவனும் நாவலனே.

10 ஏடகத்து நூல்கள்பல எடுத்தாய்ந்தோர் பிழையின்றிப்
பாடபே தமுமின்றிப் பதித்தவனும் நாவலனே.

11 அன்னை மொழியினுடன் ஆங்கிலமும் ஆரியமும்
பின்னம் அறக்கற்ற பேரறிஞன் நாவலனே.

12 பொய்ம்மைப் புறச்சமயப் புயலால்எற் றுண்ணாமல்
சைவப் பெருவாழ்வு தந்தவனும் நாவலனே

13 மூவர் தமிழ்பாடி முத்திபெறும் நாவலனை
ஆவல் நனிபெருக அலர்தூவி வாழ்த்திடுவோம்.

## 6. காவலன்

### வெண்பா

1 தண்ணளியால் சால்பால் தலைவணங்காத் தன்மதிப்பால்
எண்ணியதை ஆற்றும் எழுச்சியால்—மண்ணரசாள்
கோவேந்தன் என்றறிஞர் கொள்ராம நாதனையோர்
நாவேந்தன் என்றே நவில்.

2 பேச்சாளன் நுண்மதியன் பேராது நின்றெமக்காய்
மூச்சாலும் நன்மை முயன்றளித்தோன்—ஆச்சென்றே
கூறிச் செயலாற்றும் கோராம நாதனெளி
வீறும் உலகியலை வென்று.

3 கண்ணுதலான் கோவிலொடு கல்விக் கழகங்கள்
எண்ணும் பொதுநலத்தால் இங்கியற்றும்—புண்ணியவான்
கொற்றக் குரிசில் குலராம நாதனென்றே
கற்றோர் புகழ்வார் கனிந்து.

4 நாவலனார் மேற்கொண்ட நற்பணிகள் யாவையுமோர்
காவலனாய் நின்றிங்கு காத்திடல்போல்—மேவலரும்
போற்றப் புகழ்ராம நாதன் புரிதொண்டை
ஏற்றுச் செயல்புரிவோம் இன்று.

5 ஆட்சிமுறைதெளிந்தோன்ஆங்கிலத்தைஆய்ந்துணர்ந்தோன்
மாட்சி தமிழுருற வாழ்ந்துழைத்தோன்—காட்சிசால்
மன்ராம நாதன் வழியொழுகி நாமெல்லாம்
ஒன்றாக வாழ்வோம் உவந்து.

6 சட்டநூல் ஆய்வும் தருக்கநூல் நுண்புலனும்
திட்பமுறப் பெற்ற திறலோரும் - உட்குறால்
ஆங்கிலத்தாற் பேசும் அரிராம நாதனென்றே
ஓங்குமிசை ஆளும் உலகு.

7 ஆகமநூற் கேள்வியுடன் ஆன்ற தமிழறிவும்
போகமதார் வாழ்வின் புதுநலமும்—யோகமுடன்
ஒன்ற உலகியலார் ஒண்ராம நாதனையோர்
குன்றவில்லி அன்பனென்றே கூறு

8 சிங்க நடையும் திறனுய்வுச் சிந்தனையும்
பொங்கும் புலமை பொலியுருவும்—தங்கிவளர்
பொற்பாளன் பொன்ராம நாதன் புதுவுலகக்
கற்பாளன் என்றே கழறு.

9 தண்ணுர் சிவநெறியும் தண்டமிழும் தன்னிரண்டு
கண்ணு மெனக்கொண்ட காரணத்தால்—விண்ணுளும்
வேந்தன்போல் மேன்மை மிகுராம நாதனெமை
ஏந்தன்பால் காத்தான் இனிது.

10 நெஞ்சத் துணிவும் நிலைதிரியாப் பண்பாடும்
அஞ்சிப் பகைசாயும் ஆண்மையும்—விஞ்சிடவாழ்
**பொன்ராம நாதப் புரவலனுர்** தந்தவிறல்
நின்றுளும் ஆவி நிறைந்து.

## 7. காவலன் சீர்

1 ஆற்றலும் அறிவும் தேசும் அரசறி பெரிய வாழ்வும்
தோற்றமும் தொண்டு செய்யத் துடித்திடும் தூய நெஞ்சும்
மாற்றலர் வணங்கும் பேச்சு வன்மையும் புகழும் மாண்பும்
ஏற்றவன் ராம நாதன் ஈழத்தின் தெய்வம் என்போம்.

2 வான்தருங் கங்கைபோல வரும்பெரு மரபில் வந்தோன்
தேன்தரும் தமிழும் மேலாம் சிவநெறித் திருவும் வீறத்
தான்தரும் செல்வம் எல்லாம் தவநெறிப் படுத்த சான்றேன்
ஏந்தலெம் ராம நாதன் எழிச்சிபல் ஊழி வாழ்க.

3 ஈழத்தின் மக்கள் என்றும் இனமதப் பூசல் இன்றி
வாழத்தன் வாழ்வில் நல்ல வழிகளை வகுத்த வண்ணம்
ஆழத்தெண் கடலுள் மூழ்கி அலைந்துமுத் தெடுத்தல் போல
ஈழத்தின் இசைநின் றோங்க உழைத்தவன் ராம நாதன்.

4 சரியைநற் கிரியை யோடு சாற்றிடும் யோகம் ஞானம்
குருவருள் நெறியாற் கூடும் கோமகன் குலத்தின் பண்பால்
அரியன ஆய்ந்து செய்வோன் அண்ணலெம் ராம நாதன்
தருமநற் பயனால் மீண்டும் தழைத்தது தமிழன் சால்பு.

5 எல்லையில் லாத அன்பால் ஈசனை ஏத்தி ஏத்தி
நல்லன புரிந்த ராம நாதனின் தவத்தால் இன்று
பல்கலைக் கழகந் தோன்றி அவன்புகழ் பரப்பக் காண்போம்
வல்லவன் ராம நாதன் வழிமுறை மலர்ந்து வாழ்க.

## 8. வாழ்க காந்தியம்

1 வீரவிவே கானந்தன் வேதாந்த
முழக்கொலியும் வெற்றி கொண்ட
பாரதத்தில் ஊற்றெழுந்த தாகூர்கீ
தாஞ்சலியும் பகவான் புத்தன்
ஆரமுதின் அன்பொலியும் அருள்யேசு
மலைப்பொழிவும் நபியின் ஆய்வும்
ஓரகத்தே உறுநெறியென் றுணர்த்தியருள்
காந்தீயம் ஊழி வாழி.

2 இந்திரனைப் போற்செல்வம் எய்தியிங்கு
சிலர்வாழ எண்ணில் மக்கள்
கந்தையினைச் சுற்றிமிகக் கவலையுடன்
கஞ்சியின்றிக் கதறும் வாழ்க்கை
இந்தவுல கத்திலினி இல்லையெனக்
காந்தியெங்கோ னெடுத்து ரைத்த
அந்தமொழி செவிமடுத்தோம் காந்தீயம்
அனைத்துலகும் ஆர்ந்து வாழி.

3 வெற்றிகொண்ட முரசொலித்து விடுதலைப்போர்க்
கறைகூவும் வீர மின்னல்
பற்றிவளர் கொடுந்தீப்போல் உலகமெலாம்
பரவியெழும் பான்மை யாலே
கொற்றவரின் முடிவீழ்த்திப் பொதுமக்கள்
குடியாட்சி கொள்ளும் போதும்
மற்றெவரும் காணுத காந்தீயம்
பாரதத்தை வளர்த்த தன்றே.

4 விழித்தெழுந்த மக்களுக்கும் விடுதலைக்காம்
அருட்புரட்சி விரித்துக் காட்டி
அழித்தொழிமின் கொடுஞ்சாதிப் பகுப்பையென
ஆண்மையுடன் அறிவும் ஊட்டிச்
சுழித்தெறியும் அடிமைப்பேய் தொலைந்தோடப்
பாரதத்தாய் தொன்மை போலக்
கொழித்தலரச் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்தருளுங்
காந்தீயக் கொள்கை வாழி.

## 9. சத்தியப் போர்வீரன் காந்தி

1 சத்தி யப்போர் வீர னெங்கள்
சாந்த மூர்த்தி காந்தியே
எத்தி சைக்கும் அகிம்சை யென்ற
இன்ன மிழ்தந் தந்தவன்.

2 படுகொ லைக்கே அன்பு வாழ்வைப்
பலிகொ டுத்த காந்தியின்
விடுத லைப்போர் வெற்றி நாதம்
விளங்கு திந்த உலகெலாம்.

3 இழிவு கொண்ட மனிதன் உலகில்
இல்லை யென்ற காந்தியை
அழிவு கொண்ட கொடுமை எங்கள்
ஆண்மை வீழச் செய்யுமோ.

4 பார தத்தாய் சுதந்தி ரத்தின்
பயனு றச்செய் காந்தியும்
கோர முற்ற கொலையி லுண்மைக்
கொள்கை நாட்டிப் போயினர்.

5 ஐந்து பூதக் கூட்டில் நின்றே
ஆற்றல் என்னும் கதிரினுல்
எந்தை காந்தி தந்த கொள்கை
எறிக்கு திந்த உலகெலாம்.

6 அன்பும் தொண்டும் உலகை என்றும்
ஆளக் காணும் நோன்பினுல்
என்பும் பிறர்க்குப் பயனுய் நின்ருன்
எங்கள் காந்தி முனிவனே.

7 கண்ணுற் காண அணுவின் ஆற்றல்
காட்டும் அழிவுச் செயலினும்
உண்ணு நோன்பிற் காந்தி ஆற்றற்
குலகம் அச்சங் கொள்ளுதே.

8 சாதி சமயப் பாகு பாட்டைச்
சாம்ப ராகத் தூற்றுவோம்
ஆவி கொடுத்தும் காந்தி கொண்ட
அன்பு நெறியைப் போற்றுவோம்.

9 கத்தி யின்றிக் காந்தி கண்ட
சத்தி யப்போர் ஆற்றலை
இத்த ரைக்கண் வாழ்வோர் போற்றும்
இன்ப நாளே விடுதலை.

10 நெஞ்சு டைந்து புலம்பு கின்ற
நிலைமை காந்திக் கில்லையால்
அஞ்சி டாது காந்தி யைப்போல்
அன்புப் போரை ஆற்றுவோம்.

## 10. வீரனெங்கள் பாரதி

1 தாய்முலையைத் தழுவுகின்ற குழந்தை தானும்
தலைநிமிர்ந்து சுதந்திரத்தின் உணர்ச்சி கொள்ளப்
பாநிலையில் உயிரூட்டி உணர்ச்சி ஊட்டிப்
பயன்பெருக்கும் பாரதியைப் பாடி வாழ்வாம்.

2 எழுத்தறியாப் பொதுமகனும் இன்றே எங்கள்
எழில்கனிந்த தாய்நாட்டை ஆள்வோம் என்று
விழித்தெழுந்து விடுதலைப்போர் வெறிகொண் டாட
விறலளித்த பாரதியை வேண்டல் செய்வாம்.

3 பாட்டென்றாற் பண்டிதர்க்கே உரிமை யென்று
பகருகின்றோர் வாயடங்கப் படிப்பொன் றில்லார்
கேட்டுள்ளம் விறுவிறுக்கப் பாட்டுப் பாடிக்
கிளர்ச்சிசெய்த பாரதியின் எழுச்சி கண்டோம்.

4 அந்தாதி கோவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து
அவைபோலப் பாடுகின்ற புலவர் நாண
நந்தாத விடுதலைப்போர்ப் பாக்கள் பாடி
நாட்டினரை அறைகூவும் ஆர்ப்புக் கேட்டோம்.

5 மக்கள்படுங் கொடுமைகளை அடிமை ஆகி
மானமற்றுப் பிறநாட்டில் தமிழர் எல்லாம்
குக்கல்களைப் போல்வாழுங் கூலி வாழ்வைக்
குழைந்துரைத்துப் பாரதியார் குமுறு கின்றார்.

6 பாட்டாலே வீரர்களைப் படைத்துத் தந்த
பாரதியார் தமிழ்நாட்டில் தோன்று ராகில்
கேட்டோர்கள் நகைத்திகழும் இனமாய் நாங்கள்
கெட்டழிவோம் இன்றுணர்ச்சி பெற்றெ ழுந்தோம்.

7 மண்வெட்டிக் கூலிகளோ நீங்கள் முன்னாள்
வாள்வலியால் உலகாண்ட மக்க ளன்றோ
விண்ணெட்டும் இமயமிசைக் கொடிகள் நாட்டி
விற்பொறித்த வீரர்களே விழிமின் என்றார்.

8 இத்தாலி நாட்டிளைஞன் மாசி னிபோல்
எழுச்சிதரும் குரலாலே எம்மைக் கூவிச்
செத்தாலும் இனியடிமை வாழ்வு வேண்டோம்
சேர்ந்திடுமின் விடுதலைப்போர் செய்வோம் என்றார்.

9 மறங்கொண்ட பெரும்சேர்மன் படையைத் தாக்கி
மானத்தால் வீழ்வுற்ற பெல்சி யம்போல்
அறங்கொண்ட பேராண்மை தாங்கி இன்றே
அஞ்சாமை கொண்டெழுமின் ஆள்வோம் என்றார்.

10 குந்திநடை கொள்ளுகின்ற கிழவன் தானும்
கூன்நிமிர்ந்து வாள்தூக்கிக் குமரன் போல
விஞ்சுவிறல் கொண்டெழும்பப் பாட்டுப் பாடும்
வீரனெங்கள் பாரதியின் விறலைக் காப்போம்.

11 நாட்டினிலே அரசியலின் நிலைமை யெண்ணார்
நாடடிமைப் பட்டுலையும் நலிவு தேரார்
ஏட்டினிலே வேறொருவன் எழுதி வைத்த
ஏதேதோ பழங்கதைகள் புரட்டிப் பார்த்துக்
கூட்டினிலே அடைபட்ட விலங்கே போலக்
கொள்கையிலார் தமிழ்ப்புலவர் என்று வாழப்
பாட்டினிலே மறுமலர்ச்சித் தமிழர் வாழ்வைப்
படைத்தளித்த பாரதியைப் பணிதல் செய்வாம்

## 11. தங்கத் தமிழ்ப் புலவன்

1 தங்கத் தமிழ்ப் புலவன் சோம சுந்தரம்—அவன்
தந்த தமிழ்க் கவிதை எங்கள் மந்திரம்
பொங்கும் புலமை வளம் எங்கும் கனியுமே—அதில்
போற்றும் அருளமுதின் ஊற்றம் பொலியுமே.

2 கரும்பின் சுவையையவன் கவிதை காட்டுதே—கொடுங்
கருங்கல் மனத்தைக்கனிச் சாருய் மாற்றுதே
இரும்பை இளக்கிநறுந் தேனுய் இயற்றுதே—சங்கம்
இருந்த தமிழ் நலத்தை எங்கும் கொழிக்குதே.

3 பழகு தமிழுமவன் பாட்டில் பயில்வதால்—பசுப்
பாலின் சுவைஎமக்குக் காட்டு கின்றதே
அழகு மயிலுங்குதித் தாடுகின்றதே—குயில்
ஆழிசூழ் இலங்கைவளம் பாடு கின்றதே.

4 கத்தரி வெருளிக்கவன் கட்டுங் கவிதைபோல்—ஒரு
கற்பனைக் களஞ்சியத்தைக் கண்ட தில்லையால்
அற்புதப் புனைவிதைப்போல் ஆக்கம் முன்னென்றும்—தமிழ்
அகத்தினில் இல்லையென்றே அறிஞர் சொல்லுவார்.

5 ஆடிப் பிறப்புக்கவிக் கீடும் வேறுண்டோ—அதில்
அவிக்கும் கொழுக்கட்டை அமுதின் சுவையன்றே
"கூடிப் பனங்கட்டிக் கூழுங் குடிக்கலாம்"—என்று
கூவுங் குரலெங்கள் ஆவிக் கமுதன்றே.

6 ஆடு கதறுங்குரல் அன்பைச் சுரக்குதே—புத்தர்
அருளுங் கருணையைப்போல் அகத்தை உருத்துதே
தாடி அறுந்தவேடன் பாடல் பெறுகிறன்—அவன்
தன்வினை தன்னைச்சுடும் என்றும் அறிகிறன்.

7 பாலினை விற்குமந்தப் பவளக் கொடியின்கதை—இளம்
பாலகர் உண்டுவக்கும் பாகின் கட்டியன்றே
காலங் கடந்தந்தக் கவிதை வாழுமே—ஒரு
காவியச் சோலையெனக் கருத்தை ஆளுமே.

8 இலவு காத்தகிளி என்றும் வாழவே—ஓர்
இலக்கியம் புனைந்தெமக்கும் இன்பம் அளிக்கிறான்
நிலவைப் பாடியெங்கள் நெஞ்சை நெகிழ்க்கிறான்—பூ
நிறைந்த சோலையெழில் நினைந்து வியக்கிறான்.

9 பஞ்சக்கூ ழருமையவன் பாடுங்குரலிலே—இல்லார்
பசியின் துயர்க்கிரங்கிப் பதைத்தல் காண்கிறோம்
கொஞ்சுங் குதலைமக்கள் கூழைக் குடித்திடத்—தாய்
கொடுத்து மகிழுமன்புக் குழைவைக் காண்கிறோம்.

10 செந்தமிழ்த் தாய்சிறப்பைச் செப்பி அழைத்திடும்—அவன்
தேன்சுவைக் குரலெமக்கோர் தெளிவை ஊட்டுதே
சிந்தையில் என்றுமில்லாத் திறலைச் சேர்க்குதே—தமிழ்த்
தெய்வம் வாழ்கவென்று செயல்கள் ஆற்றுவோம்.

## 12. உலகத்தில் ஒரு வீரன்

1 அலைமேலே அலை மோதும் ஆழ்கடலை நீந்தி
அனைத்துலகும் வரவேற்கும் ஆண்மைநிலை பெற்றோன்
மலைபோலக் கலங்காத மனவலிமை உற்றோன்
மாவீரன் நவரத்ன சாமிபுகழ் வாழ்க.

2 பாக்குநீ ரிணையென்னும் பருங்கடலை நீந்திப்
பாரெல்லாம் ஈழத்தின் புகழ்படரச் செய்தோன்
ஊக்கமுடன் உலையாத உளத்திண்மை உடையோன்
உலகத்தில் ஒருவீரன் நவரத்னம் என்போம்.

3 மலைமலையாய் எழுந்தலைகள் மார்பின்மேல் மோத
மறித்தோடும் நீர்ச்சுழிகள் வழிமாற்றி ஏக
அலைமேலே அலையாய்ப்போய் ஆழ்கடலைக் கடந்தோன்
ஆற்றல்மிகு நவரத்ன அண்ணலெனச் சொல்வோம்.

4 இந்தமுறை இக்கடலை நீந்திடுவீர் ஐயா
இயலாதேல் நான்நீந்திக் கடந்திடுவேன் என்று
மைந்தனுரை வீரமொழி கேட்டுவளர் தோளான்
வாகைபெறும் நவரத்ன மன்னனவன் வாழ்க.

5 வளர்த்தெடுத்த புதல்வருளம் மலர்ந்துவகை விஞ
மக்கள்பல் லாயிரவர் வாழ்த்துரைகள் கூற
உளத்தெழுந்த ஆர்வமுடன் ஒலிகடலைக் கடந்தோன்
உரனுளன் நவரத்னம் ஒளிஆளன் என்போம்.

6 இன்றளவும் உலகத்தில் இருங்கடலை நீந்தி
இசைபடைத்தோர் செயலெல்லாம் இணையில்லா வண்ணம்
வென்றளிக்கும் பெருந்திறமை விருந்தாளன் எங்கள்
வீரமிகும் நவரத்ன சாமியென விள்வோம்.

7 மன்னிமய மலைமேலே கொடிநாட்டி இந்த
வையமெலாம் இசைபோக்கி வாழ்தமிழர் வீரம்
இன்னுமுள தென்பதற்கோர் இலக்கியமாய் நின்றோன்
இரைகடலை நீந்தும்நவ ரத்னமென் றிசைப்போம்.

8 காட்சியிலே உலகமெலாம் கண்டுகளி கொள்ளக்
கையாலே அலைகடலைக் கடந்துகரை கண்டோன்
மாட்சிவளர் மறத்தமிழன் நவரத்ன சாமி
வாழ்கபல ஊழியென வாழ்த்திமலர் சொரிவோம்.

9 முப்பதுகல் தொலைகொண்ட முழங்குகடல் நீந்தி
முழுதுலகும் பாராட்ட முதன்மைபெறும் வீரன்
செப்பரிய திறலாளன் நவரத்ன சாமி
செயல்பாடிச் செம்மாந்து திசையனைத்தும் செல்வோம்.

10 கொற்றமுடன் கடல்கடந்து குலவுபுகழ் கொண்டோன்
கோனெங்கள் நவரத்ன சாமிவிறல் கூறி
வெற்றிமுர சறைந்தெங்கும் வீரப்பாட் டிசைப்போம்
வீரமெனும் தெய்வமுடன் வாழ்கதமிழ் என்போம்.

# குழந்தை

# குழந்தை மொழி

## 1. நல்லூர்

1 நல்லூர்க் கந்த சாமி கோயில்
நாங்கள் வணங்கும் கோயில்
கல்லுங் கனியக் கசிந்து கதறிக்
கருணை வேண்டுங் கோயில்.

2 அல்லும் பகலும் அடியார் கூட்டம்
அழுதும் தொழுதும் பரவி
நல்லூர்க் கந்தா கந்தா என்று
நயந்து வணங்கும் கோயில்.

3 அழகும் அன்பும் அருளும் தெளிவும்
அமைந்து நிறைந்த கோயில்
முழவும் குழலும் யாழும் பாட்டும்
முழக்கும் நல்லூர்க் கோயில்.

4 ஞான வளமும் நலமும் தவமும்
நண்ணும் நல்லூர்க் கோயில்
வான உலகாய் யாழ்ப்பா ணத்தை
மலர்த்தும் நல்லூர்க் கோயில்.

5 எல்லை இல்லா அன்பர் கூடி
இனிய விழாவைக் காணும்
நல்லூர்க் கந்த சாமி கோயில்
ஞாலம் போற்றும் கோயில்.

## 2. அம்மாவின் அன்பு

1 காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சும் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா.

2 புழுதி துடைத்து நீரும் ஆட்டிப்
பூவுஞ் சூட்டும் அம்மா
அழுது விழுந்த போதும் என்னை
அணைத்துத் தாங்கும் அம்மா.

3 அள்ளிப் பொருளைக் கொட்டிச் சிந்தி
அழிவு செய்த போதும்
பிள்ளைக் குணத்தில் செய்தான் என்று
பொறுத்துக் கொள்ளும் அம்மா.

4 பள்ளிக் கூடம் விட்ட நேரம்
பாதி வழிக்கு வந்து
துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத் தூக்கித்
தோளிற் போடும் அம்மா.

5 பாப்பா மலர்ப் பாட்டை நானும்
பாடி ஆடும் போது
வாப்பா இங்கே வாடா என்று
வாரித் தூக்கும் அம்மா.

## 3. பாட்டி

1 அன்பு நிறைந்த பாட்டி என்னை
அணைத்துத் தூக்கும் பாட்டி
இன்ப மான கதைகள் எல்லாம்
எனக்குச் சொல்லும் பாட்டி.

2 வாழைப் பழமும் இனிப்பும் எனக்கு
வாங்கித் தந்த பாட்டி
தோளிற் கிடத்தி முதுகைத் தடவித்
தூங்க வைக்கும் பாட்டி.

3 பள்ளிக் கூடப் பாடம் வீட்டில்
படிக்கச் சொல்லும் பாட்டி
துள்ளிக் குதித்து மண்ணில் வீழ்ந்தால்
துடைத்துக் கழுவும் பாட்டி.

4 கோவிலுக்குப் போகும் போது
கூட்டிச் செல்லும் பாட்டி
கும்பிடுநீ கும்பி டென்று
குனிந்து சொல்லும் பாட்டி.

5 அப்பா அம்மா அடிக்க வந்தால்
அலறித் தடுக்கும் பாட்டி
தப்பாய் நானும் பிழைகள் செய்தால்
தானே புலம்பும் பாட்டி.

6 அவ்வைப் பாட்டி பாடித் தந்த
ஆத்தி சூடிப் பாட்டை
செவ்வை யாகப் பாடச் சொல்லிச்
சிந்தை மகிழும் பாட்டி.

## 4. வள்ளி

1 வள்ளி பாட்டுப் பாடுவாள்
மலரைச் சூடி ஆடுவாள்
பள்ளிக் கூடம் ஏகுவாள்
பாடம் எல்லாம் கூறுவாள்.

2 பொய்யும் புளுகும் சொல்லிடாள்
பொருளைக் கொட்டிச் சிந்திடாள்
தெய்வம் என்றும் போற்றுவாள்
செய்த நன்றி சாற்றுவாள்.

3 தம்பி அழுதால் தூக்குவாள்
தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றுவாள்
செம்பு பேணி விளக்குவாள்
தேங்காய் எடுத்துப் போடுவாள்.

4 கோலம் போட்டு வீட்டிலே
குத்து விளக்கை ஏற்றுவாள்
சாலம் சாட்டுச் சொல்லிடாள்
தாய்க்கும் உதவி செய்குவாள்,

5 கடலை தின்று மகிழுவாள்
காப்புச் சீப்பு வேண்டுவாள்
புடவை வேண்டிச் சட்டைகள்
புதிய தைத்துப் போடுவாள்.

6 ஆடிப் பிறப்புப் பாட்டென்பாள்
ஆகா அதனைப் பாடென்பாள்
கூடிக் கூடிக் கொழுக்கட்டை
கொடுத்துத் தின்னும் நாளென்பாள்.

## 5. பவளம்

1 பவளம் எந்தன் கூட்டாளி
பள்ளிக் கூடக் கூட்டாளி
அவளும் நானும் எப்போதும்
அன்பாய்க் கூடிச் செல்லுவோம்.

2 சட்டை போட்டுக் கொள்ளுவோம்
தலையும் பின்னிக் கொள்ளுவோம்
பொட்ட ணிந்து கொள்ளுவோம்
பூவுஞ் சூடிக் கொள்ளுவோம்.

3 பந்து வீசி ஆடுவோம்
பத்து வட்டம் ஓடுவோம்
வந்து வீடு சேருவோம்
மாம ரத்தில் ஏறுவோம்!

4 கையால் காய்கள் தேடுவோம்
கடித்து வாயில் போடுவோம்
ஐயா வந்தால் ஆடுவோம்
அம்மா வந்தால் ஓடுவோம்.

5 கதையும் பாட்டுஞ் சொல்லுவோம்
கணக்குக் கூட்டிச் சொல்லுவோம்
புதிய மணலை அள்ளுவோம்
போட்டுச் சுளகில் தெள்ளுவோம்.

6 மாமா தந்த பாவையை
வாரித் தூக்கிக் கொஞ்சுவோம்
பூவால் தொடுத்த மாலைகள்
போட்டுத் தூக்கிக் கொஞ்சுவோம்.

## 6. ஆறுமுக நாவலர்

1 ஆறுமுக நாவலர்
அருந்தமிழின் காவலர்
வீறுகொண்டு சைவத்தின்
மேன்மைதந்த கோனவர்.

2 நல்லூரிலே பிறந்தவர்
நல்லறிவு நிறைந்தவர்
எல்லோருக்கும் இனியவர்
ஈசனையே பணிபவர்.

3 திருக்குறளை மிகமிகத்
திருத்தமாகப் பதித்தவர்
இருக்குமுதல் வேதங்கள்
இயம்பும்நெறியை மதித்தவர்.

4 கந்தபுராணங் கற்றவர்
கருணையுள்ளம் பெற்றவர்
சிந்தைசெயலில் தூயவர்
சித்தாந்தமே ஆய்பவர்.

5 பேச்சில்மிகவும் வல்லவர்
பிறர்மதத்தை வெல்பவர்
மூச்சும்தமிழ்க்காய் விட்டவர்
மும்மலத்தைச் சுட்டவர்.

6 தென்னாட்டிலும் ஈழத்தின்
சிறப்பைநாட்டி வைத்தவர்
பொன்னாட்டினும் புரவலன்
போற்றுமெங்கள் நாவலன்.

## 7. பொன். இராமநாதன்

1 பொன்ராம நாதன் ஈழம்
போற்றும் வீரத் தலைவன்
தன்காலத் தமிழர்க் கன்புத்
தாயைப் போன்ற தலைவன்.

2 கரும்பிலினிய தமிழைக் கற்றுக்
கருணை நிறைந்த தலைவன்
இரும்பு மனமும் இளகும் வண்ணம்
இனிய சொல்லும் தலைவன்.

3 தெய்வமெம்மைக் காக்கும் என்று
சிந்தை மகிழுந் தலைவன்
சைவநெறியின் மரபை உலகில்
தழைக்கச் செய்த தலைவன்.

4 இலங்கும்பர மேசு வரா
இராமநாதன் என்றே
துலங்கும்கல் லூரி இரண்டைத்
தோற்று வித்த தலைவன்.

5 மன்னுபுகழ்க் கொழும்பில் சைவ
வாழ்வு நின்று மலரப்
பொன்னம் **பலவாணர்** கோவில்
புனைந்து போற்றும் தலைவன்

## 8. புலவர் கோன்

1 கூவுங் குயிலே உனக்கும் ஒன்று
கூறு கின்றேன் கேளாய்
நாவில் இனிக்கும் தேனைப் போல
நயந்து நயந்து கூவாய்.

2 ஆடிப் பிறப்புப் பாட்டுப் பாடி
அமிழ்தின் சுவையைத் தந்தோன்
தாடிக் கிழவன் தங்கத் தாத்தா
தமிழைப் பாடிக் கூவாய்.

3 ஆடு கதறும் அன்புக் குரலை
ஆவி உருகிக் கூவாய்
தாடி அறுந்த வேடன் கதையைச்
சாற்றிச் சாற்றிக் கூவாய்.

4 புத்தமு தென்றே புகலுந் தமிழின்
புதிய புனைவாய்ப் பொலியும்
கத்தரி வெருளிப் பாட்டை நீயுங்
கனிந்த குரலால் கூவாய்.

5 மாவின் கனியைத் தின்னும் சிறுவர்
மனத்தில் தெய்வம் மணக்கும்
பாவின் சுவையைக் குயிலே நீயும்
பாடிப் பாடிக் கூவாய்.

6 மனம்நி றைந்த செல்வன் வாழ்வின்
மாண்பைப் பாடிப் பாடி
இனம்நி றைந்த குயிலே நீயும்
இனிய குரலால் கூவாய்.

7 பஞ்சக் கூழ்புழுக் கொடிய லோடு
பனையின் பயனும் பாடி
நெஞ்சந் தளிர்க்கும் தங்கத் தாத்தா
நினைவைக் கூறிக் கூவாய்.

8 இலவு காத்த கிளியி னோடு
இலங்கை வளமும் பாடும்
புலவன் தங்கத் தாத்தா பூண்ட
புகழைப் போற்றிக் கூவாய்.

9 பாலை விற்கும் பாவை அந்தப்
பவளக் கொடியின் கதையைக்
காலங் கடந்து வாழச் செய்த
கவிஞன் என்று கூவாய்.

10 செந்த மிழ்த்தாய் சீரை எமக்குச்
செப்பும் புலவர் கோனைக்
கொந்தார் சோலைக் குயிலே நீயும்
கூவிக் கூவி மகிழ்வாய்.

## 9. நொண்டி

1 காலில் லாத நொண்டி மிகவும்
களைத்துப் போனான் அம்மா
கோலை ஊன்றி நடந்து முதுகு
கூனிப் போனான் அம்மா.

2 பாவம் அந்த நொண்டி எங்கள்
பள்ளிக் கூடத் தெருவால்
போகும் போது கண்டேன் ஐயோ
புண்கள் காலில் அம்மா.

3 இனிப்புக் கடலை வாங்கக் காசு
இனிமேல் கேட்க மாட்டேன்
தனித்த நொண்டி தவிப்பைப் போக்கத்
தாரும் அம்மா காசு.

4 கந்தை சுற்றும் நொண்டிக் காலைக்
காட்டிப் பிச்சை கேட்கிறான்
ஐந்து சதம்நீ தந்தி டம்மா
அவனைத் தேடிப் போடுவேன்.

## 10. எங்கள் வீட்டுப் பூனை

1 சின்னச் சின்னப் பூனை
சிறந்த நல்ல பூனை
என்னைப் பார்த்துத் துள்ளும்
எங்கள் வீட்டுப் பூனை.

2 வட்ட மான கண்கள்
வண்ண மான செவிகள்
கட்டை யான கால்கள்
காட்டும் நல்ல பூனை.

3 பாலைக் குடிக்கப் பார்க்கும்
பதுங்கி இருக்கும் பரணில்
வாலைப் பற்றி இழுத்தால்
வளைந்து கையைக் கடிக்கும்.

4 நாயைப் பாரத்துச் சீறும்
நகத்தால் மரத்தைக் கீறும்
பாயப் பதுங்கி ஓடும்
பந்தை உருட்டி ஆடும்.

5 எலியைக் கிளியைப் பிடிக்கும்
ஏறி மரத்தில் நடிக்கும்
புலியைப் போல இருக்கும்
புள்ளிக் கோட்டுப் பூனை,

6 உண்ணுஞ் சோறும் பாலும்
ஊட்டி வளர்த்த பூனை
கண்ணைப் போன்ற பூனை
கட்டிக் கரும்புப் பூனை.

## 11. புள்ளிக் கோழி

1 புள்ளிக் கோழி எங்கள் கோழி
பொரித்த குஞ்சு பத்து
வெள்ளைக் குஞ்சு மூன்று நல்ல
வெடிவால் குஞ்சு ஏழு.

2 கொக்கொக் கொக்கோ என்று குஞ்சைக்
கூட்டிக் கொண்டு திரியும்
பக்கத் திலே காகம் வந்தால்
பறந்து பறந்து கலைக்கும்.

3 தப்பிக் குஞ்சு சத்தம் போட்டால்
தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கும்
குப்பை கிளறிப் பூச்சி புழுக்கள்
கொத்தித் தின்னக் கொடுக்கும்.

4 காற்றுக் கிலைகள் ஆடி ணுலும்
காதைக் கொடுத்துக் கேட்கும்
சோற்றைப் போட்டால் குஞ்சைக் கூவிச்
சொண்டால் கிளறிக் காட்டும்.

5 வட்ட மிட்டுப் பருந்து வந்து
வானத் திலே பறந்தால்
செட்டைக் குள்ளே குஞ்சை வைத்துத்
தெய்வம் போலக் காக்கும்.

## 12. பறவைக் குஞ்சு

1 பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்ணு
பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்ணு
பறக்கும் இறகு முளைத்திடாத
பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்ணு.

2 கூடு, காற்றில் ஆடிஇந்தக்
குஞ்சு விழுந்து விட்டதோ
தேடித் தாயும் தூக்கமுன்னம்
செத்துப் போகும் துடிக்குதே.

3 கட்டெ றும்பும் ஊருதே
காகம் கொத்தப் பார்க்குதே
வட்டம் போட்டுப் பருந்துமிந்த
மரத்தை நோக்கி வருகுதே.

4 மரத்தில் ஏறிக் கூட்டிலே,
வைத்து விடுங்கள் குஞ்சையும்
இரக்க மாகஇ ருக்குதையோ
இளைத்துக் கிடந்து துடிக்குதே.

## 13. மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்

1 மல்லிகைப் பூந்தோட்டம் நல்ல
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
வாசமுள்ள மலர்கள் பூக்கும்
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.

2 வண்டிருந்து பாடு கின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
வண்ணமயில் ஆடுகின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.

3 குயிலிருந்து கூவு கின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
கொடிகளிலே கிளிகள் ஆடும்
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.

4 கூந்தலுக்கு மாலை கட்டக்
கொய்திடுவோம் பூக்கள்
கொடிகளையே பிடித்தி ழுத்துக்
கொய்திடுவோம் பூக்கள்.

5 கொய்தமலர் மாலை யெல்லாம்
கூந்தலிலே அணிவோம்
குதித்தோடி எங்கள் பள்ளிக்
கூடத்திலே குவிவோம்.

## 14. வெண்ணிலா

1 பாலைப் போல வெண்ணிலா
பார்க்க நல்ல வெண்ணிலா
கோல வானில் நின்றொளியைக்
கொட்டு கின்ற வெண்ணிலா.

2 வெள்ளிக் கூட்டம் சுற்றி நிற்க
விளங்கு கின்ற வெண்ணிலா
அள்ளி அள்ளிச் சோற்றையூட்டி
அம்மா காட்டும் வெண்ணிலா.

3 கரிய முகிலுள் ஓடி ஒளித்துக்
கள்ளம் பழகும் வெண்ணிலா
தெரிய வில்லை என்று தம்பி
தேடிச் சிணுங்கும் வெண்ணிலா.

4 கலா தம்பி காந்தி யோடு
கையைக் கோர்த்துக் கொண்டு
நிலா நிலா என்று கூவி
நின்று துள்ளும் வெண்ணிலா.

## 15. இளமைப் பருவம்

1 இளமைப் பருவம் இனிய பருவம்
எழுச்சி நல்கும் பருவம்
விளையும் அன்பும் தொண்டும் வாழ்வில்
விருந்து செய்யும் பருவம்.

2 மலையைத் தூக்கித் தலையில் வைக்க
மார்பு தட்டும் பருவம்
கலைகள் கற்றுப் புலமை யாலே
கருத்து மலரும் பருவம்.

3 நாட்டை மொழியை அடிமை ஆக்க
நாங்கள் இங்கு வாழோம்
ஈட்டி முனையில் உயிரைக் கொடுப்போம்
என்றெ ழும்பும் பருவம்.

4 இன்னல் கோடி வாழ்வில் வந்து
எதிர்த்து நின்ற போதும்
தன்ன லத்தைப் பேணி டாத
சால்பு கொண்ட பருவம்.

5 சென்ற கால நிகழுங் காலச்
செயல்கள் யாவும் தேர்ந்தே
என்றும் வாழும் எதிர்கா லத்தை
இயற்றும் இளமைப் பருவம்.

## 16. மான்

1 அழகு நிறைந்த மான்கள்
அருமை யான மான்கள்
மழலைக் குழந்தை போல
மனத்தைக் கவரும் மான்கள்,

2 புள்ளிப் புள்ளி மான்கள்
புதுமை யான மான்கள்
துள்ளித் துள்ளி ஓடும்
சோடி யாக வாழும்.

3 பரந்த காட்டில் உள்ள
பச்சைப் புல்லை மேயும்
சுரந்து பாயும் நீரைச்
சுவைத்துக் குடித்து வாழும்.

4 கலையும் பிணையு மாகக்
கலந்து வாழும் அன்பின்
நிலையை உணர்ந்து நாங்கள்
நெஞ்சம் மகிழ வேண்டும்,

5 வேட்டைக் காரர் வந்தால்
வெருட்சி கொண்ட மான்கள்
ஓட்ட மாக ஓடி
ஒளித்துக் கொள்ளும் அந்தோ.

6 குட்டி யோடு மான்கள்
கூடித் திரியும் போது
சுட்டு வீழ்த்த லாமோ
துன்பஞ் செய்ய லாமோ.

7 கொல்லும் புலியைப் போலக்
கொடிய மனிதர் என்று
நல்ல மானின் கூட்டம்
நம்மை நினைக்க லாமோ.

8 அன்புத் தெய்வந் தந்த
அழகுச் செல்வம் மான்கள்
துன்பப் படுத்தி டாமல்
தோழ ராகக் கொள்வோம்.

## 17. மயில்

1 மழை முகிலுங் கூடுது
வண்ண மயிலும் ஆடுது
அழகுத் தோகை விரித்து நின்று
ஆனந்த மாய் ஆடுது.

2 நீலத்தோகை பொன் சொரிய
நின்று கூத்துப் போடுது
நீண்ட காலைத் தூக்கி மயிலும்
நின்று கூத்துப் போடுது.

3 கோல மயிலின் கூத்தைக் கண்டு
குரங்கு தாளம் போடுது
கொப்புக் கொப்பாய்த் தாவிப் பாய்ந்து
குரங்கு தாளம் போடுது.

4 வானம் பாடி மயிலின் கூத்தை
வாழ்த்திப் பாட்டுப் பாடுது
வண்ணக் கிளியும் வந்தி ருந்து
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது.

5 மானும் புலியின் பக்கம் நின்று
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது
மலையைப் போல யானை நின்று
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது.

6 நஞ்சைக் கக்கும் நாகபாம்பு
நடிக்கும் மயிலைப் பார்க்குது
அஞ்சிப் புற்றில் ஒளித்திடாமல்
அருகில் நின்று பார்க்குது.

7 கொல்லும் வேடன் வில்லும் நழுவக்
கூத்தைப் பார்த்துக் களிக்கிறான்
குறத்தி மயிலின் கூத்தைக் கண்டு
குதித்துக் குதித்து நடிக்கிறாள்.

## 18. குயில்

1 கூகூ கூகூ கூகூ என்று
கூவிக் கீதம் பாடுவேன்
கூடி வாழும் சோடிக் குயிலைக்
கூவிக் கூவித் தேடுவேன்.

2 காகம் என்று நீங்கள் என்னைக்
கருதிக் கொள்ள வேண்டாம்
காதில் இனிக்கக் கூவும் குரலால்
கண்டு கொள்வீர் என்னை.

3 பார்க்க நானும் கறுப்பு நிறந்தான்
பாடும் குரலைக் கேளும்
பாலும் தேனும் கரும்பும் போலப்
பாடும் குரலைக் கேளும்

4 காகக் கூட்டில் முட்டை இடுவேன்
காகம் குஞ்சு பொரிக்கும்
காலஞ் செல்ல எனது குஞ்சு
கனிந்த குரலில் கூவும்.

5 கூவுங் குரலைக் கேட்ட காகம்
குஞ்சைக் கொத்திக் கலைக்கும்
கூவிக்கூவி எனது குஞ்சு
கூட்டை விட்டுப் பறக்கும்.

6 குஞ்சை நானும் கூட்டிக் கொண்டு
கூவிக் கூவித் திரிவேன்
கூகூ கூகூ கூகூ என்று
கூவிக் கூவித் திரிவேன்.

7 குச்சுப் பொறுக்கிக் கூடு கட்டிக்
குஞ்சு பொரிக்க மாட்டேன்
கூக்கூ கூக்கூ கூக்கூ என்று
கூவிக் கூவித் திரிவேன்.

8 காகக் கூட்டில் முட்டை இட்ட
கள்ளக் குயிலே! நானும்
கல்லும் கனியக் கூவும் குரலைக்
காது கொடுத்துக் கேளும்.

## 19. கூவுதே குயில்

1 குக்குக் குக்கூ கூக்கூ வென்று
கூவுதே குயில்
கோலக் கொம்பின் மேலி ருந்து
கூவுதே குயில்.

2 பக்கத் திலே உள்ள கல்லுப்
பாரும் உருகுதே
பாட்டுக் குதவும் யாழும் குழலும்
கேட்டுக் குழையுதே.

3 கொடிய புலியும் மானும் ஒன்றாய்க்
கூடிக் கேட்குதே
குரங்குக் கூட்டம் மரத்தில் இருந்து
குனிந்து கேட்குதே.

4 எலியைக் கலைக்கும் பூனை சுவரில்
இருந்து கேட்குதே
இளநீர் அரிக்கும் அணிலும் தலையை
எடுத்துக் கேட்குதே.

5 தாயின் பாலைக் குடிக்கும் குழந்தை
தவழ்ந்து கேட்குதே
தவளை பாம்பின் முதுகில் ஏறிச்
சாய்ந்து கேட்குதே.

6 கொல்லும் வேடன் வில்லும் நழுவக்
கூத்தும் ஆடிருன்
கொட்டிக் கிழங்கைக் கிண்டும் குறத்தி
கும்மி கொட்டிருள்.

## 20. பார்க்குந் தெய்வம்

1 அன்பின் சாயல் ஒளிவீச
அறிவின் ஆற்றல் நிழலாட
என்றும் இன்பம் எமக்குதவும்
எழிலார் கல்விப் பொருளொன்றே.

2 உள்ளத் தூறி உணர்வாகி
உரிமை வேட்கை அலைமோதுந்
தெள்ளத் தெளிந்த கல்வியைப்போல்
திருவும் எமக்கு வேறுண்டோ.

3 காலங் கடந்து மொழிகடந்து
கலைதேர் புலவர்க் குயிராகி
ஞாலம் புரக்குங் கல்வியைப்போல்
நற்ருய் எமக்கும் வேறுண்டோ.

4 கொல்லுந் துன்பம் வந்தாலும்
குளிர்ந்த உளத்தால் வரவேற்று
வெல்லும் வீரம் எமக்குதவும்
விறலார் கல்விப் பொருளொன்றே.

5 கண்போல் எம்மைக் காப்பாற்றிக்
கலைதேர் வாழ்வில் நிலையாக்கும்
பண்பார் கல்விப் பொருள்போலப்
பார்க்குந் தெய்வம் வேறுண்டோ

6 பெற்ற இளமைப் பருவநலம்
பேணிக் கல்வி நனிபயின்று
வெற்றி யீட்டுங் கலைமுரசை
விண்ணு டதிரக் கொட்டிடுவோம்.

## 21. நாட்டில் அன்பு

1 நாட்டில் அன்பு வேண்டும்
நன்றி அறிதல் வேண்டும்
பாட்டுப் பாட வேண்டும்
பந்தும் அடிக்க வேண்டும்

2 துள்ளிக் குதிக்க வேண்டும்
தொண்டு செய்ய வேண்டும்
பள்ளிக் கூடஞ் சென்று
பாடம் படிக்க வேண்டும்.

3 ஈர நெஞ்சம் இல்லார்
எவர் எதிர்த்த போதும்
வீரன் போசைப் போன்ற
வீர நெஞ்சம் வேண்டும்.

4 ஆய்ந்து பஞ்சை நூலாய்
ஆக்கப் பழக வேண்டும்
காந்தித் தாத்தா போலக்
கதரும் உடுக்க வேண்டும்.

5 பொருளும் நிலமும் எவர்க்கும்
பொதுவாய் இருத்தல் வேண்டும்
அருளுந் தொண்டும் உலகை
ஆளப் பார்க்க வேண்டும்.

## 22. ஊஞ்சல் ஆடிவோம்

1 ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவோம்
ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவோம்
உயர மான மரத்திலே
ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவோம்.

2 வலித்து மேலே ஏகுவோம்
வந்து கீழே சேருவோம்
குலுக்கி மரத்தை ஆடுவோம்
குருவி நுழைந்தும் ஓடுவோம்.

3 கூடிக் கூடி ஆடுவோம்
கும்மி கொட்டிப் பாடுவோம்
தேடி வந்த சேயுடன்
சேர்ந்து ஊஞ்சல் ஆடுவோம்.

4 தம்பி வந்து பாரெடா
“தமிழும் ஊஞ்சல் ஆடிருள்
வெம்பி” வெம்பி அழுதவள்
மெத்தப் புளுகாய் ஆடிருள்.

5 எண்ணிப் பத்து முறைக்குமேல்
இருந்து கண்ணன் ஆடிருன்
கண்ணீர் விட்டுக் கதறுவாள்
கமல ராணி ஆடட்டும்.

## 23. பந்தடிப்போம் நாங்கள்

1 பந்தடிப்போம் பந்தடிப்போம்
பந்தடிப்போம் நாங்கள்
பாய்ந்துதுள்ளி ஓடிஆடிப்
பந்தடிப்போம் நாங்கள்.

2 எங்கள்பக்கம் வெற்றிகொள்ளும்
என்றெதிர்த்துக் கூறி
எதிரெதிராய் நின்றுபந்தை
எடுத்தெறிந்து மாறிப் — பந்தடிப்போம்

3 உச்சிவானில் உயரும்பந்தை
ஓடிக்கையால் ஏந்தி
அச்சமின்றி எவர்வரினும்
ஆர்ப்பரித்துப் பாய்ந்து—பந்தடிப்போம்

4 வந்தபந்தை மறித்தடித்து
மற்றப்பக்கம் போக்கி
மண்டியிட்டுக் கைகளினுல்
மாற்றுப்பந்தைத் தாக்கிப்—பந்தடிப்போம்.

5 விழுந்துயர்ந்த பந்தைத்தட்டி
வீரமுடன் கூடி
வெற்றிவெற்றி யென்றுசொல்லி
வெற்றிப்பாட்டுப் பாடிப்—பந்தடிப்போம்.

## 24. இளநீர் குடிப்போம்

1 இளநீர் குடிப்போம் நாங்கள் நல்ல
இளநீர் குடிப்போம் நாங்கள்
இனிக்க இனிக்கச் சீனி போட்டு
இளநீர் குடிப்போம் நாங்கள்.

2 அல்லும் பகலும் தண்ணீர் ஊற்றி
ஐயா வளர்த்த தென்னை
ஆடும் மாடும் துரத்தி எங்கள்
அம்மா வளர்ந்த தென்னை.

3 வட்டு நிறையக் குலைகள் தாங்கி
வாழும் தென்னம் பிள்ளை
எட்டி நாங்கள் இளநீர் பிடுங்கும்
இளைய தென்னம் பிள்ளை.

4 அடியில் ஊற்றும் நீரை இளநீர்
ஆக்கித் தந்த தென்னை
குடியில் பிறந்தோர் போல நன்றிக்
குணம்நி றைந்த தென்னை.

5 ஆண்டு நூறு வரையும் நின்றே
ஆக்கம் அளிக்கும் தென்னை
வேண்டும் நீரை இறைத்து நாங்கள்
விரும்பி என்றும் வளர்ப்போம்.

## 25. கரும்பு தின்போம்

1 கரும்பு தின்போம் கரும்பு தின்போம்
கரும்பு தின்போம் நாங்கள்
கடித்துக் கடித்து இனிக்க இனிக்கக்
கரும்பு தின்போம் நாங்கள்.

2 தின்னத் தின்ன இனிக்கும் நல்ல
செங்க ரும்பைப் பாருங்கள்
தென்னை போலவளர்ந் துயர்ந்த
செங்க ரும்பைப் பாருங்கள்.

3 அடித்த டித்துக் கொல்லும் போதும்
ஆத ரிக்கும் அன்பர்போல்
இடித்தெ டுத்துத் தின்னும் போதும்
இனிக்கும் கரும்பைப் போற்றுவோம்.

4 கருப்பஞ் சாற்றைப் பிழிந்து வெல்லக்
கட்டி ஆக்கித் தின்னுவோம்
விருப்பம் போல அவலிற் போட்டு
விருந்தி னர்க்கும் நல்குவோம்.

## 26. உதவி

1 கண்ணில் லாத குருடன்
காலில் லாத முடவன்
உண்ண உணவு கேட்டால்
உவந்து கொடுக்க வேண்டும்,

2 ஆருங் குற்றம் செய்தால்
அதனைப் பொறுத்தல் வேண்டும்
சீறும் கோபம் ஆறிச்
சேர்ந்து வாழ வேண்டும்.

3 உள்ள பொருளில் பிறர்க்கும்
உதவி செய்ய வேண்டும்.
கள்ளம் கபடம் செய்தால்
கடவுள் பொறுக்க மாட்டார்.

4 இல்லா தார்க்குப் பொருளை
ஈவோர் தம்மைக் கண்டால்
நல்லாய் வாழ்த்த வேண்டும்
நன்றி கூற வேண்டும்.

5 உன்னை நீயே புகழ்ந்தால்
ஊரார் எல்லாம் சிரிப்பார்
அன்னை போன்றாய் என்றே
அறிஞர் புகழ வேண்டும்.

6 வெள்ளம் போன்ற துன்பம்
மேலும் மேலும் வரினும்
உள்ளங் கலங்கி டாமல்
உழைக்கும் ஊக்கம் வேண்டும்.

## 27. செயல்

1 செய்யும் வேலை எல்லாம்
திருத்த மாகச் செய்தால்
உய்ய வழியும் ஆகும்
ஊரும் புகழ்ந்து பேசும்.

2 அண்டிக் கெடுக்க நினைத்தால்
அழிவு நமக்கே ஆகும்
ஒண்டிக் கதைகள் கேட்டே
உரைக்கும் பழக்கம் தீது.

3 அரிய நூல்கள் எல்லாம்
அழுத்த மாகக் கற்ற
பெரியோர் கூறும் சொல்லைப்
பேணி நடத்தல் வேண்டும்.

4 பண்பைப் பார்த்து நன்றாய்ப்
பழகிக் கொண்ட பின்பே
நண்பன் இவனே என்று
நம்பி நடக்க வேண்டும்.

5 வாடித் துன்பத் தாலே
மடிய நேர்ந்த போதும்
கூடிப் பிரிந்தி டாமல்
குழைந்து வாழ வேண்டும்

6 கள்ளச் சாட்சி சொல்லிக்
காசு தேடு வோரைத்
தள்ளி மிதிக்க வேண்டும்
சனியாய் நினைக்க வேண்டும்.

## 28. ஒழுக்கம்

1 அல்லும் பகலும் நல்ல
ஆர்வத் தோடு நீங்கள்
கல்வி கற்று நன்மை
கருதி வாழ வேண்டும்.

2 ஊனும் உலர்ந்து பசியால்
உயிரும் போக வரினும்
மானம் இன்றிப் பிச்சை
வாங்கி உண்ண வேண்டாம்.

3 பலவும் படித்து நீங்கள்
பட்டம் பெற்ற போதும்
உலகத் தோடும் ஒத்தே
ஒழுகிக் கொள்ள வேண்டும்.

4 இந்த உலகில் நீங்கள்
இயற்றும் தொண்டில் எல்லாம்
தந்தை தாயைப் பேணும்
தருமம் ஒன்றே பெரிது.

5 கன்றை நினைந்தே உள்ளம்
கசியும் பசுவைப் போல
நன்றி புரிந்தோர் தம்மை
நாமும் நினைக்க வேண்டும்.

6 பருவம் பார்த்து நாங்கள்
பயிரைச் செய்தல் போலக்
கருமந் தொடங்கும் போது
காலம் பார்க்க வேண்டும்.

## 29. கொடிய மொழிகள்

1 கொடிய மொழிகள் கூறும் பழக்கம்
கொள்ள வேண்டாம் நீங்கள்
முடிவி லாத கோபம் அதனுல்
முழும் பகையும் சேரும்.

2 அன்பும் சிரிப்பும் அகன்று போகும்
அயலும் உறவும் நீங்கும்
துன்பம் கொடுக்கும் கொடிய சொற்கள்
சொல்ல வேண்டாம் நீங்கள்.

3 இன்ப மான இனிய மொழிகள்
இயம்பி மகிழும் நீங்கள்
துன்பமான கொடிய மொழிகள்
சொல்லிப் பழக வேண்டாம்.

4 இனிய மொழிகள் இருக்கக் கொடிய
இன்னு மொழிகள் வேண்டாம்
கனிய ருந்திக் களித்தி டாமல்
காயைத் தின்ன லாமோ.

## 30. பச்சைக் கிளியின் பழைய நினைவுகள்

(ஓர் ஆங்கிலப் பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பைத் தழுவியது)

### பவளம் வளர்த்த கிளி

1 பவளம் பச்சைக் கிளியைப் பிடித்துப்
பாலும் பழமுங் கொடுத்தாள்
தவழும் பருவக் குழந்தைக் குருகும்
தாயைப் போல வளர்த்தாள்.

2 பச்சைக் கிளியும் பவளம் போலப்
பாடும் தமிழிற் பேசும்
இச்சை யுடனே பவளம் கேட்க
இளமை நினைவைக் கூறும்.

### 1. முட்டையில் கரு

3 முட்டைக் குள்ளே கருவாய் நானும்
முடங்கி வாழ்ந்த போது
வட்ட மான உலகம் நீல
வண்ணம் என்று நினைத்தேன்.

### 2. கூட்டிலே குஞ்சு

4 குடியி ருந்த முட்டை போகக்
கூட்டில் குஞ்சாய் வாழ்ந்தேன்
கொடியும் குச்சும் கொண்ட உலகம்
கூடே என்று நினைத்தேன்.

### 3. இறகு முளைத்த சிறு பறவை

5 இறகு முளைக்கக் கூட்டின் வெளியே
இறங்கி நின்று பார்த்தேன்
நிறையக் கிளைகள் இலைக ளோடு
நின்ற மரத்தைக் கண்டேன்.

6 உச்ச மான மரத்தின் மேலே
உலாவி வாழ்ந்த போது
பச்சை யான இலையால் உலகைப்
படைத்த தென்று நினைத்தேன்.

### 4. பறக்கும் பெரும் பறவை

7 காலப் போக்கில் இறகு வலிமை
காட்டி வளர நானும்
நீல வானில் பறந்து நின்று
நேரில உலகைப் பார்த்தேன்

8 உலகம் மிகவும் பெரிய தென்ற
உண்மை உணர்ந்து கொண்டேன்
நிலவும் நீல வானின் அகலம்
நினைந்து வியப்புக் கொண்டேன்

9 இந்த உலகின் பரப்பை நோக்கி
எனது சிறுமை தெரிந்தேன்
எந்த வகையில் முயன்றும் உலகின்
எல்லை காண ஏலுமோ.

## 31. கூண்டிற் கிளி

**பவளம்:**

1 பச்சைக் கிளிநீ பாடாயோ
பவளம் என்றும் கூருயோ
கொச்சி மிளகாய் தருகின்றேன்
கொய்யாப் பழமும் தருகின்றேன்.

2 வண்ணக் கூண்டில் இருக்கின்ருய்
வளையத் தின்மேல் நடிக்கின்ருய்
கண்ணில் நீரை நிறைக்கின்ருய்
கவலை உனக்கும் வேறுண்டோ.

3 பூனை வந்து பிடிக்காமல்
பூட்டி உன்னைக் காத்திடுவேன்
தேனைப் போன்ற மாங்கனிகள்
தேடித் தின்னத் தந்திடுவேன்.

கிளி:

4 பச்சைக் கிளியும் நானேதான்
பவளக் கொடியும் நீயோதான்
கொச்சி மிளகாய் தின்றென்ன
கொய்யாப் பழமும் தின்றென்ன.

5 கூட்டில் என்னை அடைத்துநீ
குழந்தை மொழிகள் சொல்கின்றாய்
வீட்டில் உன்னை அடைக்கநீ
விரும்பும் இன்பம் கொள்வாயோ.

6 காலைத் தூக்கி நடிக்கின்றாய்
கையைக் காட்டி அழைக்கின்றாய்
கோலப் பந்தை அடிக்கின்றாய்
கூந்தல் பின்னி முடிக்கின்றாய்.

7 பள்ளிக் கூடம் போகின்றாய்
படமும் பார்க்கப் போகின்றாய்
வெள்ளம் பெருகும் ஆற்றிலே
வீழ்ந்து நீந்திக் குளிக்கின்றாய்

8 கல்லைத் தூக்கி எறிகின்றாய்
கனிகள் வீழ்த்தித் தருகின்றாய்
நல்லம் மாவுன் தோழியுடன்
நாளுங் கூடித் திரிகின்றாய்.

9 சிறகை விரித்துப் பறக்கவோ
தேடிப் பழத்தைப் புசிக்கவோ
பறவை இனத்தைக் கலக்கவோ
பாவி எனக்கு விதியில்லை.

10 பச்சைச் சிறகை விரித்துநான்
பறந்து வானிற் பாடுவேன்
உச்சிக் கொம்பிற் சேருவேன்
உன்னை அங்குக் கூவுவேன்.

11 சோலைதோறும் சென்று சென்று
தோழி மாரைக் கூடுவேன்
மாலை தோறும் வந்துனது
மாம ரத்திற் பாடுவேன்.

12 தோழிக்கிளிகள் சூழ வந்து
தோழி யுன்னைப் போற்றுவேன்
வாழி பவளம் என்னைநீ
வைத்த சிறையில் நீக்குவாய்.

13 அடிமைவாழ்வு ஒழிக வென்றே
அன்புக் காந்தி சொல்லவும்
கொடிய சிறையில் வைத்தென்னைக்
கொல்லு கின்றாய் நல்லதோ.

**பவளம்:**

14 நல்ல மொழிகள் கூறியே
நாண வைத்தாய் என்னைநீ
செல்வக் கிளியென் தோழியே
சிறையை நீக்கி விடுகின்றேன்.

15 கூட்டில் உங்கள் குலத்தினைக்
கொண்ட டைத்தல் கொடியது
காட்டில் வானிற் பறந்துநீர்
காணும் இன்பம் பெரியது.

16 பவளம் கூட்டைத் திறந்தனள்
பச்சைக் கிளியும் பறந்தது
அவளும் வானைப் பார்த்தனள்
அன்புக் குரலுங் கேட்டது.

## 32 அணில்

1 துள்ளிக் குதிக்கு தடா — வாலைச்
சுழற்றிப் பாயு தடா
கொள்ளிக் கண்க ளெடா — வண்ணக்
கோட்டு வரிக ளெடா.

2 வட்டம் போடு தடா — பெரிய
மரத்தில் ஏறு தடா
கிட்டப் போக வென்றால் — ஓடிக்
கிளையில் மறையு தடா.

3 காய்கள் கனிகள் எல்லாம் — பல்லால்
கடித்துத் தின்னு தடா
நாய்கள் வருதல் கண்டால் — உள்ளம்
நடுங்கிப் பதுங்கு தடா.

4 கிலுங்குஞ் சதங்கை போல — நல்ல
கீதம் பாடு தடா
குலுங்கும் மலரை எல்லாம் — காலால்
குத்திக் கொட்டு தடா.

5 பொறியில் இருக்கும் உணவை — மெல்லப்
பொறுக்கித் தின்னு தடா
பறியும் நேரம் பார்த்துத் — துள்ளிப்
பனையில் ஏறு தடா.

6 குலையில் குந்திக் குந்தி — இளநீர்
குடித்து மகிழு தடா
தலையைச் சாய்த்துப் பார்த்துப் — பகைக்குத்
தப்பி ஓடு தடா.

7 பிள்ளை அணிலைக் கண்போல் — என்றும்
பேணி வளர்க்கு தடா
கள்ளம் பாய்ச்சல் ஓட்டம் — எல்லாம்
காட்டிக் கொடுக்கு தடா.

8 உச்ச முகட்டில் ஏற்றி—நல்ல
ஓட்டம் பழக்கு தடா
அச்ச மின்றி எங்கும்—கூட்டி
ஆட்டம் பழக்கு தடா.

9 கூட்டில் அணிலைப் பூட்டி—வைத்தல்
கொடுமை கொடுமை யடா
காட்டில் மரத்தில் அணில்கள்—வாழும்
காட்சி இனிய தடா.

10 துள்ளும் அணிலின் கூட்டம்—எங்கள்
சொந்தத் தோழ ரடா
கள்ள மின்றித் தென்னந்—தோட்டம்
காட்டிக் கொடுப்போ மடா.

## 33. கீரிமலை

1 கீரி மலைநீர் ஆடுவோம்
கிளர்ச்சி கொண்டு பாடுவோம்
ஊரில் உறையும் மக்கள்நாம்
உரிமை யோடு கூடுவோம்.

2 அன்பும் அருளும் பெருகவே
அறமும் பொருளும் நிறையவே
இன்பக் கீரி மலையிலே
இன்று தீர்த்தம் ஆடுவோம்.

3 பொய்யும் கொலையும் போகவே
புதிய வாழ்வு சேரவே
தெய்வக் கீரி மலையிலே
சென்று தீர்த்தம் ஆடுவோம்.

4 ஆடிக் கரையில் ஏறுவோம்
ஆடை அணிகள் போடுவோம்
தேடிக் கீரி மலையிலே
தெய்வம் பரவச் சேருவோம்.

## 34. பண்ணைப்பாலம்

1 பண்ணைப் பாலம் நாங்கள் சென்று
பார்க்க நல்ல பாலம்
கண்ணைக் கவரும் கடலின் அழகைக்
காண நல்ல பாலம்.

2 வெள்ளித் துண்டு போல மீன்கள்
மேலும் கீழு மாகத்
துள்ளித் துள்ளிப் பாலத்தின் மேல்
சுழன்று சுழன்று வீழும்.

3 பாலத்தின் மேல் நடந்து நடந்து
பார்க்கும் போது நல்ல
நீலக் கடலின் அலைகள் எல்லாம்
நெளிந்து நெளிந்து சுருளும்.

4 பாட்டுப் பாடிக் கொண்டு நிலவில்
பாலத்தின் மேல் நின்று யாழ்க்
கோட்டை அழகைப் பார்க்கும் போது
குதூகலிக்கும் உள்ளம்.

5 தீவுப் பகுதி மக்களுக்கோர்
தெய்வம் போலத் தோன்றும்
ஆவிக்கினிய பண்ணைப் பாலம்
அழகுக் காட்சிப் பாலம்.

## 35. இனிய மொழிகள்

1 இனிய மொழிகள் பேசி நீங்கள்
இன்பம் எய்த வேண்டும்
கனியைத் தின்று மகிழும் இன்பம்
கண்டு வாழ வேண்டும்.

2 எல்லோ ருக்கும் இன்பம் ஈதல்
இனிய மொழியால் ஆகும்
நல்ல அன்பும் நண்பும் புகழும்
நம்மை வந்து சேரும்.

3 அல்லல் அகலும் செல்வம் குவியும்
அருளும் சுரந்து பாயும்
நல்ல இனிய மொழிகள் கூறி
நாங்கள் சேர்ந்து வாழ்வோம்.

# நாடு

# நாடு

## 1. இலங்காதேவி வாழ்க

1 தேனை அமிழ்தினைப் பாலைக் கனியினைச்
சேரக் கலந்திடும் பாகினைப்போல்
ஊனை உருக்கியே இன்பப் பெருஞ்சுவை
ஊற்றிடுஞ் செந்தமிழ் வாழியவே.

2 செந்தமிழ் அன்னையின் செல்வத் திருமகள்
சீரிலங் காதேவித் தேமொழியாள்
எந்தமை ஆட்கொள வந்த திருநாளை
இன்ப வெறியுடன் ஏத்துவமே,

3 உள்ளத் துணர்வினை ஊட்டிடு வாள்இந்த
உலகினை ஆளவுங் காட்டிடுவாள்
வெள்ளப் பெருக்கினில் ஆய்வுக் கலைகளை
வீறுகொண் டோங்கிடச் செய்திடுவாள்.

4 ஏழை முதலாளி என்னும் வகுப்பிந்த
இலங்கையில் இல்லையென் றோட்டிடுவாள்
வாழை யடிவாழை யென்றே வழிவழி
மன்னுஞ் "சுதந்திர" மாக்கிடுவாள்.

5 வெற்றி முரசினைக் கொட்டிடு வாள்எங்கும்
வீரக் கனலொலி விட்டிடுவாள்
கொற்ற மளிப்பது மக்களின் அன்பெனக்
கூறிநின்றே மார்பு தட்டிடுவாள்.

6 உண்டி உடையின்றி மக்கள் உலைவதும்
ஊழின் பயனென் றுரைத்திடுவோர்
அண்டி அவர்க்கென்றும் அடிமைசெய் மக்களை
ஆக்கிடுஞ் சூழ்வினை யாளரென்பாள்.

7 தந்தை யடிமையும் மைந்த னடிமையும்
சாற்றும் வழிமுறை நின்றதென்றால்
எந்த வகையிலும் இன்ப விடுதலை
எய்தும் வழியவர்க் கில்லையென்பாள்.

8 தந்தை அடிமைத் தளையறுத் தேயவன்
தனையனைச் சுதந்திர முடிகவித்தே
இந்த உலகினில் ஊழின் வழிதொலைத்
தெங்களை ஊக்குமோர் தேசமென்பாள்.

9 தெய்வத்தின் பேரினால் மக்களை அடிமைகொள்
தீவினை யாளரைப் போக்கிடுவாள்
மெய்மை அறிவுடன் உலகுக் குழைத்திடும்
வீரப்பண் பாளரைப் போற்றிடுவாள்.

10 போற்றிடுவோம் "இலங்கா தேவியின்" பொன்னடி
பொங்குஞ் சுதந்திர தாகமுடன்
ஆற்றலுடன் எங்கள் ஆவி பொருளெல்லாம்
அன்னை விடுதலைக் காக்கிடுவோம்.

## 2. இலங்கை எங்கள் நாடு

1 இலங்கை எங்கள் நாடடா இனப்பு ரட்சி ஏனடா
துலங்கு கின்ற சுதந்திரம் சொல்லிப் பள்ளுப் பாடடா.

2 ஆளும் சாதி நாமடா அன்புக் குரலிற் கூவடா
பாழும் வகுப்பு வாதிகள் படப டப்பைப் பாரடா.

3 செல்வ னென்றும் ஏழையென்றும் செப்பு கின்ற வகுப்பினி
இல்லையீழ நாட்டி லென்றே எங்குஞ் சங்கம் ஊதடா.

4 பிறப்பு ரிமை யாகவீழம் போற்றி வந்த தமிழரின்
சிறப்புரிமைத் தோழர் என்றும் சிங்க ளவர் தானடா.

5 வீர முரசைக் கொட்டடா வெற்றிக் கொடியைக் கட்டடா
ஓர மின்றி யொன்றுகூடி உரிமை வாழ்வைப் பற்றடா.

## 3. கொடி தாங்குவோம்

(இலங்கை சுதந்திரம் பெறமுன் பாடியது)

1 எங்க ளிலங்கையும் ஆங்கி லேயரின்
இல்லமோ — இது — நல்லதோ
தங்க ளாட்சியை இங்கு நாட்டிடச்
சாற்றினுர் — வழி — மாற்றினுர்.

2 பொங்குஞ் சுதந்திரம் இலங்கையர்க் கேயென்று
போற்றினுர் — பறை — சாற்றினுர்
எங்கும் வீழ்ந்திடும் ஆங்கி லக்கொடி
ஏற்றினுர் — விழ — வாற்றினுர்.

3 ஆளும் படைப்பெலன் ஆங்கி லேயர்க்கே
ஆவதோ — நாங்கள் — சாவதோ
வாழுஞ் சுதந்திரம் மான மழிந்தினி
வாங்கிடோம் — உயிர் — தாங்கிடோம்.

4 ஆளும் முதலாளிக் கூட்டத் தினரெம்மை
ஆட்டிருர் — உயிர் — வாட்டிருர்
மீளும் வழியின்றி ஆங்கிலர்க் கேயெமை
விற்கிருர் — கொல்ல — நிற்கிருர்.

5 காட்டிக் கொடுத்திடுங் கட்சிக் கிலங்கையுங்
காணியோ — சொந்தப் — பூமியோ
நாட்டிற் பிறந்திடும் நாங்க ளனைவரும்
நாய்களோ — பெல்லிப் — பேய்களோ.

6 நாட்டின் மக்களை நசுக்கிச் சுதந்திரம்
நாட்டினுர் — புகழ் — ஈட்டினுர்
ஏட்டுச் சுதந்திர மென்றெதிர்ப் போர்களை
ஏசினுர் — வீரம் — பேசினுர்.

7 மக்கள் கொதித்தெழின் ஆங்கிலப் பீரங்கி
மாட்டவோ — தளை — பூட்டவோ
தக்க விழிப்புடன் ஆங்கில ரொப்பந்தாங்
தாங்கினர் — உயிர் — வாங்குவார்.

8 ஆட்சிப் படைபெறு மாங்கில ராட்சியை
அஞ்சிடோம் — இனித் — துஞ்சிடோம்
மாட்சி கொளிலங்கை வாழச் சுதந்திரம்
வாங்குவோம் — கொடி — தாங்குவோம்.

## 4. தீயணைத்திடக் கூடுங்கள்

1 தொண்டு செய்திடச் சேருங்கள்
தோளைத் தட்டியே வாருங்கள்
இன்று சுதந்திர தாகத்தால்
எத்தனை பேருயிர் விடுகின்றார்

2 கொலைகள் செய்வதும் வீரமோ
கொள்ளை அடிப்பதும் வீரமோ
நிலைமை தளர்ந்துயிர் போகினும்
நேர்மையைக் காப்பது வீரமே.

3 வஞ்சனை செய்திடு வோர்களும்
வழிப்பறி செய்திடு வோர்களும்
விஞ்சிய வீரர்க ளாகநாம்
வீட்டி லுறங்கிடும் வீரரோ.

4 கொடுமை புரிந்திடு வோர்களைக்
கும்பிட்டு வாழுதல் வீரமோ
அடிமை யிதிற்பெரி தாகுமோ
ஆண்மை யென்பதும் வாழுமோ.

5 ஏழை யொருவனின் துன்பமும்
எங்கள் யாவர்க்குந் துன்பமே
வாழ்வு பெரிதெனக் கொண்டநாம்
மானங் காத்திட வேண்டுமே.

6 ஊரை யெரித்திடுந் தீயினை
உடனே யணைத்திடக் கூடுங்கள்
கூரை வீட்டினிற் பற்றியே
கோவி னரண்மனைக் கேறிடும்.

## 5. சுதந்திர வெள்ளம்

1 அலையெ றிந்து சுதந்தி ரத்தின்
ஆற்று வெள்ளம் பெருகுதே
கொலை செறிந்த அடிமைத் தீயின்
குலம விந்து முடியுதே.

2 வீர னெங்கள் நேரு நின்று
விருந்த ளிக்குஞ் சுதந்திரம்
ஓர மின்றி வாய்மை ஊறி
உலக மெங்கும் பாயுதே.

3 அன்பு தொண்டு வீரம் மூன்றும்
ஆர்த்தெ ழுந்த பண்பினால்
வன்பு கொண்டெ திர்த்து ளோரும்
வாழ்க வென்று பாயுதே,

4 கொள்ளை போன சாதி சமயக்
கொடிய போர்கள் ஒழியவே
உள்ள மார ஊற்றெ ழுந்த
உரிமை வீறிப் பாயுதே.

5 ஆளு கின்ற சாதி யென்றும்
அடிமை யென்றும் இல்லையே
வாழு கின்ற மக்க ளிங்கு
மன்ன ரென்று பாயுதே.

6 அன்புக் காந்தி நெஞ்சில் நின்ற
ஆண்மைக் கனலின் ஆற்றலால்
துன்பக் கானைச் சுட்டெ ரித்தே
சுதந்த ரத்தேர் ஏறினோம்.

7 தலைமை கொண்ட சுதந்தி ரத்தின்
தாய்மை யின்பத் தேட்டமாங்
கலைகள் யாவு மாய்ந்து புதுமை
காட்டக் கொடிகள் தூக்குவோம்.

8 கஞ்சி யின்றி நொந்த லைந்து
கதறு கின்ற குரலிலே
விஞ்சு கின்ற சுதந்தி ரத்தின்
வீர நாதங் கேட்குதே.

9 நெஞ்சில் என்றும் ஈர மின்றி
நிறைந்த செல்வர் வாழ்விலே
அஞ்சி நொந்து கூவு கின்ற
அவல நாதங் கேட்குதே.

10 வீர முற்று விழித்தெ ழுந்த
விடுத லைப்போர் வீரர்நாம்
பார தத்தாய் சுதந்த ரத்தின்
பயனு லகுக்காக் குவோம்.

## 6. உழவு

1 எங்கள் வாழ்வு உலகில் என்றும்
ஏற்ற மெய்த வேண்டினால்
பொங்கு கின்ற ஆற்றலோடு
புதுக்கி வயல்கள் திருத்துவோம்.

2 உழவுத் தொழிலே உலகைத் தாங்கும்
உண்மைத் தொழிலென் றேத்துவோம்
விழவுக் கால வெறியைக் கொண்டு
வெற்றிக் கொடியைத் தூக்குவோம்.

3 உழுதுண் வாழ்வை இகழ்ந்து வெளியில்
உணவுப் பொருளைப் பெற்றநாம்
தொழுதுண் வாழ்வின் சுவையில் நீங்கித்
தொன்மை உழவைத் தொடங்குவோம்.

4 உழவன் எங்கள் தந்தை என்றே
உரைக்க நாணும் வீரர்நாம்
பழமை யான உழவர் எங்கள்
பரம்பரை யென்றாக் குவோம்.

5 உண்ட நெல்லின் மிகுதி வேறு
ஊருக் குதவும் ஈழத்தோம்
மண்டு கின்ற பசியில் இன்று
மான மின்றி வாழ்வதோ?

6 ஈழ நாட்டின் காட்டை வெட்டி
எங்கும் வயல்கள் ஆக்குவோம்
தாழ மாட்டோம் பிறருக் கென்று
சாற்றி ஏரைப் பூட்டுவோம்.

## 7. ஒன்றுசேர்வோம்!

1 அளவில் அன்பும் அறமும் பிறரின்
அல்லல் போக்கி அருளும் பண்பும்
உளமு வந்து கலைகள் யாவும்
உணரு கின்ற ஒளியுந் திறமும்
இளமை தொட்டு மக்கள் வாழ்வில்
இயைந்து வீறி இலங்கும் வண்ணம்
விளைவு செய்திவ் வுலகை ஓம்ப
வீரர் ஒன்று சேர்ந்து வாரீர்.

2 மொழியி னுலும் நெறியி னுலும்
மூண்டெ ழுந்த பகையில் வீறி
அழிவு செய்யும் வகைகள் நாடி
அல்ல லடையும் மக்கள் உள்ளம்
வழிவ ழியாய் அன்ப ரும்பி
மலரும் இன்பச் சோலை யாக
விளைவு செய்திவ் வுலகை ஓம்ப
வீரர் ஒன்று சேர்ந்து வாரீர்.

3 கம்பன் கவிதை வளமும் கருணைக்
காளி தாசன் புலமை நெறியும்
இம்பர் உலகில் வள்ளு வப்பேர்
ஏந்தல் ஈந்த குறளின் அறமும்
நம்புந் தெய்வப் பண்பை நாட்டி
ஞான வாழ்வை விளைவு செய்வோம்
உம்பர் உலகில் இந்த உலகம்
உயர்ந்த தென்றே உவகை கொள்வோம்.

4 புத்தன் அன்புக் குரலும் யேசு
புகன்ற மறையும் காந்தி வாழ்வும்
சித்தஞ் சிவமாய் வாத வூரர்
தெளிந்த ஞானத் தேனின் சுவையும்

இத்த ரைக்கண் அலைஎ றிந்தே
எங்கும் பெருகிப் பரவச் செய்வோம்
நித்த மான அன்பின் விளைவை
நிறைய நிறைய நுகர்ந்து வாழ்வோம்.

5 பொய்ம்மை களவு பொருமை யென்னும்
புன்மைக் களைகள் போக்கி, மேலாம்
மெய்ம்மை தொண்டு வீரம் முதலாய்
விளம்பு கின்ற பயிர்கள் விளைவு
செய்தல் ஒன்றே நோக்க மாகத்
திரண்டு வாரீர் தேச மெல்லாம்
தெய்வ நீதி ஓங்கச் செய்து
தேவர் போலச் சிறந்து வாழ்வோம்!

## 8. உலகம் எங்கள் தாயகம்

1 உலகம் எங்கள் தாயகம்
உண்மை எங்கள் வாழ்வகம்
நிலவுங் காந்தி ஆகமம்
நிறைந்த தெங்கள் பாரதம்.

2 கொடுமை கண்டும் அஞ்சிடோம்
கொள்ளை கண்டும் அஞ்சிடோம்
கடமை என்றும் ஆற்றுவோம்
காந்தி வாய்மை போற்றுவோம்.

3 ஆளுந் தொண்டர் கூடுங்கள்
அன்புக் குரலிற் கூவுங்கள்
பாழுஞ் சாதிப் பகுப்பெலாம்
பட்ட தென்று பாடுங்கள்.

4 ஆட்டை அன்புக் கோவில்முன்
அறுக்கும் கொடுமை அகற்றுவோம்
நாட்டில் இந்தக் கொடுமையோ
நாங்கள் காட்டு மறவரோ.

5 தொண்டு செய்யச் சேருங்கள்
துன்பக் கனலிற் பாயுங்கள்
குண்டு நெஞ்சிற் பாயினும்
கும்பிட் டுண்மை கூறுங்கள்.

6 கள்ளுக் குடியைப் போக்குவோம்
களவுத் தொழிலை நீக்குவோம்
உள்ளந் துணிந்து வாருங்கள்
உண்மை வெல்லும் பாருங்கள்.

7 தன்ன லத்தைக் கொன்றவர்
தாய கத்தைத் தந்தவர்
இன்னல் கோடி எய்தினும்
இன்ப வாழ்வு கண்டவர்.

8 உடலும் பொருளும் ஆவியும்
உலகம் வாழக் கொடுப்பவர்
கடவுள் போல எங்களைக்
காக்கும் வீரத் தொண்டர்கள்.

9 அடிமை வாழ்வு நீங்கிநாம்
ஆளும் வாழ்வு தாங்கியும்
கொடுமை போக வில்லையே
கொலைகள் போக வில்லையே.

10 பெற்ற உரிமை ஆட்சியைப்
பேணல் எங்கள் மாட்சிமை
வெற்றி வாழ்வின் காட்சியை
வீறும் அன்பால் நாட்டுவோம்,

# வாழ்வு

# வாழ்வு

## 1. நாமகள் வழிபாடு

1 செந்தா மரைமேவுஞ் செல்வன் திருவுளஞ்சேர்
சிந்தா மணியே செழுந்தேனே—கொந்தார்
நறுங்கூந்தற் கோமளமே நாமகளே என்றும்
உறுங்கூர்ந்த கல்விதா ஓர்ந்து.

2 மூலமுகங் கொண்டெழுந்த முற்றுப் பருவங்
கலைமுகங் கொண்டெழுந்த கண்ணே—அலைமுகம்
அன்றெழுந்த செந்திருவும் ஆர்கலையின் தண்ணிலவும்
இன்றெழுந்த வுன்னிடத்தே ஏர்ந்து.

3 உள்ளங் கவர்ந்தென்றன் ஊக்கந் தனிற்கலந்து
தெள்ளுந் தமிழான தெய்வமே—கள்ளம்
அறியாப் பருவமென் அன்பிற்கே ஆர்ந்தாய்
குறியாயோ! இன்றென்னைக் கூறு.

4 மெய்கண்டார் உள்ளம் விளங்குங் கலையமிழ்தே
பொய்கண்டார் காணாப் பொருள்நிறைவே—உய்நெறியின்
செம்மை கனிந்த திருநான் மறைமுதலே
அம்மையே உன்னருளால் ஆக்கு.

5 நலமா மணியே நறுந்தமிழின் தெய்வப்
புலமாருஞ் செல்வர் புணையே—நிலமார்ந்த
பன்மொழியின் தாயே பனுவற்பூங் கற்பகமே
மன்னளியா ரின்பம் வழங்கு.

6 சேக்கிழார் அன்பின் தெளிவே திருவருளின்
ஆக்கமார் நால்வர் அருள்நிதியே—நோக்கமைந்த
வள்ளுவரின் முப்பால் வழங்குங் கலைமகளே
தெள்ளுந் தமிழ்ப்புலந்தா தேர்ந்து.

7 சிந்தாமணி நலத்தைச் சேரன் சிலம்பொலியை
நந்தாக் கலித்தொகையை நற்றிணையைத்—தந்தருளிச்
செந்தமிழின் இன்பச் சுவையுணர்த்துந் தேமொழியே
வந்தருள்வாய் பல்கலையின் மாண்பு.

8 செழுநான் மறைக்கொழுந்தே செந்நாவின் வாழ்வே
தொழுவார்க் கருள்சுரக்குந் தோழி—வழுவாத
தெய்வப் புலமைவளர் செம்பொருளே நீயன்றி
உய்வைத் தருவாரார் ஓது.

9 இப்பிறவி தன்னில் இளங்கிளியே நாமகளே
தப்பியுன தின்னருளைச் சார்ந்திலனேல்—எப்பிறவி
உற்றிடினும் உன்சீர் உரைத்தே யொருகாலம்
பெற்றிடுவேன் இன்பம் பெரிது.

10 தென்பொதிகைத் தென்றலும் தீந்தமிழின் இன்சுவையும்
அன்பொழுகும் ஐந்திணையின் ஆய்நலனும்—இன்புதவும்
தொல்காப்பியப் பயனும் தோலாச்செந் நாப்புலனும்
நல்குவாய் நாமகளே நன்கு.

## 2. அன்பின் சாயல்

1 ஈர மான நெஞ்சும் ஈகை கூடு வாழ்வும்
ஓர மான நீங்கி உண்மை கூறும் பண்பும்
வீர மாக நின்று வெற்றி ஈயு மல்லால்
ஆர வாரப் போரின் ஆகும் வெற்றி உண்டோ.

2 குயிலின் குரலின் இன்பம் குழந்தை மொழியின் இன்பம்
மயிலின் சாயல் இன்பம் மலர்ந்த மலரின் இன்பம்
அயிலின் விழிகள் வீசும் அழகுப் பெண்ணின் இன்பம்
பயிலும் அன்பி னுகப் பகையும் போரு மென்னே.

3 தெள்ளுந் தமிழின் இன்பம் தெய்வத் தென்றல் இன்பம்
அள்ளும் தேற லின்பம் அமிழ்தப் பிழிவின் இன்பம்
விள்ளுங் கனியி லூறி விளைந்த சுவையி னின்பம்
உள்ளும் அன்பி னுக உலகிற் பகைமை யென்னே.

4 கலைகள் ஆயு மின்பம் கவிதை பாடு மின்பம்
உலையும் மக்கள் வாழ உறுதி தேடு மின்பம்
நிலையில் அடிமை நீங்கி நெஞ்சு மகிழு மின்பம்
அலகில் அன்பி னுகும் ஆண்மைப் பணிக ளன்றே.

## 3. கவிஞன்

1 பாடுகின்றோர் எல்லோருங் கவிஞ ரல்லர்
பாட்டென்றுற் பண்டிதர்க்கே உரிமை யல்ல
ஓடுகின்ற பெருவெள்ளப் பெருக்கே போல
உணர்ச்சியிலே ஊற்றெழுந்த ஒளியால் ஓங்கி
வாடுகின்ற மக்களினம் மாட்சி கொள்ள
மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல்
கூடுகின்ற கொள்கையினுல் எழுச்சி கொண்டு
குமுறுகின்ற கோளரியே கவிஞ னுவான்.

2 பஞ்சணையில் வீற்றிருந்து பனுவல் பார்த்துப்
பாடுகின்ற கவிதைகளும் பாராள் வேந்தர்க்
கஞ்சியவர் ஆணைவழி அடங்கி நின்றே
ஆக்குகின்ற கவிதைகளும் அழிந்து போகும்
கஞ்சியின்றிக் கந்தைசுற்றி வாழ்வா னேனும்
கனல்வீசி எரிமலைதீக் கக்கல் போல
விஞ்சுகின்ற சிந்தனையால் விழுங்கப் பட்டு
விருந்தளிக்கும் விறலோனே கவிஞ னுவான்.

3 கற்கண்டே செழுந்தேனே கனியே யென்று
கலகலப்பாய்ச் சுவைப்பெயர்கள் கலந்த நல்ல
சொற்கொண்டு சொல்கின்ற கவிதை யெல்லாஞ்
சொன்னவர்க்குந் தெரியாமல் தொலைந்து போகும்
விற்கொண்டு விடும்வீரன் அம்பு போல
விசைகூடும் அறிவுப்போர் வீறு தாங்கித்
தற்கொண்ட புலமைவெறிச் சொல்லாற் சான்றோன்
சாற்றுகின்ற கவிதையென்றுஞ் சாத லில்லை.

4 அம்மானை திருப்பள்ளி எழுச்சி கோவை
அந்தாதி கலம்பகங்கள் பார்த்துப் பார்த்து
விம்மாமற் பொருமாமற் கண்ணீர் விட்டு
விலைக்குமா ரடிக்கின்ற மெல்லி யர்போல்
சும்மாயோர் உணர்வின்றிச் சொற்கள் சேர்த்துச்
சொன்மாலை தொடுக்கின்றோர் கவிஞ ரல்லர்
தன்மானத் துள்ளொளியால் உலகை ஓம்புந்
தனியாற்றல் தாங்கிநிற்போர் கவிஞ ராவார்.

5 பாட்டிற்கோர் புலவனென்றே தமிழ்நா டெங்கும்
பாராட்டும் பாரதியின் கவிதை ஆற்றல்
நாட்டிற்காம் விடுதலைப்போர் வெறியை ஊட்டி
நற்றமிழ்க்கும் மறுமலர்ச்சி நல்கக் கண்டோம்
வீட்டிற்குள் வீற்றிருந்தே கொள்கை யின்றி
விண்ணப்பப் பதிகங்கள் விளம்பு வோரை
ஏட்டிற்குள் கவிஞரென எழுதி னாலும்
இறவாத கவிஞரையே உலகம் ஏற்கும்.

## 4. வீறுகொண்ட தமிழன்

1 ஊறுகின்ற உணர்ச்சி வெள்ளம்
உயிர்க லந்து பாய்தலால்
வீறு கொண்ட தமிழனிங்கு
வீர மோடு தோன்றினான்.

2 ஆறெழுந்து பொருதல் போல
அலையெ றிந்த உணர்வினால்
வேறெழுந்த கொள்கை வேரை
வெட்டி வெந்நீர் ஊற்றினான்.

3 ஆறிநின்று கைகள் கட்டும்
அடிமை யாளர் நாங்களோ?
தேறுகின்ற அறிவி னாற்றல்
தெய்வந் தந்த தில்லையோ?

4 சாறுகொண்டு கோது வீசும்
தறுக ணாளர் குழுவினால்
ஏறுகின்ற எங்கள் வாழ்வு
இடிந்தி டிந்து வீழ்வதோ?

5 கூறுகின்ற கொள்கை வீரர்
கூட்ட மெங்கள் நாட்டிலே
ஏறுகின்ற தன்றி வேறோர்
ஏற்ற மென்ப தில்லையே.

6 மாறுகின்ற உலகில் நாங்கள்
மாற்ற மின்றி வாழ்வதால்
சேறுகொண்ட கிணறு போலச்
சிறுமை கொண்டு வீழ்வதோ?

7 நூறுகண்ட ஊழி தொன்மை
நுவலு கின்ற தமிழர்நாம்
வேறுகொண்ட தன்மை நீங்கி
வெற்றி கொண்டு வாழுவோம்.

## 5. வீரர் முரசு

1 வீர மென்னுந் தெய்வ முண்ண
விருந்த ளித்த வீரர்கள்
சேர சோழ பாண்டி மன்னர்
செந்த மிழ்நா டாண்டநாள்
ஈர நெஞ்சி னேடெ வர்க்கும்
ஈகை யென்று கொட்டிடும்
வார ணிந்த முரசி தென்றே
வாழ்த் தெடுத்துக் கொட்டுவோம்.

2 வெல்லு கின்ற போர்க்க ளத்தில்
வீர ராக நின்றவர்
கல்லில் நின்ற வீர ராதல்
கண்டு வக்கும் தமிழர்நாம்
கொல்லு கின்ற அடிமை வாழ்வின்
கொடுமை வீழக் கொட்டிடும்
நல்ல வென்றி முரசி தென்றே
ஞால மெங்குங் கொட்டுவோம்.

3 ஆளு கின்ற எம்மை யின்றும்
அடிமை யாக வைத்திடும்
தாழு கின்ற சாதி சமயச்
சண்டைக் கான மெரியவே
மூளு கின்ற சுதந்தி ரத்தீ
முனைத்தெ ழுந்த துடிப்பினுற்
சூழு கின்றேம் தமிழ ரென்று
சொல்லி முரசைக் கொட்டுவோம்.

## 6. கைதொழுவேன்

1 தன்னலமே பெரிதாகக்
கருதியிந்த உலகில்
தவிக்கின்ற மக்கள்தமை
அவிக்கின்ற கொடியோர்
கன்னல்குடித் திருமாக்கும்
பெருமிதப்பேய் வாழ்வைக்
கண்டிகழும் தொண்டரடி
கைதொழுவேன் யானே.

2 கனிப்பிழிவுங் கொழுந்தேனுங்
கருக்கண்டிற் கலந்து
காய்ச்சியிளம் பதத்தெடுத்த
கட்டியுடன் பாகின்
இனிப்பழைந்த பாலடிசில்
அருந்தியெமக் குதவா
தெடுத்தெறிமின் எனத்தருக்கி
இருப்பாரை மதியேன்.

3 தனித்திருந்து தானடைந்த
துன்பமெலாஞ் சாற்றித்
தலைவிதியோ வெனப்புலம்பித்
தளர்ச்சிமிகக் கொண்டு
பனிக்குளிருங் கொடுவெயிலும்
பசிக்கனலுங் கொல்லப்
பதைபதைக்கு மேழைக்கோர்
பணங்கொடுத்தார்க் கடியேன்.

## 7. உரிமை வாழ்வு காண்போம்

1 சிந்தனையால் உண்மைநிலை தெளிந்து நல்ல
செயலாற்றி உலகோம்புந் திறமை இன்றி
முந்தையுளோர் மொழிந்தமொழி முற்றும் நம்பி
முயன்றுபுது நெறிகாணும் முதன்மை தேய்ந்து
நொந்துலைந்தோம் இனிப்பழமை நுவலும் பண்பை
நொடிப்பொழுதில் ஒழித்திடுவோம் நுடங்கி நாய்போல்
வந்தனையும் வழிபாடும் பிறர்க்குச் செய்து
வாழும்வழி அடைத்துரிமை வாழ்வு காண்போம்.

2 உலகாண்டோம் கடல்கடந்தோம் உம்ப ரோடும்
உறவானோம் அருள்நூல்கள் உரைத்தோம் என்று
பலவாண்டாய்ப் பழங்கதைகள் பேசிப்பேசிப்
பகைவர்வரப் பயந்தோடிப் பதுங்கி வாழ்ந்தோம்
புலமாண்ட அறிவியல்நூற் புதுமை கண்டும்
பொய்யுலகம் அழியுமெனப் புகலு கின்றோம்
நலமாண்ட உரிமைப்போர் நயப்பால் இன்று
நம்நாட்டை நாமாள நாட்டங் கொண்டோம்.

3 பொருளோம்பித் தம்நலத்தைப் போற்றி வாழ்ந்து
பொன்றுகின்ற மக்களினம் பொலிந்த நாடு
மருளோம்பும் அடிமைவிளை வயலாய் இந்த
வையமெலாம் நகைத்திகழ வறுமை மிஞ்சி
இருளோம்பும் பொய்க்கதைகள் இயம்பி ஏத்தி
எண்ணிறந்த சிறுதெய்வம் எங்கும் நாட்டித்
தெருளோம்பும் ஆய்வுணர்ச்சி சிறிதும் இன்றிச்
சீரழிந்து பாழ்பட்டுச் சிதைந்து போகும்.

4 மலைவளமும் நிலவளமும் வாய்ந்து நல்ல
மழைபொழியும் பெருநாட்டில் வாழ்வா ரேனும்
கலைவளமும் உளத்திறனும் கருத்தின் மாண்பும்
கடலலைபோல் எழுந்துரிமை காக்கும் வீறும்

தலைமுறையே வழிவழியாய்த் தாங்கி வாழும்
தன்மானத் துடிப்புமின்றிச் சாய்ந்தா ராகில்
நிலைதவறி அரசுரிமை நீங்கி என்றும்
நீளடிமைப் பட்டுலைந்து நெஞ்சம் நோவார்.

5 காடுவெட்டி வயலாக்கிக் கவினுஞ் செந்நெல்
களங்குவித்து வளம்பெருக்குங் கருத்தி னோடு
பாடுபட்டு நம்நாட்டைப் பாதுகாப்போம்
பழம்பெருமைக் கடிபணியும் பழக்கத் தாலே
ஏடுதட்டி எடுத்ததற்கும் விதிபா ராமல்
இளந்தமிழிற் பலகலைநூல் இயற்றி எங்கள்
கூடுவிட்டே ஆவிநிலை குலைந்திட் டாலுங்
கொள்கைநிலை குலையாமற் கூடி வாழ்வோம்.

## 8. எழுத்தாளன் உறங்குவானோ

1 வள்ளுவரின் குறளொளியால் வீறு வாய்ந்த
மறுமலர்ச்சித் தமிழரினம் வாழ்க்கைப் போரில்
தள்ளுகின்ற தீநெறிகள் தலைமை தாங்கித்
தனியாட்சி புரியுநிலை தாங்க மாட்டோம்
கொள்ளுகின்ற நன்னெறிகள் கூட வேண்டிக்
கூடாத கொடுவழக்கைக் கொல்ல வென்றே
விள்ளுகின்ற சிந்தனையின் வீரர் தோன்றி
விருந்தளித்த அறநூல்கள் விளங்கிக் கொண்டோம்.

2 பொய்கூறல் பிறர்மனையை நயத்த லோடு
புறங்கூறல் முதற்றீய நெறிக ளெல்லாம்
செய்யாமல் மக்களினஞ் சிறக்க வென்றே
திருக்குறளில் வள்ளுவனார் செப்பி அந்நாள்

உய்வான நன்னெறியை உதறித் தள்ளி
ஒழுக்கமின்றி உலைந்தோரை உருத்தல் கண்டோம்
செய்வாழும் புல்லினத்தைக் களைந்தா லன்றோ
செந்நெல்லின் பயிர்செழித்துத் தேட்டங் கொள்ளும்.

3 சிந்தித்துச் செயலாற்றும் வீரர் பொல்லாத்
தீச்செயல்கள் புரிவோரைத் தெளியச் சொல்வார்
வந்துற்ற போர்வாளை மார்பில் ஏற்று
மாய்ந்தாலும் அவர்க்கஞ்சி மறைக்க மாட்டார்
முந்துற்ற பெருவீரன் "சீசர்" முன்னாள்
முடிந்ததுவுந் தீநெறியில் முனைவுற் றோரை
வெந்துற்ற சிந்தையுடன் அறத்தைக் காட்டி
வெறுத்துரைத்து நீதிபுரி விறலா லன்றோ.

4 பாதகங்கள் புரிவோரைப் பார்த்து நெஞ்சம்
படபடக்க அஞ்சியவர் பாரா நேரம்
மோதமருக் கெழுகின்ற சிங்கம் போல
முழங்கிவசை மொழிகின்றோர் முனைப்பொன் றின்றி
ஆதலுக்கும் அழிதலுக்கும் அறமா மென்றே
அணிமொழிகள் வரிசையுற அடுக்கும் பாட்டை
ஓதலினால் தீயவர்கள் கூட்ட மெல்லாம்
ஒழிந்திடுமேல் ஆட்சிமுறை உலகுக் கேனோ

5 கற்பழிந்தாள் இவளென்றும் பிறனில் லாளைக்
காதலித்தான் இவனென்றும் காவி யத்தில்
முற்றுணர்ந்த பெரும்புலவர் மொழிந்து காட்டும்
முதுரைகள் கற்றுணரார் முதன்மை தேய்ந்த
வெற்றுரையால் எழுத்தாளன் உண்மை கண்டு
விளம்புகின்ற ஆய்வுரையை வேண்டா மென்றால்
உற்றெழுந்த சிந்தனையின் ஒளியால் இந்த
உலகோம்பும் எழுத்தாளன் உறங்கு வானோ.

## 9. புதுமைக் காதல்

1 புதுநலக் கன்னியைக் கூடி—அவள்
புணர்நலச் சுவையினில் ஊறி
மதுமிகப் பருகிடும் அளிபோல்—உளம்
மகிழ்வுறல் ஒன்றுமோ காதல்.

2 அன்பினில் ஆரின்று காதல்—உயர்
அறத்தினில் ஆரின்று காதல்
துன்பினைப் பெருக்கிடும் போரால்—உயிர்
துடிக்கின்ற எமக்கேது காதல்.

3 கொலைவினை வெறிகொண்ட மக்கள்—தம்மைக்
கொன்றிடும் போதென்ன காதல்
கலைகளின் ஆய்வெலாம் உயிர்கொல்—புதுக்
கருவிகள் புனைவதோ காதல்

4 தன்னலம் போற்றிடுங் கொடியோர்—பொருள்
தமக்கெனப் பெருக்கிடுங் காதல்
இன்னலில் ஏழைகள் வாட—உயிர்
எரித்திடும் போதென்ன காதல்.

5 காதலுக் கெனவொரு எல்லை—ஆய்வுக்
கலையினுங் கண்டவர் இல்லை
ஆதலுக் காம்பணி யெல்லாம்—உயிர்
அனைத்திற்கும ஆற்றலே காதல்.

6 இந்திரச் செல்வத்தின் இன்பம்—இங்கு
எய்தியே ஒருசிலர் வாழக்
கந்தைக்குங் கஞ்சிக்கும் மக்கள்—நின்று
கதறிடும் போதென்ன காதல்

7 கடவுளின் அருள்நிலை காதல்—பெருங்
கலைகளின் உயிர்நிலை காதல்
இடமகல் வானத்தைப் போல—ஓர்
எல்லையற் றெழுவதே காதல்.

8 சாதலை இகழுமக் காதல்—அடிமைத்
தளையினைத் தறிக்குமக் காதல்
ஈதலும் இரத்தலும் இல்லா—ஓர்
எழிலுல காக்குமக் காதல்.

9 மணிமுடி வேந்தெனும் வாழ்வைப்—பொய்
வாழ்வென வெறுக்குமக் காதல்
பணிபுரிந் துலகினைக் காத்தல்—அறப்
பயனெனப் பகருமக் காதல்.

10 காந்தியின் திருவுளக் கதிரால்—உளக்
கட்டவிழ்ந் தலர்ந்ததக் காதல்
ஏந்திய 'சுதந்திரத்' தேனை—உயிர்
இனித்திட ஊட்டுமக் காதல்.

## 10. காதற் கனல்

(தலைவி கூற்று)

1 காதலூறிக் கனிந்துயர் வாய்மையிற் கலந்து
தன்னியல் தானென வோங்கிடின்
சாதலேனுந் தளர்ந்துயிர் பேணுமோ தன்னின்
வேறுள தென்றது காணுமோ
ஆதலோடிங் கழித்தலுங் காதலென் றன்பி
னைந்திணை யன்றுரை செய்தனர்
ஈதலாதுயர் பேரின்ப வீட்டினை யெய்துஞ்
செந்நெறி எந்நெறி சொல்லுமின்.

## வேறு

2 தேன ழைந்துயர் தென்றலும் வீசுதே
தெய்வத் தண்கதிர் சேண்முழு தாளுதே
ஊன ழைந்துயிர் ஊற்றின்பங் காலுதே
உண்மைக் காத லுரைத்ததிவ் வாய்மையே.

3 உள்ள வுள்ளவென் உள்ள முருக்குதே
உணர்ச்சி வீறி யுலகை மறக்குதே
மெள்ள வந்தெனை நாணமும் வௌவுதே
வீட்டி லன்னையின் வெவ்வுரை கொல்லுதே.

4 காத லுண்மையைக் கண்டிலர் பெற்றவர்
கட்டுப் பாடெனுங் காரிருள் கண்டனர்
சாத லன்றித் தனித்துணை காண்கிலேன்
தண்ட மிழ்த்திருச் சான்றவர் போற்றுமின்.

5 உணர்ச்சி யூறி யுருத்தெழு காதலின்
ஒளியை யிவ்வுல கேற்குதல் சாலுமோ
புணர்ச்சி தன்னுடன் பொய்யுடற் கென்தொடர்
புகழு டற்கொடு பொன்லுல கெய்துவேன்.

## 11. நன்றியுள்ளம்

ஒருநாள் அம்மா திருநெல் வேலி
மருமகள் வீட்டில் மணப்பேச் சென்று
வெள்ளித் தட்டத்தில் வெற்றிலை யோடு
தெள்ளிய தீஞ்சுவைச் சிற்றுணக் கொண்டு
வெள்ளென எட்டு மணிக்குப் போனார்
பள்ளிக் கென்று பவளமும் சென்றாள்
வித்தியா லயத்தில் விபுலா னந்தரின்
முத்தமிழ்ச் சிலம்புச் சொற்பொழி வென்றே
அத்தானும் அக்காவும் அகன்றார், அண்ணா

பத்தரைக் கோடும் படத்திற் கேகினர்
ஐயா கட்டிலில் அயர்ந்து விட்டார்
தையற் பொறியில்யான் சட்டை தைத்தேன்
தம்பி தண்ணீர் அள்ளி விளையாடச்
செம்பு கொண்டு கிணற்றுக் கோடினன்
நில்லடா தம்பி நீதண்ணீர் அள்ளாதே
சொல்லவா ஐயாவுக் கென்றுயான் தொடர்ந்தேன்
தம்பி முந்திப்போய்த் துலாவைத் தாழ்த்தி
வெம்பி யான்புலம்ப வீழ்ந்தான் கிணற்றுள்
ஐயோ தம்பி கிணற்றுள் வீழ்ந்தான்
ஐயா வோவென அலறிக் கூவினேன்
வந்திலர் ஐயா வடக்கு வேலியால்
பந்தடிக் கோலுடன் பாய்ந்தான் ஒருவன்
பாய்ந்தவன் எட்டிக் கிணற்றைப் பார்த்தான்
பாய்ந்தனன் கிணற்றுள் பார்த்தேன் அதற்குள்
தோய்ந்தஎன் தம்பியைத் தோளோ டணைத்துப்
போந்தனன் மேலே பொன்மலை போல்வான்
ஈரம் போக்கியும் தலைகீழ் ஆக்கியும்
ஆரம்ப உதவி அனைத்தும் செய்தான்
தண்ணீர் குடித்துத் தளர்ந்து போனன்
வெந்நீர் கொடுக்க வேண்டும் என்றான்
வெந்நீர் எடுக்க வீட்டிற்குச் சென்றேன்
அண்ணா வோடு ஐயாவும் வந்தார்
சொன்னேன் நடந்ததைத் துடித்தார் ஐயா
அண்ணா ஓடி அந்த வீரனைத்
தழுவிப் போற்றித் தண்ணளி செய்தார்
அழுத வண்ணம் அம்மாவும் அடைந்தார்
என்தன் புதல்வனின் இன்னுயிர் காக்க
வந்த நல்லூர்க் கந்தன் நீயென்றே
அந்த இளைஞனை அம்மா புகழ்ந்தார்
ஐயா நிறைந்த அன்பி னோடு
கையால் அவனின் முதுகைத் தடவி

செய்யாமல் செய்தவுன் உதவிக் கென்ன
கைம்மாறு செய்வோம் என்று கழறினர்
உங்களின் அன்பே உயிரினும் பெரிதென
அங்கை கூப்பியவன் ஐயாவை வணங்கினன்
என்தன் உள்ளத்தில் என்று மில்லா
இன்ப உணர்ச்சி எழுந்தலை மோத
நின்றேன் அவனும் நிமிர்ந்தென்னைப் பார்த்தான்
அன்றே யானும் அவனை விழைந்தேன்
பணமும் பட்டமும் அல்ல அவனின்
குணமும் நன்றியும் என்னையாட் கொண்டன
அம்மாவும் ஐயாவும் அடுத்த மாதம்
எம். ஏ. இளங்கோவுக் கென்னைக் கொடுக்கப்
பொருத்தம் பார்த்து வீடும் புதுக்கினர்
வருத்தமும் அச்சமும் என்னுயிர் வாட்டின
சென்ற கிழமையென் சிந்தையில் உள்ளவை
ஒன்றும் ஒளியாமல் அம்மாவுக் குரைத்தேன்
அம்மா ஆயிரம் சிங்கமாய் ஆர்த்தார்
எம்—ஏ வேண்டாம் ஏழையா வேண்டும்
என்றெனைத் திட்டி நெருப்பாய் எரிந்தார்
தன்தலை வெடிக்கத் தடியால் மோதினர்
ஐயாவும் வந்திதைக் கேட்டதும் அதட்டிக்
கையால் ஓங்கியென் கன்னத்தில் அறைந்தார்
குணமும் கொள்கையும் உதவியும் கொள்ளார்
பணமும் பட்டமும் பெரிதெனப் பார்க்கிறர்
ஒடியல் கூழை உப்பின்றிக் காய்ச்சிக்
குடிக்கும் வறுமையில் துடிக்க நேரினும்
என்னுயிர்த் தம்பியின் இன்னுயிர் ஈந்த
மன்னெழில் வள்ளலை யன்றி இப்பிறப்பில்
இளங்கோ வல்ல இந்திரன் ஆயினும்

இணங்கேன் மணக்க என்பதை என்தன்
அன்னையும் தந்தையும் அறியும் வண்ணம்
இன்னொரு முறைநீ இயம்புவாய் தோழி
மறுத்துரைத் தாரேல் வாழேன் என்பதை
உறுத்தி வருதலும் உனக்குக் கடனே.

## 12. கனவு தந்த காதல்

1 ஆவிக்குள் ளேநிழ லாடும்—என்
அன்புக் குரியநல் அமிழ்தம்
தூவியந் தோகையின் சாயல்—என்
துயிலைக் கெடுத்திட லாமோ.

2 கல்விக் கழகமென் றுணராள்—என்
கலையின் நிலையினைத் தெளியாள்
அல்லிக் கமலங் குவிந்தோ—என்
அகத்தை மலர்த்திட வந்தாள்.

3 நண்பர்கள் பக்க லுறங்க—என்
நாணங் குலைத்திட லாமோ
பெண்களின் தெய்வமென் றுலும்—என்
புலனை மயக்கிட லாமோ.

4 நிலவு பொழிந்திடும் முறுவல்—என்
நெஞ்சை யளந்திடும் விழிகள்
உலவு தென்றலைப் போலே—உயிர்
ஊற்றங் கனிந்திடும் மென்மை.

5 அழகுக் குயிர்தருஞ் செல்வி—என்
அன்பை விழைவது போலே
மழலை மொழிகளா லென்னை—நீர்
வாழ்கபல் லூழிக ளென்றுள்.

6 என்னை மறந்திட்ட நிலையில்—காதல்
இன்ப வெறிமிகக் கொண்டு
மின்னை யணைத்திட வென்றே—கைகள்
வீசி விழித்திட லானேன்.

7 தழுவிய கைகளின் நடுவே—என்
தலையணை தங்கிடக் கண்டேன்
பொழுது விடிந்ததும் நண்பர்—யான்
புகன்றவை கூறி நகைத்தார்.

8 காதற் கொருகாவ லுண்டோ—இன்பக்
கனவின் துணையுள போது
போதிற் பொலிந்திடும் திருவும்—என்
பொறிகள் நுகர்ந்திட வந்தாள்

9 உள்ளங் கவர்ந்தெழு மன்பு—நல்
உயிரிற் கலந்துணர் வாகிக்
கள்ளங் கொளுங்காத லின்பம்—ஓர்
கனவின் பயனெனக் கண்டேன்.

10 கண்கள் விழித்திலாக் காலம்—என்
கருத்து விழித்திடுங் காலம்
பெண்கள் பெருந்தவச் செல்வி—கனுப்
பேதை யுடன்வரு வாளோ.

## 13. இன்று பொங்கல்

1 செங்கதிரோன் ஒளிபரப்பித் திரைகடல்மேல் எழுந்தான்
சிரித்தனசெந் தாமரைகள் செந்தமிழ்நா டெங்கும்
பொங்கலின்று பொங்கலெனப் புள்ளினங்கள் ஆர்த்த
புலவர்களும் உளமலர்ந்து புதுக்கவிகள் புனைந்தார்

2 உழுதுண்டும் பிறர்க்கீந்தும் உலகோம்பும் ஒளியால்
உயிர்விடினும் உண்மைநிலை உலையாத வீரர்
தொழுதுண்டு வாழாத தோள்வலியை வேண்டித்
தூயசுடர்க் கதிரோனைத் தொழுகின்ற பொங்கல்

3 சேல்போல விழியுருட்டுந் தெரிவையர்கள் சேர்ந்து
திங்கள்முகம் வியர்வரும்பச் செந்நெல்லைக் குற்றிப்
பால்போலத் தீட்டியநல் அரிசியினைப் பார்த்துப்
படர்முல்லை அரும்பவிழ்ந்து பகல்மலரும் பொங்கல்

4 தேமாவின் தீங்கனியும் செங்கரும்புந் தேனும்
செழும்வாழைக் கொழும்பழமும் சிறந்தவைகள் தேடிப்
பூமாலை தூக்கியொளிர் பொன்விளக்கும் ஏற்றிப்
புதுப்பானைக் கிஞ்சியிலை மஞ்சள்இலை புனைந்து

5 பகலவனை வரவேற்றுப் பல்லாண்டு பாடிப்
பசுப்பாலில் உலைவைத்துப் பாற்பொங்கல் பொங்கி
மிகவுவகை யுடன்வந்த விருந்தினரை ஊட்டும்
மெல்லியலார் கைவளைகள் விரைந்தொலிக்கும் பொங்கல்

6 கரும்பூற்றும் கருக்கண்டும் கனிப்பிழிவுங் கலந்து
காய்ச்சியிளம் பதத்தெடுத்த கட்டியினை வந்த
விருந்தினர்கள் விழைந்தருந்த விளைகின்ற இன்பம்
வேளாளர் உயிர்தளிர்க்க விருந்தாகும் பொங்கல்

7 விற்கொடியும் புலிக்கொடியும் மீன்கொடியும் தாங்கி
வீரமுடன் தமிழகத்தை மூவேந்தர் ஆண்ட
கொற்றமுர சொலிகேட்டுக் குதுகலிக்கும் தமிழர்
கொண்டாடுந் தைப்பொங்கற் கொண்டாட்டம் இதுவே.

8 ஆட்சியின்றி அடிமைகளாய் அல்லலுறும் போதும்
அன்பீகைப் பண்பாட்டை ஆவியெனக் காத்து
மாட்சிபெறும் தமிழரினம் வழிவழியாய்ப் போற்றும்
வாய்மைதனை நிலைநாட்டி மலர்கின்ற பொங்கல்.

9 கொஞ்சுமிளங் குதலைமொழிக் குழந்தைகளுங் கூடிக்
கூத்தாடி வெடிகொளுத்திக் கொண்டாடும் பொங்கல்
நெஞ்சினிலே கற்பினொளி நிழலாட நின்று
நேரிழையார் காதலரை நினைந்துதொழும் பொங்கல்.

10 மழைபொழிந்து வயல்விளைந்து வறுமையின்றி மக்கள்
மகிழ்ச்சியுடன் வாழவழி வழங்கியருள் என்றே
விழைவுடனே நெஞ்சுருகி வெயிலவனை இரந்து
வேண்டுகின்ற அன்பருளம் மிகமலரும் பொங்கல்.

11 அருள்பூத்து அறங்கனிய ஆண்டகைமை வீறி
ஆளுகின்றோர் தமிழகத்தில் தமிழர்களே ஆகப்
பொருள்பூத்துப் புகழ்பூத்துப் பொன்பூத்து நல்ல
புலம்பூத்துப் பொலிகவெனப் பொங்குகவே பொங்கல்.

## 14. தீபாவளித் திருநாள்

1 அறத்தெய்வம் முடிசூட்டி ஆட்சிசெய்யுந் திருநாள்
அன்புநெறி உலகெங்கும் அலைமோதுந் திருநாள்
திறத்தோங்கும் செயல்வீரர் சிந்தைமகிழ் திருநாள்
திருவளரும் உயர்தீபா வளியெங்கள் திருநாள்.

2 புதல்வர்களும் புதல்வியரும் பொன்னுடை அணிந்து
பொலிகின்ற புத்தெழிலைக் கண்டுகண்டு பெற்றோர்
இதயமதில் இன்பவெறி எழுகின்ற திருநாள்
இரப்போரும் ஈவோரும் இல்லாத திருநாள்.

3 "மாப்பிளை"யைப் பெண்வீட்டார் வரவேற்குந் திருநாள்
மணமக்கள் குதுகலமாய் வாழ்கின்ற திருநாள்
பாப்புனைந்து திருமாலைப் பணிகின்ற திருநாள்
பழங்கோபம் விட்டுறவு பயில்கின்ற திருநாள்

4 கொடுகிவிழும் கூன்கிழவி கோடிகட்டி நல்ல
குமரப்பிள்ளை போலழகு கொள்கின்ற திருநாள்
படுகிழவன் பட்டுடுத்துப் பழம்வீரம் பேசிப்
பதினறு வயதாளன் பண்புகொளுந் திருநாள்.

5 புதுப்புனலில் முழ்கிநல்ல புத்தாடை புனைந்து
பொன்தட்டில் காணிக்கைப் பொருளேந்திச் சென்று
மதுத்துளிக்கும் மலர்தூவி இறைவனடி வாழ்த்தி
மங்கைநல்லார் மக்களுய்ய வரம்வேண்டும் திருநாள்.

6 வண்ணவண்ணச் சட்டையிட்டு மலர்சூட்டிக் கொண்டு
மழலைமொழிக் குழந்தையினைத் தாய்மகிழ்ந்து கொடுக்கக்
கண்ணிலொற்றித் தந்தையுளங் களிக்கின்ற திருநாள்
கன்னியர்கள் காதலரைக் காண்கின்ற திருநாள்.

7 காதலரும் பாவலரும் கடிதங்கள் பாக்கள்
கட்டுரைகள் எழுதியுளங் களிக்கின்ற திருநாள்
போதலரும் பருவந்தேர் வண்டுகள்போற் புலவோர்
"புலனுவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணுந்" திருநாள்.

8 கொல்லுகின்ற கொடியோனும் கோடியுடுத் தாடும்
குழந்தைகளைக் கண்டுள்ளம் குழைகின்ற திருநாள்
நல்லகுலப் பெண்களுந்தம் நாயகரை வணங்கி
நண்ணுபுகழ் விருந்தினரை நன்ருற்றுந் திருநாள்.

9 எல்லையிலா ஆற்றலெலாம் எய்தியிந்த உலகில்
இமையம்போல் இறுமாந்து வாழ்கின்ற வீரர்
அல்லல்செய் துலகுயிரை அலைத்திடுவா ராகுல்
அறங்கொல்லும் அவரையென அறிவுறுத்துந் திருநாள்

10 இன்பமே எந்நாளும் எமக்கென்று பாடி
எல்லோரும் ஓரினமாய் இந்நாட்டிற் கூடித்
துன்பமே பகையென்று சூழ்ந்தெம்மை வாட்டும்
தொல்லசுரர் குலம்வீழத் தொண்டாற்றி வாழ்வோம்.

# காவியம் I.

# கற்பனைக் காதல்

## 1. நிலைக்களம்

### ஆய்வும் நுகர்வும்

1 ஆவியில் அமுதாய் ஊறி
ஆனந்தம் அளிக்கும் நல்ல
காவிய வகுப்பை யானும்
கருத்துடன் நடாத்தி வந்தேன்;
பாவையர் இளைஞர் கற்ற
பண்டிதர் பாவல் லோர்கள்
யாவரும் வகுப்பில் சேர்ந்தார்;
ஆர்வத்தால் எழுச்சி கொண்டேன்.

2 முல்லையின் பந்தர் சூழ்ந்த
முன்றிலில் மணலைத் தூவிப்
பல்வகைத் தவிசும் இட்டுப்
படைத்திடும் பள்ளி தன்னில்
எல்லையில் உவகை யோடும்
இருந்தவர் இனிது கேட்க
நல்லிசைப் புலவர் நூலின்
நயமெலாம் நவில லுற்றேன்.

3 சேரனின் சிலம்பி னேடு
திருக்குறள் பத்துப் பாட்டும்
ஆரமு தென்னக் கம்பன்
ஆக்கிய கவிதை, ஈசன்
சீரருள் வெள்ளந் தோய்ந்த
சேக்கிழார் செய்யுள் எல்லாம்
ஓரிரு பருவந் தன்னில்
உரைத்திட உணர்ச்சி கொண்டார்.

4 சிந்தா மணியும் கலித்தொகையும்
தேம்பா வணியும் நற்றிணையும்
செந்தேன் மணிமே கலையினுடன்
சீருப் புராணம் குறுந்தொகையும்
நந்தா இன்பம் நிழலாட
நாளும் பொழுதும் நயந்துரைத்தேன்
வந்தார் கவிதை வளங்கனிய
மகிழ்ந்து மகிழ்ந்து கேட்டார்கள்.

5 பழகு தமிழின் புதுப்புலவன்
பாரதி யாரின் கவிதைகளும்
தழுவு சுவைத்தீந் தமிழ்ப்புலவன்
தங்கத் தாத்தா கவிதைகளும்
மழலை மொழியின் கவிமணியார்
வாரி வழங்கும் கவிதைகளும்
அழகும் சுவையும் பெற்றவகை
ஆய்ந்தும் நுகர்ந்தும் அறிந்தார்கள்.

## 2. நிலைக்களம்

### கவிதைகள் புனைவோம்

6 இலக்கிய இன்பம் என்னும்
இன்சுவை அமுதம் உண்ட
நலத்தியல் அவையோர் எல்லாம்
நற்றமிழ்ப் புலமை வீறி
நிலத்தியல் நீரைப் போல
நிழலிடும் கவிதை உள்ளக்
கலப்பினுல் அள்ளுப் பட்டுக்
கவிதைகள் புனைவோம் என்ருர்.

7 எங்தெந்தப் பொருளில் நாங்கள்
இயற்றுவம் கவிதை என்றே
வந்தந்தக் கற்றோர் என்னை
வணக்கமாய் மகிழ்ந்து கேட்டார்
சிந்தித்தென் உளத்திற் பட்ட
சிறப்புறு பொருளை எல்லாம்
முந்துற்ற ஆர்வத் தோடும்
மொழிந்திட அவர்கள் ஏற்றார்.

8 இங்ஙனம் கவிதைக் கான
இயற்பொருள் இயம்பும் என்முன்
மங்கையர் போற்றும் நல்லாள்
வள்ளியென் றுரைக்கும் தூய
கொங்கலர் கூத்தற் செல்வி
கொடியிடை நுடங்க வந்து
பொங்கிய ஆர்வம் விஞ்சப்
பொன்மகள் போல நின்றாள்.

9 நின்றவள் என்னை நோக்கி
நெஞ்சினை அள்ளி ஆவி
ஒன்றிய உணர்வில் என்தன்
உள்ளொளி நிழலை வீசக்
குன்றினின் தலைமேல் நின்று
குதித்திடும் அருவி போல
இன்றுயர் கவிதை பாட
எப்பொருள் ஏற்ற தென்றாள்.

## நான்

### புனைகுவம் காதற்பாக்கள்

10 உள்ளொளி நிழலிட் டாட
உணர்ச்சியின் ஊற்றம் வீற
அள்ளிய ஆர்வத் தால்நீ
ஆயிரம் ஊழி நிற்குந்
தெள்ளிய கவிதை பாடச்
சிறந்தது காதல் ஆகும்
வள்ளியுன் மனத்தில் காதல்
மலர்ந்திடக் கவிதை வாழும்.

11 கற்பனைக் காதல் உன்தன்
கவிதையின் பொருளாய்க் கொண்டால்
அற்புதக் கவிதை நீயும்
ஆக்கலாம் ஐயம் இல்லை
பொற்பலர் கலைத்தேன் சொட்டும்
புதுமலர் அனையாய் யானும்
மற்றிதற் காகும் நல்ல
வழியொன்று வழுத்து கின்றேன்.

12 காதலன் நானும் உற்ற
காதலி நீயும் என்றே
போதலர் திருவைப் போல்வாய்
புனைகுவம் காதற் பாக்கள்
ஏதமொன் றிதனில் இல்லை
இலக்கியப் படைப்பு மாகும்
ஏதுனக் கிதன்மேல் எண்ணம்
இன்தமிழ் மரபும் கண்டாய்.

## அவள்

### புலவர்தமக்கோர் விருந்து

13 இன்பத் தமிழின் இலக்கியங்கள்
இனிக்க இனிக்க எனக்கூட்டும்
அன்புக் குரவன் நீருங்கள்
ஆணை வழியே நின்றடியாள்
என்றும் அழியாப் பேரின்பம்
எய்தும் தெய்வக் காதலியாய்க்
கன்றுக் குருகும் புனிற்றுப்போற்
காதற் கவிதை புனைகின்றேன்.

14 இறைவன் தன்னைக் காதலனாய்
எண்ணிப் பாடும் அடியார்போல்
பொறையும் புலமைப் பெருவாழ்வும்
பொலியும் குரவ யானும்மை
நிறையும் காதல் தலைவனென
நினைந்து நெஞ்சம் நெக்குருகிப்
புனையுங் காதற் கவிதைகளும்
புலவர் தமக்கோர் விருந்தாகும்.

15 அன்புக் குரவ! தமிழ்மரபாம்
ஐந்திணை அன்பின் வழிநிற்கும்
இன்பத் தலைவி என்றென்னை
எண்ணி எண்ணி இறுமாந்து
பொன்புக் கலரும் எழிலேபோல்
பொருந்தும் பிரியாக் காதலினால்
என்புக் கினிக்கும் கவிதைகளை
இன்று புனைந்தே ஈந்தருள்வீர்.

## நான்

### பெண்ணின் தன்மை

16 காதலின் அணைப்பே இன்பம்
கனிந்திடும் வாழ்வுத் தென்றல்
ஓதரும் உணர்ச்சி ஊற்றுல்
உளங்கலந் துயிரொன் றுனேர்
சாதலும் பிறப்பும் இல்லாத்
தனிநிலை அடையச் செல்லும்
பாதையின் தொடக்கங் காணப்
பயில்வதுங் காதல் கண்டாய்.

17 உலகுயிர் அனைத்துங் காதல்
உணர்ச்சியால் ஒளிபெற் றோங்கி
மலரெழில் பூத்த வாழ்வே
வையத்தின் செல்வ மாகும்
புலவரின் கவியுந் தெய்வப்
புலநெறி மரபும் ஆய்வுக்
கலைகளின் படைப்பும் எல்லாங்
காதலின் பயனே கண்டாய்.

18 உன்னெழில் உருவை நோக்கி
ஊற்றெழுங் காத லாலே
கன்னலைச் சுவைத்தல் போலக்
கம்பனின் கவிதை இன்பம்
சொன்னதை எண்ணி எண்ணிச்
சுரந்திடும் அமுதை வாரிப்
பன்னரும் ஊழி காலம்
பருகுவேன் பாடி வாழ்வேன்.

19 தேனை வெல்லுந் தீஞ்சுவைசேர்
சிலப்பதி காரங் கற்றிடும்நாள்
கானல் வரியில் கனிந்தொழுகும்
காதல் நலத்தின் சுவையுந்தன்
ஊனை உருக்க நீயெந்தன்
உளத்தை உருக்கி ஒன்ருனய்
போன கிழமை நல்லூரில்
புனித வதியோ டுனைக்கண்டேன்

20 கன்னிமை நிறைந்த இன்பக்
கரும்புனைக் கவிதை என்னும்
இன்னமு தத்தில் இட்டே
இலக்கியச் சாறும் சேர்த்து
மன்னிய காதல் என்னும்
வண்தமிழ்க் கலத்தில் ஊற்றி
என்னுயிர்த் தீயில் காய்ச்சி
இனித்திடும் பாகாய் உண்பேன்.

21 உன்னையே நினைந்து பாடி
உள்ளம்நான் உருகும் வண்ணம்
என்னையே ஏவு கின்ற
இன்தமிழ் ஊழி வாழ்க!
பொன்னையே உருக்கிச் செய்த
புதியபூம் பாவை போல்வாய்!
என்னையேன் கவர்ந்தாய் நீயும்
இதுவன்ருே பெண்ணின் தன்மை.

## அவள்

### சுப்பிரமணியம் பூங்கா

22 செந்தமிழ்ப் புலமை வெள்ளம்
தேன்சுவைக் காத லோடு
கொந்தளித் தெழுந்து மோதிக்
கொழுஞ்சுவைக் கனியின் சாறுய்ச்
சிந்தனை செழிப்புக் கொள்ளத்
தீட்டிய காதற் பாக்கள்
இந்திரன் அனையாய் என்தன்
இதயத்தில் இனிமை ஏற்றும்.

23 கற்பனைக் காதற் பூங்கா
களிப்புடன் விரைந்து செல்வோம்
அற்புத நிலவில் தென்றல்
அமுதமாய் வீசும் காலம்
நற்சுனை மருங்கில் கூடி
நாம்பெறும் இன்பம் போல
உற்றிடும் ஒருபே ரின்பம்
உலகினில் வேறும் உண்டோ?

24 காவியம் நானே யாகக்
கவிஞனும் நீயே யாகி
மேவிய நுகர்ச்சி ஒன்றே
வீட்டின்பம் ஆவ தல்லால்
ஆவியில் இனியாய் வேறோர்
ஆக்கமும் அடைதற் கில்லை
காவலும் கட்டும் எல்லாம்
கற்பனைக் காதற் குண்டோ?

25 நல்லூரிற் புனிதத் தோடு
நான்நின்ற போது நீங்கள்
கல்லூரித் தோழ ரோடு
கலித்தொகைக் காட்சி ஒன்றை
எல்லோரும் சுவைக்கும் வண்ணம்
எழுதுவேன் நாளைக் கென்று
சொல்லிடும் உரையைக் கேட்டுத்
துளித்ததென் உள்ளம் தேனாய்.

26 கன்று கலக்கிய சின்னீரைக்
களிறு தான்முன் உண்ணுமல்
ஒன்றிடும் அன்பால் மடப்பிடியை
ஊட்டியே உண்ணும் எனநீங்கள்
அன்றோர் கலித்தொகைச் செய்யுளினல்
அன்பின் ஐந்திணை நலங்காட்டி
என்றன் உளத்தினை ஈர்த்ததெலாம்
எண்ணி யான்மிக இறுமாந்தேன்.

27 சொல்லெழில் யாழ்ப்பா ணத்துச்
சுப்பிர மணியங் காவில்
நல்லிசைப் புலவ நீரும்
நாலரை மணிக்கு வந்தால்
எல்லையில் லாத காதல்
இன்தமிழ் இயற்கை இன்பம்
புல்லியும் புலந்தும் போற்றிப்
புதுநலம் பூத்து வாழ்வோம்.

28 மச்சான் நீங்கள் எனைக்காண
வந்தால் மறந்து போகாமல்
கச்சான் கடலை ஒருகொத்தும்
கலைக்கதிர் பொங்கல் மலர்ஒன்றும்
புத்தம் புதிதாய்த்தங் கப்புலவன்
புனையும் இலங்கை வளமொன்றும்
மெச்சும் "பீடா" வெற்றிலையும்
விருந்துங் கொண்டு வந்திடுவீர்.

29 பூங்காவில் நீங்கள் வந்து
புதுநெல்லி மரத்தின் பக்கம்
ஏங்காமல் இருங்கள் யானும்
ஏணியில் சறுக்கி விட்டு
நீங்காமல் நிற்குந் தம்பி
நிலாவண்ணன் தன்னைக் "கல்கி"
வாங்கிவா என்று போக்கி
வந்துங்கள் விருந்தா கின்றேன்.

30 நாலரை மணிக்கும் பின்தான்
நல்லூருக் கப்பா செல்வார்
வேலவன் பூசை கண்டு
வீட்டிற்கு வந்து "காரில்"
மாலதி அக்கா தன்னை
மருதனு மடத்தில் விட்டு
மாலையேழ் மணிக்குப் பூங்கா
வந்தெனைக் கூட்டிச் செல்வார்.

31 அப்பா வின் "கார்" வருமோசை
அறிவேன் யானும் ஆதலினல்
எப்போ தும்போல் நடுங்காமல்
இதுதான் தமிழின் சுவையென்று
முப்பால் நூலில் வள்ளுவனுர்
மொழிந்த இன்பப் பால்மரபைத்
தப்பா தடையும் தலைமக்கள்
நாமென் றுள்ளம் தழைத்திடுவோம்!

## நான்

### மூவாத் தமிழின் சாயல்

32 காதலைக் கவிதை ஆக்கிக்
கருத்தினைக் கவர்ந்து வாயால்
ஓதரும் வெறியை ஊட்டி
உன்னையே என்னுள் வைத்த
போதுறை திருவே உன்தன்
புலமையை உணர்ந்து விட்டேன்
ஏதெனக் கிதன்மேற் செல்வம்
என்றைக்கும் இன்பந் தானே.

33 சிந்தா மணியின் இன்பம்
சேரன் சிலம்பின் இன்பம்
வந்தார் என்தன் உளத்தை
வாரி அள்ளும் வண்ணம்
கொந்தார் கூந்தற் குயிலே
கூடுங் கவிதைக் காதல்
தந்தாய் இதன்மேல் இன்பம்
தண்ணூர் தமிழில் உண்டோ?

34 கடிதக் கவிதை தனில்நீ
காட்டும் காதல் முலைக்
கொடியில் குலுங்கும் மலர்போல்
குழந்தை தவழும் எழில்போல்
முடிவில் அன்பைச் சுரந்து
மூவாத் தமிழின் சாயல்
வடியும் சுவையாய் மலர்ந்தென்
மனத்தை வாரிக் கொள்ளும்.

35 காதலி! உன்னை நான்முன்
கண்டிடுங் கல்விச் சாலை
போதரும் வழியில் உன்தன்
பொன்னடி பதிந்த சாயல்
ஆதர வாக நீயும்
அமர்ந்திடும் "காரின்" மெத்தை
ஓதிவை அனைத்தும் உன்தன்
உருவமாய் எனக்குத் தோன்றும்.

36 காப்புடன் "கல்கி" நல்ல
கலைக்கதிர் கச்சான் கண்டால்
பூப்புரை முகத்தாய் உன்தன்
பொன்னுரு முழுதுங் காண்பேன்
யாப்புடன் அமைந்த பாவில்
அணியியல் நூலில் கம்பன்
காப்பியக் கடலில் உன்தன்
கற்பனைத் திறத்தைக் காண்பேன்.

37 வீரகாளி அம்மன் கோவில்
வீதியில் வெள்ளிக் கிழமை
காரைக்குடி அருணு சலத்தின்
கச்சேரி நடக்கும் அப்பா
ஊரிலே இல்லை நல்ல
உவகைதான் நமக்கு நானும்
"காரிலே, அக்கா வோடு
வருகின்"றேன் கண்டு கொள்வோம்.

38 என்றுநீ எழுதி என்னை
ஏமாற்றி விட்டாய் நானும்
அன்றந்தக் கச்சே ரிக்கென்
அன்பேநீ வருவாய் என்று
சென்றுன்னைத் தேடித் தேடி
தெருவெல்லாம் திரிந்தேன் ஐயோ
ஒன்றும்நீ அதனைப் பற்றி
உரைத்திலை ஊமை யானுய்.

39 கல்வியும் கவிதைப் பண்பும்
கலந்திடும் கலைமாச் செல்வி
சொல்லிய வண்ணம் நீயும்
சுப்பிர மணியங் காவில்
வல்லிநுண் மருங்கு நோவ
வந்தெனைக் களவிற் கூடி
நல்லிசைத் தமிழ்போல் இன்பம்
நல்கியென் ஆவி காப்பாய்.

40 வள்ளியென் மடிமேல் உன்னை
வாரியே தூக்கி வைத்துக்
கள்வெறிக் காத லோடு
கற்பனை கலந்து பாயும்
வெள்ளம் போற் பாரதியார்
விளம்பிடும் குயிலின் பாட்டை
அள்ளிசை யாழிற் பாடி
ஆயிரம் முத்தம் ஈவேன்.

## அவன்

### மாணவி வணங்குகின்றேன்

41 கற்பனைக் காதல் எங்கள்
கவிதையின் பொருளே என்று
நற்றமிழ்ப் புலவ நீங்கள்
நவின்றதை நானும் நம்பி
உற்றிடும் காத லாலே
உங்களை விழைதல் போலச்
சொற்றிடும் கவிதை பாடித்
துன்பத்தைத் தேடிக் கொண்டேன்.

42 கனிச்சுவைத் தமிழால் எங்கள்
கருத்தினை அள்ளி அள்ளி
இனித்திடும் காதற் பாக்கள்
இயற்றுவோம் ஏதம் இல்லை
தனிப்பெரும் முதலாம் ஈசன்
தாளிணை பரவல் போல
நினைத்திடு நங்காய் என்ற
நீங்களே மறத்தல் நன்றோ!

43 கற்பனைக் காதல் என்னுங்
கருத்தினை மறந்து நீங்கள்
சொற்பனங் கண்டேன் என்றும்
சோலையில் என்னைக் கூடல்
அற்புதத் தமிழில் ஆய்ந்த
ஐத்திணை மரபே என்றும்
பற்பல பகர்ந்து நொந்து
பாடுதல் பண்போ சொல்லீர்!

44 கற்பனை தன்னை மெய்யாய்க்
கருதிநீர் காதல் கொண்டெ
பொற்றொடி நீயே என்தன்
புகலெனப் புலம்பி நைந்து
நிற்பதை எண்ணி எண்ணி
நெஞ்சகங் கலங்கு கின்றேன்!
கற்றுணர் நீங்கள் தெய்வக்
கற்பறங் கடக்க லாமோ?

45 கற்பனைக் காதல் என்னுங்
கவிதையில் வெறியை ஊட்டிக்
கற்பனை கடந்த தெய்வக்
காட்சியாய் விளங்கி என்தன்
இற்பிறப் பொழுக்கம் வாய்மை
இவையெலாம் புரக்கும் தூய
கற்பெனும் பெண்மைப் பண்பைக்
கவர்ந்திட நினைந்து விட்டீர்!

46 தெள்ளிய புலவ நீரும்
சிந்தனை திரிந்து விட்டீர்
உள்ளெழில் நிலையே அன்றி
உடலெழில் அழிந்து போகும்
கள்ளமும் வெளியிற் பூச்சும்
கண்ணிமைப் பொழுதில் மாயும்
வள்ளியென் மனத்தில் நீங்கள்
வாழ்ந்திடுங் குரவர் அன்றோ?

47 காரைக்குடி அருணா சலத்தின்
கச்சேரி நடக்குங் காலம்
ஆரைத்தேடி அலைந்தீர் ஐயோ!
அங்குயான் வரவே இல்லை
ஊரிற்கூடும் மக்கள் எல்லாம்
உக்கள்கா தலியென் றோதும்
பேரைத்தேடித் தருவ தற்கோ
பெரிதும் முயன்றுவரு கின்றீர்!

48 சிவத்திரு திகழும் வேலணையில்
திருமுறை விழாவின் இரண்டாம்நாள்
தவத்திரு குன்றக் குடியடிகள்
சாற்றிடுந் தமிழ்நான் மறைப்பொருளைச்
சுவைத்திடும் என்னைத் தொட்டழைத்துத்
தோழியர் சிரிக்க நீர்சிரித்தே
உவப்புறும் போதும் வெறுக்காமல்
உங்களைக் குரவ னெனக்கொண்டேன்.

49 கலையுணர் கரும்பே! உன்னைக்
காவிய வகுப்பிற் கண்டால்
அலையலை யாகச் சொல்வேன்
அருங்கவி நயங்கள் என்று
புலவநீ யாழ்ப்பா ணத்துப்
புதியநூல் நிலையந் தன்னில்
பலரெனை நகைத்துப் பார்க்கப்
பகர்ந்திடும் பண்டுந் தேர்ந்தேன்.

50 பொன்னெழில் அமுதில் தோய்த்துப்
புனைந்திடும் பாவை போல்வாய்
உன்னெழில் உருவங் காட்டும்
ஓர்படம் உதவு வாயேல்
என்னுயிர் எனக்குத் தந்த
இசையுனக் காகும் என்று
முன்னம்நீர் மொழிந்த தெல்லாம்
முகமனென் றெண்ணி விட்டேன்.

51 காவிய வகுப்பில் நீங்கள்
கவிநயங் காட்டும் போது
மேவிய பலருங் காண
விழைவுடன் என்னை நோக்கிப்
பாவியல் பயிலும் வள்ளி
பகரிதன் நயத்தை என்றே
ஆவலாய்க் கேட்ப தெல்லாம்
ஆக்கமென் றெண்ணி விட்டேன்.

52 தொழுதகும் குரவ நீங்கள்
சுப்பிர மணியங் காவில்
எழுதிய வண்ணம் வந்தே
என்னையும் தேட வேண்டாம்
முழுவதுங் கற்ப னையாய்
மொழிந்ததென் றுணர்ந்து கொள்வீர்
மழவிடை ஈசன் சான்ருய்
மாணவி வணங்கு கின்றேன்

## நான்

### வள்ளிநின் மாண்பு வாழ்க

53 மங்கைநின் கவிதை பெற்றேன்
மலர்ந்ததென் உள்ளம் எல்லாம்
எங்ஙனும் நிறைந்த காதல்
எழுச்சியால் இருகின் றேன்யான்
பொங்கிய வெள்ளக் காடாய்ப்
பொழியுது மழைதான் என்றும்
அங்குங்கள் நலத்தை ஈசன்
ஆக்குவான் அறிய வேட்கை.

54 வானொலிப் பேச்சுக் காகக்
கட்டுரை வரைகின் றேன்யான்
தேனொலித் தமிழில் நல்ல
தீங்கவி தீட்டி உங்கள்
ஊனுயிர்க் குகந்த கொள்கை
உரைத்திட நேரம் இல்லை
மானொடு மாறுங் கண்ணுய்
வாய்மையே காதல் வாழ்வு.

55 அழகினை மேலே போர்த்தே
அழுக்கினை மூடி எங்கள்
மழவிடை ஈசன் இந்த
வையத்தைப் படைத்து வைத்தான்
மழையெனும் கூந்தல் நீல
மயில்வண்ணம் வெளியில் அன்றிப்
பழகதன் உடலில் உண்டோ
பாம்பெழில் பகரப் போமோ?

56 உள்ளென்றும் புறமே என்றும்
உரைத்திடும் வேறு பாடு
கள்ளுண்ட வண்டைப் போலக்
கலையுண்டார் காண்ப தில்லை
வெள்ளம்போல் உணர்ச்சி வந்தால்
வேற்றுமை மறைந்து போகும்
கள்ளமும் அச்சப் பேயும்
காலற்று வீழ்ந்து மாயும்.

57 உடம்பின்றி உயிருக் கென்றும்
உயர்வில்லை, உணர்ச்சி இல்லை;
குடங்கொண்டு நீரை வார்த்தால்
குளிர்ந்திடும் முல்லைப் பூங்கா;
மடங்கலின் தோற்றங் கண்டால்
மான்கணம் மயங்கி வீழும்
தடங்கொண்ட நீரில் அன்றே
தாமரை மலர்ந்து வாழும்.

58 காந்தியார் கண்ட வாழ்வே
கடவுளின் கொள்கை அல்ல;
ஏந்திய வாளி ஞலும்
இறைவனைக் கண்டார் பல்லோர்;
ஆய்ந்துணர்ந் தடங்கி நின்ருல்
ஆலமும் அமுத மாகும்;
ஏந்திழை இவற்றுக் கெல்லாம்
எல்லையார் உரைக்க வல்லார்?

59 வெளியினில் பூச்சைப் பூசி
மினுக்கிடும் செயலால் அன்ரு
பளபள என்று தோன்றிப்
பயன்தரும் கதிரோன் சாயல்
மழைமுகில் கறுத்தால் அன்ரு
வையகம் வாழ்வு கொள்ளும்
குழைகளில் பச்சை வண்ணம்
கொடுத்தவன் ஈசன் அன்ரு!

60 உள்ளத்தின் உயர்ச்சி எல்லாம்
உடல்பெறும் எழுச்சி காட்டும்;
கள்ளத்தில் மறைவோர் வேடம்
கண்ணிமைப் பொழுதில் மாயும்
எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல
எங்குமாய்ப் பரந்து நிற்கும்
தெள்ளுற்ற உணர்ச்சி யன்ரு
தேடருஞ் செல்வ மாகும்.

55 அழகினை மேலே போர்த்தே
அழுக்கினை மூடி எங்கள்
மழவிடை ஈசன் இந்த
வையத்தைப் படைத்து வைத்தான்
மழையெனும் கூந்தல் நீல
மயில்வண்ணம் வெளியில் அன்றிப்
பழகதன் உடலில் உண்டோ
பாம்பெழில் பகரப் போமோ?

56 உள்ளென்றும் புறமே என்றும்
உரைத்திடும் வேறு பாடு
கள்ளுண்ட வண்டைப் போலக்
கலையுண்டார் காண்ப தில்லை
வெள்ளம்போல் உணர்ச்சி வந்தால்
வேற்றுமை மறைந்து போகும்
கள்ளமும் அச்சப் பேயும்
காலற்று வீழ்ந்து மாயும்.

57 உடம்பின்றி உயிருக் கென்றும்
உயர்வில்லை, உணர்ச்சி இல்லை;
குடங்கொண்டு நீரை வார்த்தால்
குளிர்ந்திடும் முல்லைப் பூங்கா;
மடங்கலின் தோற்றங் கண்டால்
மான்கணம் மயங்கி வீழும்
தடங்கொண்ட நீரில் அன்றே
தாமரை மலர்ந்து வாழும்.

58 காந்தியார் கண்ட வாழ்வே
கடவுளின் கொள்கை அல்ல;
ஏந்திய வாளி ஞலும்
இறைவனைக் கண்டார் பல்லோர்;
ஆய்ந்துணர்ந் தடங்கி நின்ருல்
ஆலமும் அமுத மாகும்;
ஏந்திழை இவற்றுக் கெல்லாம்
எல்லையார் உரைக்க வல்லார்?

59 வெளியினில் பூச்சைப் பூசி
மினுக்கிடும் செயலால் அன்ரே
பளபள என்று தோன்றிப்
பயன்தரும் கதிரோன் சாயல்
மழைமுகில் கறுத்தால் அன்ரே
வையகம் வாழ்வு கொள்ளும்
குழைகளில் பச்சை வண்ணம்
கொடுத்தவன் ஈசன் அன்ரே!

60 உள்ளத்தின் உயர்ச்சி எல்லாம்
உடல்பெறும் எழுச்சி காட்டும்;
கள்ளத்தில் மறைவோர் வேடம்
கண்ணிமைப் பொழுதில் மாயும்
எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல
எங்குமாய்ப் பரந்து நிற்கும்
தெள்ளுற்ற உணர்ச்சி யன்ரே
தேடருஞ் செல்வ மாகும்.

61 இயற்கையோ டெந்த நாளும்
இருந்துநாம் வாழ லாமோ?
மயற்படும் பற்றை விட்டோர்
மரவுரி தரித்தல் ஏனோ?
கயற்புரை விழியாய் காந்தி
கதருடை அணிதல் கண்டாய்!
செயற்கையை வெறுத்தால் ஈசன்
திருக்கொன்றை சூட லாமோ?

62 தென்றலைக் குயிலை மின்னைச்
சிரித்திடும் புதிய பூவைக்
குன்றினின் அருவி ஊற்றைக்
கோலமா மயிலின் கூத்தை
என்றும்யான் பாடி இன்பம்
எய்திடும் தன்மை போல
உன்றன்பேர் எழிலைப் பாடி
உவத்தலில் குறையும் உண்டோ?

63 கற்பனைக் கவிதைக் கல்லாற்
கட்டிய காதற் கோட்டை
பற்பல ஊழி சென்றும்
பாழ்படப் போவ தில்லை;
அற்புதப் பார்வை இல்லார்
அழிந்திடும் உடம்பென் பார்கள்
பொற்புடன் புணர்ந்த உள்ளம்
புலமையின் ஊற்ற மாகும்.

64 கனவினில் உன்னைக் கண்டு
கலந்திடும் காதல் இன்பம்
தினமுமே என்னைக் காதல்
தீங்கவி பாடத் தூண்டும்;
மனமுமே தளர்ந்த தில்லை
வாய்மையான் கூறு கின்றேன்'
நனவிலே கிடையாப் பேற்றை
நல்கிடும் கனவே தெய்வம்

65 ஓட்டியே உலரும் என்றாய்!
உன்னெழிற் கன்னம் தன்னை
தொட்டியான் சுவைக்கும் போது
சுரந்திடும் காத லன்பால்
மட்டிலா இன்பம் பெற்றேன்;
மாயமும் மருந்தும் அல்ல
கட்டிவெஞ் சிறைவைத் தாலும்
கற்பனைக் கழிவுண் டாமோ?

66 பாட்டினில் உன்னை என்றும்
படைத்துநான் நுகர்ந்து கொள்வேன்;
ஏட்டினில் எழுதா இன்பம்
ஏழ்ஏழு பிறப்பும் எய்தி
நாட்புது மலராம் நின்னை
நயந்தொரு வண்டாய் நிற்பேன்;
ஆட்படு கற்ப னைக்கோர்
அரணில்லை அளவும் இல்லை.

67 கற்பனைக் காதல் இன்பம்
கனிந்திடுங் கவிதைக் காவில்
பொற்பினை ஈன்று வீறும்
பூங்கொடி நின்னைப் புல்லிப்
பெற்றிடும் இன்பம் போலப்
பேரின்பம் பிறிதும் உண்டோ?
கற்றுணர் நீயே என்தன்
கற்பனைக் காதற் செல்வம்!

68 உன்கையால் தொட்டு நீயும்
உதவிடும் படத்தில் என்றும்
மின்செய்நுண் இடையாய் நீயே
வீற்றிருந் தருள்செய் கின்றாய்!
அன்பர்கள் தெய்வ மாக
ஆதரித் தேத்துங் கல்லில்
பொன்செய்த மேனி ஈசன்
புகுந்தருள் செய்தல் போல.

69 எத்தனை ஊழி காலம்
என்னைநீ தெருட்டி னாலும்
முத்தினை வென்ற இன்ப
முறுவலால் என்னைக் கொல்லும்
பத்தினி வள்ளி என்றே
பாடியான் பயனுங் கொள்வேன்;
புத்தமு தூறுங் காதற்
புதியபூங் காவிற் காண்பேன்!

70 கலைமகள் அணையாய் எங்கள்
கற்பனைக் காதல் வாழ்வு
அலருறப் போவ தில்லை
அச்சம்நீ கொள்ள வேண்டாம்;
நிலவினிற் களித்தல் போல
நெஞ்சினில் நினைப்ப தெல்லாம்
புலனுணர் வாவ தன்றிப்
புலப்படும் பொருள தாமோ?

71 உன்னையான் தேடி உள்ளம்
உருகினேன் என்ப தெல்லாம்
கன்னலை வெல்லும் சொல்லாய்
கற்பனை யாகுங் கண்டாய்;
இன்னல்நீ எய்த வேண்டாம்!
இலக்கிய உணர்ச்சி யாலே
மன்னிடும் காதல் என்றும்
மாண்டிடப் போவ தில்லை.

72 கட்டினேன் காதற் கோட்டை
கற்பனைக் குயிர்நீ என்றே;
மட்டுணும் வண்டு போலுன்
வளர்புலம் மருவி நின்றேன்;
தொட்டுனைப் புணர யான்செய்
சூழ்ச்சியென் றெண்ணி அந்தோ
பொட்டணி நுதலாய் நீயும்
புலம்புதல் புலமை யாமோ?

73 காதலின் கற்ப னையாய்க்
கவிதைகள் புனைய வல்லாள்
மாதரின் மணியாம் என்தன்
மாணவி வள்ளி என்றே
ஓதரு முவகை கொண்டேன்
உண்மைமற் றிதனை நீயும்
தீதுறு நோக்க மாகச்
சிந்தித்துத் திகைத்து விட்டாய்.

74 "கனவினிற் கலத்தல் போலக்
கற்பனைக் காதற் பாக்கள்
புனைவதில் நீரும் உள்ளம்
பொலிந்தொளிர் புலமை பெற்றால்
அனைவரும் போற்றும் நல்ல
அழகிலக் கியமும் தோன்றும்
புனமயிற் சாயல்!" என்று
புகன்றதை மறந்து போனீர்!

75 செம்மைசேர் கவிதைப் பண்பால்
தெளிந்துளங் கலந்த காதல்
இம்மைசேர் பிறப்பில் எம்மை
இனித்திடும் தமிழாற் சேர்த்துத்
தம்மையே உணருஞ் சான்றோர்
தவநெறிப் பயன்போல் ஓங்கி
எம்மையே கூட்டி வைக்கும்
இறப்பிலா இன்ப வீட்டில்.

76 மாதவி மகளாய்த் தோன்றும்
மணிமே கலைபோல் நீயும்
ஆதலும் அழிவுங் காட்டி
அறநெறி புரக்கும் வண்ணம்
ஓதியென் உளத்தை மாற்றி
உள்ளொளி பெருகச் செய்யும்
மாதவத் தாட்டி யானாய்
வள்ளிநின் மாண்பு வாழ்க!

# காவியம் II.

# அவனும் அவளும்

## கவிதைக் கடிதம்

### 1. அவள்

**மறவேன் இந்த உதவி**

1 கரும்பின் இனிய தமிழைக்
கற்றுக் களிக்கும் புலவோய்
பொருந்து முடலின் நலத்தைப்
போற்றும் கும்மிப் பாக்கள்
சுரும்புண் தேனைப் போலச்
சொல்லும் பொருளுங் கனிய
விருந்தின் இயற்றி நாளை
வெள்ளிக் கிழமை தருவீர்.

2 வெள்ளிக் கிழமை எட்டு
மணிக்குப் பாட்டு வேண்டும்
வள்ளல் எனக்கு நீரே
மறவேன் இந்த உதவி
பள்ளிக் கூட விழாவில்
பாடி வெல்லா விட்டால்
எள்ளி நகைத்தே என்னை
இகழ்வார் தோழிப் பெண்கள்.

3 எங்கள் வீட்டுத் தெருவால்
ஏகும் பள்ளிச் சிறுமி
தங்க மலரின் கையில்
சரியாய் ஏழு மணிக்கே
உங்கள் பாட்டைக் கொடுங்கள்
உடனே எனக்குத் தருவாள்
பொங்கும் உங்கள் புலமைப்
புகழால் நானும் பொலிவேன்.

## 2. அவன்

### இதுவோ தமிழின் தன்மை

4 தெள்ளும் அறிவின் சாயல்
திருவின் திருவே உந்தன்
உள்ளம் மகிழும் பாக்கள்
உதவும் ஒளியும் பெற்றேன்
அள்ளும் அமுதின் தமிழை
ஆவி கனியக் கனியக்
கொள்ளும் புலமைச் செல்வம்
கொண்டாய் குழைவாய் உள்ளம்.

5 அன்பின் சாயல் வீசி
அறிவின் கதிரைக் காலும்
இன்பத் தமிழ்போல் என்னுள்
இனிக்கும் கலைமாச் செல்வி
முன்பின் அறியா என்னை
முறுவல் நிலவால் உருக்கி
என்பும் நெகிழச் செய்தாய்
இதுவோ தமிழின் தன்மை.

6 உள்ளங் கலந்த காதல்
ஊழி காலம் நிற்கும்
தெள்ளுந் தமிழ்போல் நீயென்
சிந்தை உறைவாய் என்றும்
கள்ள மின்றிச் சொன்னேன்
கலைமேல் ஆணை இட்டேன்
கொள்ளுங் குறையொன் றில்லை
குயிலே உள்ளம் குளிர்வாய்.

7 பாட்டுப் பெற்ற உடனே
பாவாய் பதிலைத் தீட்டு
கேட்டுக் கொண்டேன் உன்னைக்
கேண்மை தமிழால் பெற்றேம்
வீட்டுக் குள்ளே இருந்து
விம்மும் பெண்கள் போலப்
பாட்டுக் கண்டு பயந்தால்
பதிலும் போட வேண்டாம்.

## 3. அவள்

8 உங்கள் கும்மிப் பாட்டால்
உயர்ந்த வெற்றி பெற்றேன்
எங்கள் வகுப்பில் யானே
எடுத்தேன் முதலாம் பரிசில்
திங்கள் ஒளிபோல் நல்ல
தேனின் சுவைபோல் உங்கள்
பொங்கும் புலமை இன்பம்
பொலிக தமிழ்நா டெல்லாம்.

9 குற்றால அருவி ஆடிக்
குளிர்ந்திடும் இன்பம் போல
வற்றாத இனிமை ஊற
வடித்திடும் கன்னித் தமிழால்
கற்றோரும் வியக்க நீங்கள்
கட்டிய கும்மிப் பாக்கள்
பெற்றுவி தளிர்த்தேன் மாறாப்
பேரின்ப வாழ்வும் பெற்றேன்.

10 "பாட்டுக் கண்டு பயந்தால்
பதிலும் போட வேண்டாம்
கேட்டுக் கொண்டேன்" என்று
கேண்மை காட்டிப் புகன்றீர்
பாட்டால் நீங்கள் என்னைப்
பாடிப் புகழ வேண்டாம்
கேட்டால் ஊரும் சிரிக்கும்
கேண்மை எனக்கும் உண்டு.

11 "தெள்ளும் தமிழ்போல் நீயென்
சிந்தை உறைவாய் என்றே"
உள்ளம் விட்டு நீங்கள்
உரைத்த தொடர்கள் என்னைக்
கொள்ளை கொண்டு நெஞ்சைக்
குழைத்துக் குழைத்து நெகிழ்க்கும்
கள்ளம் எனக்கும் இல்லை
கவிதைக் கடிதம் வேண்டும்.

**தமிழர் வாழ உழைத்தல் வேண்டும்**

12 உள்ளத்தைக் கவர்ந்து பாயும்
உயிரினுஞ் சிறந்த காதல்
வெள்ளத்தைக் கவிதை யாக
விருந்தளித் தெனது நெஞ்சை
அள்ளிக்கொண் டாட்சி செய்யும்
அருங்கலைப் புலவோய் உன்தன்
கள்ளத்தைக் கவிதை காட்டக்
கட்டற்ற நிலைமை பெற்றேன்.

13 காதலால் நீரும் நானுங்
கலந்திடும் புதிய வாழ்வில்
சாதல்தான் வருமென் ருலும்
தளர்ந்திடா உள்ளத் தோடு
தீதெலாம் அடைந்து நாளும்
சிதைந்திடும் தமிழர் வாழக்
காதலாய் உழைத்தல் வேண்டும்
கலையின்மேல் ஆணை யிட்டேன்.

14 அன்னமே குயிலே என்றும்
அரும்பெறல் அமிழ்தே என்றும்
முன்னைநாள் உவமை கூறி
முயங்குதல் மட்டும் வாழ்வோ
இன்னலும் அடிமை வாழ்வும்
எம்தமிழ் இனத்தை விட்டு
வென்னிடும் வழியைத் தேடி
விடுதலைப் போர்க்குச் செல்வோம்.

15 கங்கையைக் கொண்டா ரென்றும்
கடாரத்தை வென்ருர் என்றும்
இங்குநாம் பழைமை பேசி
எடுத்திடும் பயனென் றில்லை
அங்கையோ டங்கை கூப்பி
அடிமைசெய் கூலி யாக
எங்கும்போய்த் தமிழர் வாழும்
இழிவினைப் போக்க வேண்டும்.

16 இமயத்தில் கொடியை நாட்டி
இவ்வுல காண்டோம் என்று
சுமையினைத் தூக்குங் கூலி
சொல்வதாற் பெருமை உண்டோ
நமையொத்த அடிமைச் சாதி
நானிலத் தெங்கு மில்லை
சமயப்போர் சாதிப் போரால்
தமிழர்கள் தாழ்ந்து விட்டோம்.

17 கும்மிப்பாட் டுதவுங் காதற்
கொள்கையாற் கூடும் நாங்கள்
எம்மையீன் றளித்த தாயும்
எம்மருந் தந்தை யாரும்
தம்முயிர்க் குயிராய்ப் போற்றும்
தமிழினம் வாழும் வண்ணம்
செம்மைசேர் தொண்டு செய்யும்
திறத்தினல் உயர்ச்சி கொள்வோம்.

## 4. அவன்

### விழிப்புக் கொண்டேன்

18 காதலாற் கூடி நாங்கள்
களித்திடும் புதிய வாழ்வில்
சாதல்தான் நேர்ந்திட் டாலும்
தமிழர்க்காய் உழைப்போம் என்றே
ஓதுமுன் உரைகள் என்தன்
உள்ளத்தில் உணர்ச்சி வெள்ளம்
மோதிடும் விடுத லைப்போர்
வெறிதர விழிப்புக் கொண்டேன்.

19 வழிவழி அடிமை யாக
வாழ்ந்திடும் உள்ளத் தோராய்
இழிதொழில் செய்து வாழும்
ஏழைகள் தமிழர் என்றே
பழிமொழி அயலார் சொல்லப்
பாழ்படும் தமிழர் மீளும்
வழிகளை எனக்கு நீயே
வழுத்திட வேண்டும் நங்காய்.

20 உலகினைத் தமிழர் ஆண்ட
உரைமிகப் பழைய தொன்ருய்ப்
புலவர்கள் பாட லாகப்
போயது புதுமை இல்லை
நிலமிசை உரிமை ஆட்சி
நீங்கிட அடிமை ஆகித்
தலைமுறை பலவாய்த் தாழ்ந்தேன்
தமிழர்கள் வாழ்கின் ருர்கள்.

21 ஆரெமை ஆண்டா லென்ன
அவரவர்க் கேற்ற தாகக்
காரியம் புரிந்து வாழ்ந்து
காலத்தைக் கழிப்போம் என்னும்
ஓரினம் தமிழர் போல
உலகத்தில் எங்கும் இல்லை
காரிகை இதற்கு நீயே
காரணம் கழற வேண்டும்.

22 தனியரசு சாட்சி கொண்ட
தமிழகம் இருந்த தென்றால்
இனியெவர் ஒப்புக் கொள்வார்
இலக்கியப் புளுகே என்பார்
பனிதவழ் இமயங் காணப்
பரந்திடும் தமிழர் ஆட்சி
சனியுறு வாழ்வு போலச்
சாய்ந்ததேன் சாற்று வாயே.

## 5. அவள்

### தமிழர் தன்மானங் காத்தல்

23 செந்தமிழ் நாட்டு மக்கள்
சிறந்திடும் ஆட்சி நீங்கி
நைந்திடல் ஏனோ நங்காய்
நவிலுதல் வேண்டு மென்றே
எந்தனைக் கேட்டு நீங்கள்
எழுதிய கடிதம் பெற்றேன்
சிந்தையில் எனக்குத் தோன்றும்
செய்திகள் செப்பு கின்றேன்.

24 வழிவழி தமிழர் என்றும்
வாழ்ந்தவர் பிறர்க்காய் என்ற
மொழிதனைப் படைத்த தோடு
முடிந்தது தமிழர் ஆட்சி
விழிவழிக் கண்ணீர் வீழ
வெம்பிடும் பிறரைக் காத்தே
அழிவுறும் தமிழர் முன்போல்
ஆளுதல் எந்த நாளோ.

25 ஊரெலாம் எங்கள் ஊரே
உறவினர் உலக மாந்தர்
ஆரெமக் கின்னல் செய்வார்
அறத்தினைக் காப்போம் என்னும்
பேருளம் தாங்கி வாழ்ந்த
பெருமையால் தமிழர் தாழ்ந்தார்
நீரிதைச் சான்று காட்டி
நிறுவவும் வல்லீர் அன்றோ.

26 எங்களின் நாட்டை ஆள
எங்களுக் குரிமை என்று
பொங்கிய உணர்ச்சி யோடும்
புகலுவர் பிறநாட் டுள்ளோர்
எங்களின் தமிழ்நாட் டாட்சி
எங்களுக் குரிமை யென்றே
இங்குள தமிழர் சொன்னால்
ஏதமென் றுரைக்கின் றார்கள்.

27 தமிழகம் தமிழர்க் கென்றால்
தமிழரே சிரிக்கின் றார்கள்
தமிழினால் தமிழ ரோடு
தமிழர்கள் பேசல் தாழ்வாம்
தமிழ்மொழி குறைந்த தென்று
தமிழர்கள் சாற்று கின்றார்
தமிழினைத் தமிழர் போற்றித்
தன்மானங் காத்தல் வேண்டும்.

**தமிழர்தானேமற்றவர்க்கடிமை**

28 ஆங்கிலர் வல்லா ரென்றும்
அமெரிக்கர் பெரியா ரென்றும்
ஓங்குயர் "ருசியா" வே
உலகத்தை ஆளு மென்றும்
ஈங்கிவை பேசித் தம்முள்
இகலுறும் தமிழர் தாங்கள்
ஏங்குறும் அடிமை வாழ்வில்
இருத்தலைச் சிறிதும் எண்ணூர்.

29 கற்றிடுந் தமிழர் தம்முள்
கலந்துரை யாடும் போதும்
உற்றிடும் உத்தி யோகம்
ஊதியம் இவற்றால் தாங்கள்
பெற்றிடும் பெருமை பேசிப்
பெருமிதம் அடைத லன்றிப்
இற்றைநாள் தமிழர் எய்தும்
இன்னலை எண்ண மாட்டார்.

30 எங்கள்நா டெமக்கே என்ற
எண்ணத்தில் ஊறி வாழ்ந்தோர்
தங்களின் நலத்தைப் போற்றித்
தனியர சாள்கின் றார்கள்
பொங்கிய அன்பி னாலே
புகல்பிறர்க் கெம்நா டென்றே
இங்குறை தமிழர் ஆட்சி
இழந்துளம் இடிகின் றார்கள்.

31 வந்திடும் பிறநாட் டாரை
மகிழ்வுடன் ஏற்று வாழ்ந்து
சிந்தையில் உவகை கொள்வோர்
செந்தமிழ் நாட்டா ரென்றே
வந்தனை புரிந்து போற்றி
வழிவழி யாக எங்கள்
அந்தமில் செல்வ மெல்லாம்
அயலவர் வாரிக் கொண்டார்.

32 அறத்தினைப் போற்றி வாழ்வோர்
அருந்தமிழ் நாட்டா ரென்னும்
திறத்தினைப் பிறநாட் டார்கள்
தீயதோர் கருவி யாக்கி
மறத்துடன் அறத்தைக் காத்து
வையமாள் தமிழர் என்ற
இனத்தினை அடிமை வாழ்வில்
இருத்தியின் றிகழ்கின் றூர்கள்.

33 ஆந்திரர் அரசு பெற்றூர்
அதுமிகச் சிறந்த தென்பார்;
ஏந்திய உரிமை ஆட்சி
எமக்கெனத் தமிழர் கேட்கப்
போந்தது தீமை யென்றே
புகல்கின்றூர் ஆட்சி யாளர்
மாந்தரில் தமிழர் தானே
மற்றவர்க் கடிமை யாவோர்.

## 7. அவன்

### தறுகண்மை தமிழர்க் குண்டு

34 வந்தவர்க் கிடங் கொடுத்து
வாழ்ந்திடும் பழக்கத் தாலே
நைந்தனர் தமிழர் என்று
நங்கைநீ நவிலுங் கொள்கை
சிந்தனைக் குரிய தாகும்
சென்றநாட் பெருமை சொல்லி
இந்நாள் வாழும் மாந்தர்
இறந்திடும் பிணங்க ளாவர்.

35 சாதியால் சமய வாழ்வால்
தனித்தனி பிரிந்து வாழும்
பேதைமை ஒழிந்து நாங்கள்
பிறப்பினால் தமிழர் என்றே
ஓதியோர் கணத்தில் சேர்ந்தால்
உலகத்தை ஆள வல்லோம்
சாதலே வாழ்வாய்க் காணும்
தறுகண்மை தமிழர்க் குண்டு.

36 கொள்கைகள் நூறு நூறாய்க்
கொண்டொரு குறிக்கோ ளின்றி
உள்ளமும் உரையும் வேறாய்
உணவுக்கும் உடைக்கும் வாழும்
வெள்ளைகள் தமிழர் என்றே
விளம்பிடும் வடுவைப் போக்க
வெள்ளமாய்த் தமிழர் கூட்டம்
வீறுகொண் டெழுதல் வேண்டும்.

37 தமிழர்கள் நாங்க ளென்றே
தழைத்திடும் உணர்ச்சி யோடு
தமிழர்கள் ஒன்று பட்டால்
தமிழகம் தமிழர்க் காகும்
தமிழர்கள் உலகில் மீண்டும்
தலையெடுத் துலவுங் காலம்
தமிழர்கள் காண்ப தென்றால்
தனியர சாட்சி வேண்டும்.

38 உடல்பொருள் ஆவி யெல்லாம்
உரிமையைப் பெறுதற் காக
விடலுறும் வீறு தாங்கி
விடுதலைப் போரை ஆற்றி
அடலுறும் ஆண்மை ஆளர்
ஆயிரம் தமிழர் கூட்டம்
திடமுடன் எழுச்சி கொண்டால்
செந்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்.

## 8. அவள்

### தொண்டராய் எழுதல் வேண்டும்

39 ஒன்றுபட் டெழுந்தால் இந்த
உலகத்தை ஆட்சி செய்யும்
வன்றிறல் தமிழர் வாழ்வில்
மலர்ந்திடும் என்று நீங்கள்
குன்றின்வீழ் அருவி போலக்
குமுறிய குரலைக் கேட்டேன்
என்றுதான் தமிழர் கூட்டம்
எழுச்சிகொண் டுரிமை ஏற்கும்.

40 தன்னல மற்ற வீரத்
தலைவனே தோன்றி எங்கள்
இன்னலைப் போக்க எண்ணி
இடைவிடா துழைத்தல் வேண்டும்
முன்னமோர் கொள்கை கூறி
முடிவிலோர் கொள்கை ஏற்கும்
தன்னலத் தலைவர் சொல்லே
சாப்பறை தமிழர்க் காகும்,

41 தக்கவர் என்று நாங்கள்
தழுவிய தலைவர் பல்லோர்
குக்கல்கள் போல ஆள்வோர்
கொள்கையை ஏற்றுத் தங்கள்
மக்களும் உறவும் வாழ
வாழ்ந்துதம் மானம் விற்றார்
இக்கொடுந் தலைவர் போல்வார்
இனியெமை ஏய்க்க மாட்டார்

42 கோவில்கள் கோடி கட்டிக்
கும்பிடுந் தொண்டில் எங்கள்
தாயினும் இனிய நாட்டைத்
தளைத்திடும் அடிமை ஆட்சி
மாயநாம் ஆற்றும் தொண்டே
வழிவழி எம்மைக் காக்கும்
தூயநல் இளைஞர் கூட்டம்
தொண்டராய் எழுதல் வேண்டும்.

43 தன்னர சாட்சி கொள்ளச்
சாதலும் தக்க தென்பாா
இன்னல்கள கோடி ஏற்பார்
எங்கள்போல் மாந்தர் என்ருல்
கன்னலோ எங்கள் ஆவி
கட்டிளந் தமிழர் எல்லாம்
இன்னமும் உறங்கல் ஏனே
இறந்திடா வரம்பெற் றீரோ.

## ஆண்மையால் அரசு கொள்வோம்

44 வீட்டிற்காய் வாழ்ந்து வாழ்ந்து
வீய்ந்திடும் வீரர் இந்த
நாட்டிற்குள் தமிழர் என்றே
நகைத்திடும் பகைவர் நெஞ்சை
ஈட்டிக்கே விருந்து செய்யும்
இளந்தமிழ் வீரர் கூட்டம்
காட்டுத்தீ போலத் தோன்றிக்
கடமையை ஆற்ற வேண்டும்.

45 மற்றவர் நாட்டை ஆள
மறப்படை திரட்டும் இந்நாள்
பெற்றநம் நாட்டை ஆளாப்
பேடிகள் தமிழர் தானே
உற்றிடும் பொருளும் வாழ்வும்
உரிமையில் பெரிய தாமோ
அற்றைநாள் தமிழர் போல
ஆண்மையால் அரசு கொள்வோம்.

46 சீனர்கள் ஆட்சி பெற்ருர்
சீக்கியர் விழிப்புக் கொண்டார்
மானமே உயிரென் றெண்ணி
வாழ்ந்திடும் தமிழர் தாஞே
வானவர் பெருமை பேசி
வழிவழி அடிமை ஆவார்
ஏனினி இந்த வாழ்க்கை
இறந்தவர் அன்ருே நாங்கள்.

47 ஊழென்று கூறிக் கூறி
ஊக்கமும் உணர்வும் இன்றிப்
பாழொன்றப் பழமை பேசிப்
பகைவரைப் பணிந்து வாழும்
ஏழைகள் தமிழர் என்றே
இயம்பநாம் இருக்க லாமோ?
வாளென்ருல் தோள்கள் வீங்கும்
மறவர்கள் எங்கள் முன்ஞேர்.

48 வீரரோ தமிழர் என்று
விருந்தினில் இகழ்ந்து சொன்ன
ஆரிய நாட்டு வேந்தர்
ஆண்மையை அடக்கி வென்ற
சேரனின் செய்தி யெல்லாம்
சிலப்பதி காரங் கூறும்
பாரினில் தமிழர் மீண்டும்
படைக்கலம் எடுத்தல் வேண்டும்.

## தீருமோ அடிமை வாழ்வு

49 தன்னரும் தலைவன் போரில்
சாகவுந் தளர்ந்தி டாமல்
இன்னுயிர் மகனைக் கூவி
இன்றுபோ போர்க்கென் றேவும்
அன்னையர் வாழ்ந்த நாட்டில்
அடிமையாய் வாழ மாட்டோம்
இன்னல்கள் கோடி ஏற்றும்
எம்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்.

50 இந்தநாள் உலகில் எங்கும்
எழுச்சிகொண் டுரிமைக் காக
வெந்திறற் போரை ஆற்றி
வீந்தவர் வீரங் கண்டும்
செந்தமிழ் நாட்டு மக்கள்
செத்தபின் பேற்றில் சேரும்
சிந்தனை பெருக்கி வாழ்ந்தால்
தீருமோ அடிமை வாழ்வு.

51 அறத்தினைத் தெய்வ மாக்கி
ஆண்மையைக் காத்த எங்கள்
மறத்தமிழ் வீரர் முன்னாள்
வாளமர் ஆற்றும் மாண்பைப்
புறத்திணை ஒழுக்க மாகப்
போற்றிநின் றுரைக்கும் நாங்கள்
இறத்தலுக் கஞ்சி வாழ்ந்தால்
எய்துமோ உரிமை ஆட்சி,

52 தந்தையின் தந்தை யாகத்
தமிழர்கள் ஆண்ட நாட்டை
வந்தவர் ஆட்சி செய்ய
வாழ்ந்திடும் அடிமை வாழ்வு
இந்திர போக மாக
இருக்கினும் இன்பம் உண்டோ
கந்தையைச் சுற்றி னுலும்
களிப்பெமக் குரிமை வாழ்வே.

53 வள்ளுவர் குறளே ஆக்க
வாழ்ந்தவர் தமிழர் என்று
கொள்ளுமோ உலகம் இந்நாள்
கோழைகள் தமிழர் என்ற
உள்ளமும் நோக்கும் போக
உழைத்துநாம் உயர வேண்டும்
தள்ளரும் ஆற்ற லோடு
தமிழர்காள் ஒன்று சேர்வீர்.

### இளந்தமிழ் வீரர் ஆர்த்தார்

54 சிந்தையில் இன்பம் பாயத்
திருந்திய செங்கோல் ஓச்சிச்
செந்தமிழ் நாட்டை முன்னுள்
சிறப்புடன் ஆண்ட வேந்தர்
தந்திடும் புகழைப் போலத்
தமிழகம் மலரும் வாழ்வை
இந்தநாள் உலகங் காண
எங்களின் ஆட்சி வேண்டும்.

55 மணிமுடி தாங்கும் மன்னன்
மாபெரும் கவிஞர் வீரர்
அணிமுடி கற்பே ஆக
அரசுசெய் மகளிர் என்னப்
பணிகுதல் அறியாக் கூட்டம்
பழந்தமிழ் மாந்தர் என்றால்
தணிகுதல் தமிழர்க் கில்லை
தனியர சாட்சி கொள்வோம்.

56 நாட்டிற்காப் போரில் மாய்ந்து
நடுகல்லில் நின்ற வீரர்
பாட்டிற்கே விருந்தாய் வாழப்
பரம்பரை உணர்ச்சி இன்றி
வீட்டிற்கே உழைத்து வாழ்தல்
வீரமோ விழித்தெ ழுந்து
நாட்டிற்காய்த் தொண்டு செய்வோம்
நம்தமிழ் இளைஞர் வாரீர்.

57 காவியங் கவிதை யாழ்நூல்
கற்பனை கனிந்து வாழும்
ஓவியம் கூத்துச் சிற்பம்
உணர்ந்தவர் தமிழர் என்று
கூவியே உலகங் கூறும்
கொள்கைகள் தமிழர் ஆட்சி
மேவிய அந்த நாளில்
விளைந்திடும் விழுப்பம் அன்றோ.

58 செந்நெலும் தெங்கும் மாவும்
தேன்சுவைக் கரும்பும் ஆர்ந்து
மன்னெழில் மலையும் யாறும்
வளஞ்சுரந் தாக்கம் நல்கும்
அன்னையில் இனிய நாட்டை
அயலவர் ஆட்சி செய்ய
இன்னலுற் றிரங்க மாட்டோம்
இளந்தமிழ் வீரர் ஆர்த்தார்.

## 9. அவனும் அவளும்

### விடிந்தது தமிழர் வாழ்வு

59 தமிழர்கள் விழிப்புக் கொண்டார்
தமிழகம் தமிழர்க் காகும்
தமிழினித் தாழ்தல் இல்லை
தமிழர்கள் தமிழைக் காப்பார்;
தமிழினில் புதிய நூல்கள்
தழைத்திடும் தமிழர் ஆட்சி
தமிழகத் தோங்கும் மாண்பு
தக்கதென் றுலகம் ஏற்கும்.

60 எழுத்தினில் வல்லார் என்றும்
இலக்கியம் புனைவோர் என்றும்
செழித்திடும் உணர்ச்சிப் பாக்கள்
தீட்டிடுங் கவிஞர் என்றும்
அழித்திடும் அடிமை வாழ்வை
அகற்றிடும் வீரர் என்றும்
விழித்தனர் தமிழர் பல்லோர்
விடிந்தது தமிழர் வாழ்வு.

61 நெஞ்சினில் தாய்நாட் டன்பு
நிழலிடும் புதிய வாழ்வும்
அஞ்சிடோம் அடிமை வாழ்வை
அகற்றுவோம் என்ற வீறும்
நஞ்சினை அமுத மாக
நயந்துணும் சால்புங் கொண்ட
வெஞ்சின மறவர் கோடி
விரைந்தனர் தமிழர் வாழ்ந்தார்.

62 இனியெமக் கின்னல் இல்லை
இன்பமே எந்த நாளும்
தனியொரு தமிழன் தாழ்வும்
தமிழர்கள் தாழ்வாய் எண்ணிக்
கனிவுறும் உணர்ச்சிப் பண்பால்
கலந்தனர் தமிழர் எல்லாம்
பனிதவழ் இமயக் குன்றும்
பண்டுபோல் தமிழர்க் காகும்.

63 வெற்றிச் சங்கூதிப் பாடி
வீரர்க்கு விருந்து செய்வோம்
கொற்றவை அடிகள் போற்றிக்
குன்றெனத் தோள்கள் வீங்கும்
நற்றமிழ் வேந்தர் மூவர்
நாட்டிய தமிழன் ஆட்சி
பெற்றிடும் இன்ப நாளின்
பெருமுர சொலியுங் கேட்போம்.

### சேர்ந்து நாம் தமிழைக் காப்போம்

64 மன்னும் இமய வரம்பனென
வையம் போற்றுந் தமிழ்வேந்தன்
இன்னும் எம்மோ டிருக்கின்றான்
எங்கள் நாட்டை ஆள்கின்றான்
என்னும் உணர்ச்சி இளந்தமிழர்
இதய மலையில் ஊற்றெடுத்தால்
பொன்னின் முடியைத் தமிழன்னை
புனைவாள் தமிழன் புகழோங்கும்.

65 என்னை இகழ்ந்த பகைவர்களை
இன்று போரில் வென்றிலனேல்
மன்னன் நீயோ என்றென்கீழ்
வாழுங் குடிகள் பழிதூற்றும்
இன்னல் புரிந்தேன் ஆகவென
இயம்பும் மன்னன் நெடுஞ்செழியன்
முன்னர் ஆண்ட தமிழகத்தின்
முதன்மை கண்டோம் முயன்றிடுவோம்.

66 நெல்லும் நீரும் உயிரல்ல
நிறைந்த அன்பால் அரசாளும்
மன்னன் உலகுக் குயிரன்றே
வாழ்த்தும் தமிழன் தாய்நாட்டை
இன்னும் அயலார் ஆள்வாரோ
இன்றே எழுந்தார் இளந்தமிழர்
பொன்னும் பொருளும் ஈகையுமாய்ப்
பொலியுந் தமிழன் பொன்னாடு.

67 இருவரும் போரில் வெல்லல்
இயற்கையும் அல்ல நீங்கள்
ஒருவரை ஒருவர் வென்ருல்
உலேவுநுங் குடிக்கென் ருேதும்
ஒருபெரும் புலவன் சொல்லே
உணர்ந்தனம் புறநா நூற்றில்
செருவினித் தமிழர்க் கில்லே
சேர்ந்துநாம் தமிழைக் காப்போம்.

68 முற்றுணர் மோசி கீரன்
முரசுறு கட்டி லின்மேல்
உற்றிடும் உறக்கங் கண்டும்
ஒண்தமிழ்ப் புலவன் என்னும்
பற்றிஞல் கொன்றி டாமல்
பால்நிறக் கவரி வீசும்
கொற்றவன் சேரன் போலக்
குழைந்துநாம் தமிழைக் காப்போம்.

## நந்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்

69 தன்னினும் நீண்ட காலம்
தமிழுணர் ஔவை வாழ்தல்
மன்னுயிர்க் காக்க மென்றே
மதித்திடும் அதிக மான்போல்
இன்னலும் நோயும் இன்றி
இன்தமிழ்ப் புலவர் வாழ்வில்
நன்னிலே நிலவி ஓங்க
நந்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்.

70 அல்லலோர் உயிர்க்கும் இன்றி
அன்னைபோல் காக்கும் அன்பால்
அல்லிசேர் தளிரும் பூவும்
ஆர்ந்தொரு கொழுகொம் பில்லா
முல்லைக்குத் தேரை ஈய்ந்த
முன்னைநாள் பாரி போல
நல்லறம் நிழலைச் செய்ய
நந்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்

71 பெரும்புலிக் குகையைப் போன்ற
பெற்றவென் வயிறு நங்காய்
அருந்திறல் எனது மைந்தன்
அமர்க்களந் தன்னில் நிற்பான்
விரும்பிநீ செல்வாய் என்றே
வீரத்தாய் விளம்புஞ் சொல்லை
அருந்தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள்
அமுதமென் றருந்த வேண்டும்.

72 மார்பினில் பாய்ந்த வேலை
மறுகையால் பிடிங்கி மாற்றார்
போருடைந் தோட வீசும்
போர்க்குலம் தமிழர் என்ற
பேர்புறத் திணையாய்ப் பேணும்
பெருந்திறல் வீரர் நாங்கள்
ஆரினித் தடுத்திட் டாலும்
அருந்தமிழ் நாட்டை ஆள்வோம்.

73 ஈதலே வாழ்வில் இன்பம்
இரந்தவர்க் கீயா மாந்தர்
சாதலே தக்க தென்று
சாற்றிடும் தமிழன் நாட்டிற்
காதலாய் உழைப்போம் என்று
கட்டிளந் தமிழர் ஆர்த்தார்
தீதெலாம் அகலும் முன்போல்
செந்தமிழ் அரசும் ஓங்கும்.

### தழைத்தது தமிழன் நாடு

74 தலையாலங் கானந் தன்னில்
தமிழ்ப்படை திரண்டாற் போல
உலையாத உணர்வும் வீறும்
உளத்தினில் நிலைபெற் றோங்க
அலையாக எழுந்த வீரர்
அளித்திடும் வெற்றி யாலே
தலையான அரசு பெற்றுத்
தழைத்தது தமிழன் நாடு.

75 உப்பின்றி வெந்த கூழை
ஒன்றைவிட் டொருநாள் உண்ணும்
வைப்பின்றி வறுமை வாழ்வு
வந்துற்ற போதும் உள்ளம்
கைப்பின்றிக் கணவன் மாண்பைக்
காத்திடுங் கற்பின் நல்லார்
தப்பின்றி வாழ்ந்த தாலே
தழைத்தது தமிழன் நாடு.

76 நரம்பெலாந் தோன்ற மூத்து
நரைத்திடுங் கிழவி எந்தன்
அரும்பெறற் புதல்வன் போரில்
அழிந்துபின் முதுகு காட்டான்
பொரும்களத் திறப்பான் என்றே
புகன்றுபோய்ப் பிணத்தைத் தேடும்
திருந்திய மறத்தி னாலே
சிறந்தது தமிழன் நாடு.

77 மாற்றலன் போருக் கஞ்சி
மதிலடைத் திருந்த வேந்தைக்
கூற்றுறழ் குரலாற் கூவிக்
குடிகளைக் காக்க வேண்டும்
ஆற்றலில் திறப்பாய் அன்றேல்
அறத்தினில் திறப்பாய் என்றே
சாற்றிய புலவன் சால்பால்
தழைத்தது தமிழின் நாடு.

78 மன்னவன் ஆட்சி நன்றென்
மனைவியும் மாண்பு மிக்காள்
என்னரும் மக்கள் கற்றோர்
இனத்தினர் ஊரார் சான்றோர்
இன்னலை அறியேன் வாழ்வில்
என்றும்யான் இளைஞன் என்றே
பன்னிய சான்றோன் வாழ்வைப்
படைத்தது தமிழன் நாடு.

## சிறந்தது தமிழன் நாடு

79 மாற்றலர் நாட்டை வெல்லும்
மறப்படை நிறைந்திட் டாலும்
ஆற்றலாய் அரசைத் தாங்கும்
அருந்துணை அறமே என்னும்
கூற்றினைப் போற்றி வேந்தே
குடிகளைக் காப்பாய் என்று
சாற்றிய புலமை யாலே
தழைத்தது தமிழன் நாடு.

80 முற்றிய செல்வங் கொண்ட
முடியுடை வேந்த ரேனும்
கற்றிடும் எமது மாண்பைக்
கருத்தினில் மதியா ராகில்
மற்றவர் வழங்கும் பொன்னை
மதித்துயாம் வாங்கோம் என்று
சொற்றிடும் புலவர் ஆற்றல்
சுரந்தது தமிழன் நாடு.

81 பால்சுவை புளிப்புற் றாலும்
பகலவன் இருளுற் றாலும்
நால்வகை மறையும் மாறி
ஞாலமே பிறழ்வுற் றாலும்
கோல்பிழை யாமற் காக்கும்
கொள்கையர் அமைச்சர் என்னும்
சால்பினை உலகம் போற்றத்
தந்தது தமிழன் நாடு.

82 இந்த உலகில் அறம்செய்தால்
எய்தும் இன்பம் எனக்கென்றே
அந்த உலகின் பயன்கருதி
அறத்தைப் புரிவோன் ஆய்அல்லன்
சிந்தை மலர்ந்து தமிழ்ச்சான்றோர்
சென்ற நெறியே அறஞ்செய்தான்
முந்தை மரபே இதுவென்று
மொழிந்த தமிழன் முதல்நாடு.

83 இந்திரன் அமிழ்த மேனும்
இனிதெனத் தமியர் உண்ணார்
சிந்தையில் வஞ்சம் இல்லார்
தீவினைக் கஞ்சி வாழ்வார்
வந்திடும் உலகென் றாலும்
வாய்மையில் மாற மாட்டார்
செந்தமிழ் மாந்தர் என்றே
சிறந்தது தமிழன் நாடு.

**பெரியோன் ஆக்கல் தந்தை கடன்**

84 மன்னன் அதிக மான்படைகள்
மடிந்தும் முறிந்தும் நுனியொடிந்தும்
இன்னும் கொல்லன் பட்டடையில்
இருக்கின் றனவால், நின்படைகள்
பொன்னை வென்ற ஒளியுடனே
பூவுஞ் சூட்டிப் பொலியுதெனப்
பன்னித் தொண்டை மானையிகழ்
பாட்டி ஔவை பயில்நாடு.

85 பெற்று வளர்த்தல் எனதுகடன்
பெரியோன் ஆக்கல் தந்தைகடன்
கொற்றப் படைகள் பலவடித்துக்
கொடுத்தல் கொல்லன் தனதுகடன்
குற்றம் போக்கல் வேந்தர்கடன்
கொடிய பகையை வென்றுவரல்
கற்ற என்சேய் கடனென்றே
கழறுங் கன்னித் தமிழ்நாடு.

86 பாவிரி தமிழ்நா டாளும்
பாண்டியன், சோழ னென்னும்
காவிரி நாட னோடு
கலந்தொருங் கிருந்த காட்சி
ஆவியை உருக்கப் பாடும்
அருந்தமிழ்க் காரிக் கண்ணன்
மேவிய சிறப்பி னுலே
விரிந்தது தமிழன் நாடு.

87 மக்களின் வாழ்வில் தோன்றும்
வளர்ச்சியும் குறைவும் என்றே
மிக்குயர் வானில் நின்று
வெண்மதி விளக்கிக் காட்டும்
இக்கணம் நீயும் மன்னு
ஏழைகட் கீந்து வாழ்தல்
தக்கதென் றுரைத்த சான்ருேர்
தழைத்திடும் தமிழன் நாடு.

88 எழும்படைப் பெருக்கி னாலே
எய்திடும் வெற்றி யெல்லாம்
உழும்படை ஊன்று சாலின்
ஊதியம் உதவுஞ் செல்வம்
உழுங்குடி ஊக்கம் கெட்டால்
உலையும்நின் அரசு மென்றே
செழுங்குடி நாகன் பாடும்
செந்தமிழ் சிறந்த நாடு.

## களிக்கும் கன்னித் தமிழ்நாடு

89 தன்னுயிர் கொடுத்தும் நல்ல
தமிழுணர் புலவன் உற்ற
இன்னலைப் போக்க எண்ணி
இலங்குவாள் ஈந்த செங்கோல்
மன்னவன் குமணன் என்னும்
வள்ளலைப் பெற்ற தாலே
தன்னிகர் தானே ஆகித்
தழைத்தது தமிழன் நாடு.

90 மாற்றலர் போரை வென்றென்
மக்களைக் காக்கே னாகில்
போற்றிய தென்னா டாளும்
பொறுப்பினில் நீங்கிப் புன்மை
ஏற்றிடும் பிறர்நாட் டாட்சி
எய்தநான் பிறப்பே னென்று
சாற்றிய வேந்தன் வீரம்
தழைத்தது தமிழன் நாடு.

91 நீதி விலகா நெஞ்சமுடன்
நிறைந்த நயத்தை விரும்பாமல்
ஓதித் தங்கள் கொள்விலையை
ஊரில் பொருளை விற்கின்ற
காதல் வணிகர் நாட்டிலறங்
காத்து வாழ்ந்த காரணத்தால்
தீது சிறிதும் இல்லாமல்
சிறந்த தமிழன் திருநாடு.

92 உற்ற நேரம் உதவிசெய்தும்
உயர்ந்த பொருளை மிகக்கொடுத்தும்
கற்ற புலவன் கழல்பணிந்தும்
கல்வி கற்றல் இனியதென
வெற்றி வேந்தன் நெடுஞ்செழியன்
விளம்புங் குரலால் விழித்தெழுந்து
கற்ற புலவோர் கலையாய்ந்தே
களிக்கும் கன்னித் தமிழ்நாடு.

93 உண்ணும் உணவை உதவிடுவோர்
உயிரைக் கொடுத்தோர் எனும்முடிவை
எண்ணி வரண்ட நிலப்பகுதி
எங்கும் குளங்கள் பலவெட்டிக்
கண்ணுங் கருத்து மாய்க்குடிகள்
கவலை போக்கி நீயாண்டால்
நண்ணும் புகழென் றரசர்க்கு
நவிலும் புலவன் வாழ்நாடு.

# பிழை திருத்தம்

| பக். | பாடல். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|---|---|---|---|---|
| 9 | 4 | 2 | கொழுஞ் | கொழுஞ் |
| 18 | 13 | 3 | பழமை | பழைமை |
| 20 | 1 | 7 | ஆர்காப்பார் | யார்காப்பார் |
| 23 | 4 | 2 | ஈய்ந்த | ஈந்த |
| 28 | 2 | 1 | முன்னைப்பழமை | முன்னைப்பழைமை |
| 37 | 1 | 3 | அகிம்சை | அகிஞ்சை |
| 39 | 4 | 1 | பார்த்து | பார்த்தே |
| 50 | 5 | 3 | வேண்டி | வாங்கி |
| 51 | 1 | 1 | எந்தன் | என் தன் |
| 56 | 4 | 2 | நகக்தால் | நகத்தால் |
| 59 | 5 | 3 | பளளி | பள்ளி |
| 60 | 4 | 1 | வந்து | வந்தே |
| 68 | 4 | 2 | மற்ற | மற்றை |
| 76 | 7 | 3 | ஆற்றிலே | ஆற்றினிலே |
| 86 | 9 | 3 | மெய்மை | மெய்ம்மை |
| 91 | 4 | 3 | பழமை | பழைமை |
| 91 | 5 | 1 | வேறு | வேறோர் |
| 101 | 2 | 4 | வென்னீர் | வெந்நீர் |
| 103 | 2 | 2 | இனிப்பழைந்த | இனிப்பளைந்த |
| 104 | 1 | 5 | இனிப்பழமை | இனிப்பழைமை |
| 106 | 5 | 3 | மூழுதுணர்ந்த | முழுதுணர்ந்த |
| 124 | 17 | 6 | புலநெறி | புலனெறி |
| 169 | 67 | 6 | புறநாநூற்றில் | புறநானூற்றில் |